

Sygn. akt: II AKa 335/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Wiesław Kosowski
Sędziowie	SSA Aleksander Sikora SSA Iwona Hyła (spr.)
Protokolant	Iwona Olszówka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Częstochowie del. do Śląskiego Oddziału Prokuratury Krajowej Jacka Otoli

po rozpoznaniu w dniach 20 maja 2019 r. i 28 października 2019 r. sprawy

1) **F.Z., syna F. i H., ur. (...) w G.,**

oskarżonego z art. 258§3 k.k., art. 271§1i3 k.k. i art.286§1 k.k. i zart.294§1 k.k. i art. 273 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. i na zasadzie art. 8§1 k.k.s. z art.62§2 k.k.s. i z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 62§2 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. i art. 37§1 pkt 1 i 5 k.k.s., art. 299§1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65§1 k.k., art. 56§1 k.k.s.,

2) **J. M. syna J. i A., ur. (...) w O.,**

oskarżonego z art. 258§1 k.k., art. 271§1i3 k.k. i art.286§1 k.k. i zart.294§1 k.k. i art. 273 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. i na zasadzie art. 8§1 k.k.s. z art.62§2 k.k.s. i z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 62§2 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. i art. 37§1 pkt 1 i 5 k.k.s., art. 299§1 i 5 k.k. zw. z art. 12 k.k. i z art. 65§1 k.k.,

3) **A. K. (1), syna B. i U., ur. (...) w S.,**

oskarżonego z art. 258§1 k.k., art. 271§1i3 k.k. i art.286§1 k.k. i zart.294§1 k.k. i art. 273 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. i na zasadzie art. 8§1 k.k.s. z art.62§2 k.k.s. i z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 62§2 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. i art. 37§1 pkt 1 i 5 k.k.s., art. 299§1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65§1 k.k.,

4) **B. K., córki B. i L., ur. (...) w S.,**

oskarżonej z art. 258§1 k.k., art. 271§1i3 k.k. i art.286§1 k.k. i zart.294§1 k.k. i art. 273 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. i na zasadzie art. 8§1 k.k.s. z art.62§2 k.k.s. i z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 62§2 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. i art. 37§1 pkt 1 i 5 k.k.s., art. 299§1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65§1 k.k.,

5) **L. Z., syna F. i W., ur. (...) w B.,**

oskarżonego z art. 258§1 k.k., art. 271§1i3 k.k. i art.286§1 k.k. i zart.294§1 k.k. i art. 273 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. i na zasadzie art. 8§1 k.k.s. z art.62§2 k.k.s. i z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 62§2 k.k.s.

przy zast. art. 7§1 k.k.s. i art. 37§1 pkt 1 i 5 k.k.s. z art. 18§2 k.k. w zw. z art. 62§2 k.k.s. i z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 62§2 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. i art. 37§1 pkt 1 i 5 k.k.s., art. 299§1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65§1 k.k.,

6) **R.B., syna A. i K., ur. (...) w K.,**

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art 12 k.k. i art 65 § 1 k.k. oraz na zasadzie art 8 § 1 k.k.s. z art 62 § 1 k.k.s. przy zast art 37 § 1 ust 5 k.k.s.,

7) **M. G., syna Z. i K., ur. (...) w C.,**

oskarżonego art 258 § 1 k.k., art 18 § 2 k.k. w zw. z art 271 § 1 i 3 k.k. oraz art 18 § 3 kk w zw. z art 286 § 1 k.k. i art 294 § 1 k.k. i z art 273 k.k. przy zast. art 11 § 2 k.k. w zw. z art 12 k.k. i art 65 § 1 k.k. i na zasadzie art 8 § 1 k.k.s. z art 18 § 2 k.k. w zw. z art 62 § 2 k.k.s. i z art 18 § 3 kk w zw. z art 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. przy zast. art 7 § 1 k.k.s. i art 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s.,

8) **M. B. (1), syna H. i Z., ur. (...) w C.,**

oskarżonego z art 258 § 3 k.k., art 286 § 1 k.k. art 18 § 2 k.k. w zw. z art 271 § 1 i 3 k.k. oraz art 273 k.k. w zw. z art 294 § 1 k.k. przy zast. art 11 § 2 k.k. i art 12 k.k. przy zast. art 65 § 1 k.k. oraz na zasadzie 8 § 1 k.k.s. z art 18 § 2 k.k. w z w z art 62 § 2 k.k.s. i z art 56 § 1 k.k.s. w zw. z art 62 §2 k.k.s. przy zast art 7 § 1 k.k.s. i art 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s.,

9) **P. B., syna H. i Z., ur. (...) w C.,**

oskarżonego z art 258 §1 k.k., art 286 § 1 k.k. i z art 18 § 2 k.k. w zw. z art 271 § 1 i 3 k.k. oraz z art 273 k.k. w zw. z art 294 § 1 k.k. przy zast. art 11 § 2 k.k. i art 12 k.k. przy zast. art 65 §1 k.k. oraz na zasadzie 8 § 1 k.k.s. z art 18 § 2 k.k. w zw. z art 62 § 2 k.k.s. i z art 56 § 1 k.k.s. w zw. z art 62 § 2 k.k.s. przy zast. art. 7 §1 k.k.s. i art 37 §1 pkt 1 i 5 k.k.s.,

10) **Z. K., syna Z. i A., ur. (...) w B.,**

oskarżonego z art 18§ 1 k.k. w zw. z art 271 § 1 i 3 k.k. i z art 18 § 3 k.k. w zw. z art 286 § 1 k.k. i z art 273 k.k. w zw. z art 12 k.k. przy zast. art 11 § 2 k.k. oraz na zasadzie art 18 § 1 k.k. w zw. z art 62 § 2 k.k.s. i z art 18 § 3 k.k. w z w z art 56 § 1 k.k.s. w zw. z art 62 § 2 k.k.s. przy zast. art 7 § 1 k.k.s., art 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art 12 k.k., art 258 § 1 k.k., art 286 § 1 k.k. w zw. z art 294 § 1 k.k. i z art 273 k.k. przy zast. art 11 § 2 k.k. i art 12 k.k. przy zast. art 65 § 1 k.k. oraz na zasadzie art 8 § 1 k.k.s. z art 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. i art 37 § 1 i 5 k.k.s.,

11) **R. S., syna J. i J., ur. (...) w B.,**

oskarżonego z art 258 § 1 k.k., art 286 § 1 k.k. w zw. z art 294 § 1 k.k. i z art 273 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i art 12 k.k. przy zast. art. 65 § 1 k.k. oraz na zasadzie art. 8 § 1 k.k.s. z art 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. i art 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s., art 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art 273 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i art 12 k.k. oraz na zasadzie art 8 § 1 k.k.s. z art 56 § 1 k.k.s. w zw. z art 62 §2 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s.,

12) **I. M., syna S. i J., ur. (...) w G.,**

oskarżonego z art 258 § 1 k.k., art 286 § 1 k.k. w zw. z art 294 § 1 k.k. i z art 273 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i art 12 k.k. przy zast. art. 65 § 1 k.k. oraz na zasadzie art 8 § 1 k.k.s. z art 56 § 1 k.k.s. w zw. z art 62 § 2 k.k.s. przy zast. art 7 § 1 k.k.s. i art 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s.

na skutek apelacji prokuratora, pełnomocników oskarżycieli posiłkowych i obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 01 marca 2018 roku, sygn. akt II K 193/12

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. wobec oskarżonego *F. Z.*:

a. w punkcie **2** eliminuje z opisu czynu określenie ” w wyniku czego wprowadził w błąd pracowników właściwych urzędów skarbowych, co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w tych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 10.763.320,30 złotych”, a z podstawy skazania za przestępstwo powszechne eliminuje art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., zaś jako podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 271 § 3 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 01.03.2017 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., uzupełniając opis czynu o sformułowanie ”a nadto współdziałając z innymi osobami składającymi deklaracje podatkowe podali w nich nieprawdę dokonując pomniejszenia wartości należnego podatku od towarów i usług o podatek naliczony wskazany w stwierdzających nieprawdę, a wyżej opisanych fakturach VAT, narażając w ten sposób na uszczuplenie podatek od towarów i usług w kwocie 10.763.320,30 złotych,

b. w punkcie **4** eliminuje z podstawy wymiaru kary przepis art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s.,

c. uchyla rozstrzygnięcie z punktu **5** o obowiązku częściowego naprawienia szkody,

d. w punkcie **6** jako podstawę prawną orzeczenia o karze łącznej wskazuje przepisy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 39 § 1 i 2 k.k.s.,

2. wobec oskarżonego *J. M.*:

a. w punkcie **7** eliminuje sformułowanie :”oraz zajmującej się obrotem środkami odurzającymi”,

b. w punkcie **8** eliminuje z opisu czynu określenie ” w wyniku czego wprowadził w błąd pracowników właściwych Urzędów Skarbowych, co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w wyżej wymienionych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 3.594.992,06 złotych”, a z podstawy skazania za przestępstwo powszechne eliminuje art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., zaś jako podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 271 § 3 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 01.03.2017 r. i art. 33 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., uzupełniając opis czynu o sformułowanie ”a nadto współdziałając z innymi osobami składającymi deklaracje podatkowe podali w nich nieprawdę dokonując pomniejszenia wartości należnego podatku od towarów i usług o podatek naliczony wskazany w stwierdzających nieprawdę, a wyżej opisanych fakturach VAT, narażając w ten sposób na uszczuplenie podatek od towarów i usług w kwocie 3.594.992,06 złotych,

c. w punkcie **10** jako podstawę prawną orzeczenia o karze łącznej wskazuje przepisy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

3. wobec oskarżonego *A. K. (1)*:

a. w punkcie **12** eliminuje z opisu czynu określenie ” w wyniku czego wprowadził w błąd pracowników właściwych Urzędów Skarbowych, co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w wyżej wymienionych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 2.310.059,34 złotych”, a z podstawy skazania za przestępstwo powszechne eliminuje art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k., zaś jako podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 271 § 3 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 01.03.2017 r. i art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., uzupełniając opis

czynu o sformułowanie ”a nadto współdziałając z innymi osobami składającymi deklaracje podatkowe podali w nich nieprawdę dokonując pomniejszenia wartości należnego podatku od towarów i usług o podatek naliczony wskazany w stwierdzających nieprawdę, a wyżej opisanych fakturach VAT, narażając w ten sposób na uszczuplenie podatek od towarów i usług w kwocie 2.310.059,34 złotych,

b. w punkcie **13** podwyższa orzeczoną karę pozbawienia wolności do **1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca**,

c. uchyla punkt **14** i jednocześnie orzeka na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. nową karę łączną **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 50 (pięćdziesiąt) złotych,

d. uchyla rozstrzygnięcie z punktu **15** i na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres lat 4 (czterech) tytułem próby, oddając oskarżonego A. K. (1) pod dozór kuratora sądowego

4. wobec oskarżonej **B. K.:**

a. w punkcie **17** eliminuje z opisu czynu określenie ” w wyniku czego wprowadziła w błąd pracowników właściwych Urzędów Skarbowych, co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w wyżej wymienionych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 1.231.076,22 złotych”, a z podstawy skazania za przestępstwo powszechne eliminuje art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. zaś jako podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 271 § 3 k.k. według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 01.03.2017 r. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k., uzupełniając opis czynu o sformułowanie ”a nadto współdziałając z innymi osobami składającymi deklaracje podatkowe podali w nich nieprawdę dokonując pomniejszenia wartości należnego podatku od towarów i usług o podatek naliczony wskazany w stwierdzających nieprawdę, a wyżej opisanych fakturach VAT, narażając w ten sposób na uszczuplenie podatek od towarów i usług w kwocie 1.231.076,22 złotych,

b. w punkcie **18** podwyższa orzeczoną karę pozbawienia wolności do **1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca**,

c. uchyla punkt **19** i jednocześnie na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka nową karę łączną **1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności** i karę łączną grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 50 (pięćdziesiąt) złotych,

d. uchyla rozstrzygnięcie z punktu **20** i na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres lat 3 (trzech) tytułem próby, oddając oskarżoną B. K. pod dozór kuratora sądowego,

5. wobec oskarżonego **R.B.:**

a. w punkcie **27** jako podstawę prawną orzeczenia o karze łącznej wskazuje przepisy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

b. w punkcie **28** w podstawie prawnej warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności art. 70 § 1 pkt 1 k.k. zastępuje artykułem 70 § 2 k.k.,

6. wobec oskarżonego **M. G.:**

a. w punkcie **29** eliminuje sformułowanie :”oraz zajmującej się obrotem środkami odurzającymi”

b. w punkcie **30** eliminuje z opisu czynu określenie ” w wyniku czego wprowadził w błąd pracowników właściwych Urzędów Skarbowych, co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w wyżej wymienionych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób Skarb Państwa reprezentowany przez Naczelników właściwych Urzędów Skarbowych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w łącznej wysokości 3.523.219,59 złotych”, uzupełniając opis czynu o sformułowanie ”a nadto współdziałając z innymi osobami składającymi deklaracje podatkowe podali w nich nieprawdę dokonując pomniejszenia wartości należnego podatku od towarów i usług o podatek naliczony wskazany w stwierdzających nieprawdę, a wyżej opisanych fakturach VAT, narażając w ten sposób na uszczuplenie podatek od towarów i usług w kwocie 3.523.219,59 złotych,

c. w punkcie **31** jako podstawę prawną orzeczenia o karze łącznej wskazuje przepisy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

7. wobec oskarżonych **M. B. (1) i P. B.** w punktach od **32 do 38** w ten sposób, że uniewinnia ich od popełnienia czynów zarzucanych im w punktach LVIII, LIX, LX i LXI aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa,

II. *uchyla zaskarżony wyrok:*

- w punktach **od 21 do 24** oraz w punkcie **48 i 50** w odniesieniu do oskarżonego **L. Z.**,

- w odniesieniu do oskarżonego **Z. K.** w punktach **39, 40, 41, 48, 51** oraz w punkcie **42**, w zakresie odnoszącym się do uniewinnienia go od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXII aktu oskarżenia,

- wobec oskarżonego **R. S.**, tj. w punktach **43, 44, 45, 46 oraz 51**,

- w punkcie 47, w zakresie odnoszącym się do uniewinnienia oskarżonego **I. M.** od popełnienia czynów opisanych w punktach LXX i LXXI aktu oskarżenia

i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania,

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych P. B. i M. B. (1) kwoty po 1680 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych) dla każdego z nich, z tytułu kosztów ustanowienia jednego obrońcy w postępowaniu odwoławczym,

V. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Częstochowie) na rzecz adwokatów I. K., D. C., A. K. (2) i T. S. – Kancelarie Adwokackie w C., kwoty po 1033,20 zł (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote i dwadzieścia groszy), w tym 23 % VAT dla każdego z nich, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonym A. K. (1), B. K., R.B. i I. M. w postępowaniu odwoławczym;

VI. zwalnia oskarżonych F. Z., J. M., A. K. (1), B. K., M. G. i R. B. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Iwona Hyła SSA Wiesław Kosowski SSA Aleksander Sikora

Sygn. akt II AKa 335/18

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Częstochowie, wyrokiem z dnia 1 marca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 193/12, uznał:

1. oskarżonego **F. Z.** za winnego popełnienia :

- czynu zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 kk, polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2004 roku do 1 lutego 2011 roku w C., K. i innych miejscowościach działając wspólnie i w porozumieniu z K. G. oraz R. H. założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład której wchodził R. H., L. Z., F. Z., K. G., M. G., A. K. (1), B. K., J. M., i inne osoby mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko, mieniu obrotowi gospodarczemu i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 3 kk skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- czynu zarzucanego mu w pkt V aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 kk – według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1.03.2017r. i art. 286 § 1 kk w zw z art. 294 § 1 kk i art. 273 kk w zw. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk oraz zgodnie z art. 8 § 1 kks przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks – w brzmieniu obowiązującym przed dn.1.01.2017r. i art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks, polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2004 roku do 1 lutego 2011 roku w K. i C., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi, brał udział w wyłudzeniu podatku VAT w związku z obrotem złomem i innymi towarami, polegającym na zakupie kolejnych partii złomu bez faktury, a następnie wystawianiu fikcyjnych faktur VAT potwierdzających sprzedaż tego złomu na rzecz specjalnie stworzonych w tym celu podmiotów tj. (...), PHU (...), FHU (...), (...), PHU (...), PHU (...), (...) oraz poprzez wystawianie wzajemnie sobie przez wyżej wymienione podmioty stwierdzających nieprawdę faktur VAT mających na celu ukrycie faktycznego pochodzenia złomu, a następnie bezpodstawnym pomniejszeniu kwoty podatku do zapłacenia o koszty rzekomych zakupów, które nie miały potwierdzenia w realnie dokonanych transakcjach zakupu i istniejących rzeczywiście fakturach zakupu i tak

Wykorzystując w tym celu działalność firmy PHU (...) księgując stwierdzające nieprawdę :

- Faktury VAT wystawione w 2007r. przez firmę (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) łącznej wartości brutto 8.595 złotych w tym podatek VAT 8763,11 złotych

- Faktury VAT wystawione w latach 2006-2008r. przez firmę P.P.H. (...) z/s we W., ul. (...) (a następnie z/s we W. ul. (...)) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 2.900.739,11 złotych w tym podatek VAT 523.084,11 złotych

- Faktury VAT wystawione w latach 2007-2008r. przez firmę P.H.U. (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto (...).670,93 w tym podatek VAT 191.809,53 zł

- Faktury VAT wystawione w latach 2006-2007r. przez firmę F.H.U. (...) z/s w N., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 1.743.963,80 złotych w tym podatek VAT 314.485,30 złotych

- Faktury VAT wystawione przez P.H.U (...) z/s w B., ul. (...) P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) o łącznej wartości brutto 1.069.907,82 złotych w tym podatek VAT 192.934,17 złotych,

a ponadto, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz z B. K. jako osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), więc będąc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT, wystawiła niżej wymienione stwierdzające nieprawdę dokumentujące faktycznie nie mającą miejsca sprzedaż złomu przez PHU (...) na rzecz (...) o łącznej wartości brutto 1.743.728,24 zł w tym podatek VAT 314.442,74 złote,

oraz działalność firmy PHU (...) księgując stwierdzające nieprawdę:

Faktury VAT wystawione w 2005r. przez firmę (...) sp. z o.o. z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) A. K. (1) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 42.322,53 złote w tym podatek VAT 7631,93 złotych

Faktury VAT wystawione w 2008r. przez firmę (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 148637,56 złotych w tym podatek VAT 26803,51 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2005-2006r. przez firmę P.P.H. i U. (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U.(...) z/s w S., ul. (...)

o łącznej wartości brutto 1.337.306,16 złotych w tym podatek VAT 241.153,61 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2005-2008r. przez firmę P.P.H. (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 446.312,11 złotych w tym podatek VAT 80.482,51 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2006-2008r. przez firmę F.H.U. (...) z/s w N., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 2.257.642,73 złote w tym podatek VAT 398.442,13 złotych

oraz faktury VAT wystawione przez P.W. (...) z/s w K., ul. (...) na rzecz PHU (...) na łączną wartość: 404,407,05zł. brutto, podatek VAT wyniósł 72.925,85 zł.

- Faktury VAT wystawione w 2005r. przez firmę F.H.U. (...) z/s w K. ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) o łącznej wartości brutto 2.257.642,73 złote w tym podatek VAT 398.442,13 złotych

Faktury VAT wystawione przez firmę (...) z/s w K. ul. (...) na rzecz PHU (...) o łącznej wartości brutto 274.635,71 złotych w tym podatek VAT 49.524,46 złotych

Faktury VAT wystawione przez FHU (...) z/s w K. ul. (...) na rzecz PHU (...) o łącznej wartości brutto 149.640,09 złotych w tym podatek VAT 26.984,29 złotych

Faktury VAT wystawione w 2008r. przez firmę (...) sp. z o.o. z/s w Ł., Aleja (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) na łączną wartość: 1.273.487,88 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 229.645,38 zł.

Faktury VAT wystawione w 2008r. przez firmę Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z/s w S., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) na łączną wartość: 102.782,68 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 18.534,58 zł.

Fakturę VAT wystawioną w 2008r. przez firmę P.H.U (...) z/s w B., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) na kwotę 18652,82 zł w tym VAT: (...),62

a ponadto, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz z A. K. (1) jako osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), a więc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT wystawił niżej wymienione stwierdzające nieprawdę dokumentujące faktycznie nie mającą miejsca sprzedaż złomu przez PHU (...) na rzecz (...)

o łącznej wartości brutto 2.341.950,41 złotych w tym podatek VAT 422.319,06 złotych

przez (...) na rzecz F.H.(...)

o łącznej wartości brutto 36.160,81 złotych w tym podatek VAT 6.520,81 złotych

posługując się działalnością firmy PHU (...) z/s w Ż. poprzez zaksięgowanie stwierdzających nieprawdę faktur VAT wystawionych:

przez firmę P.H.U. (...) z/s we W. ul. (...) tj. na łączną wartość: 3 721 454,60 zł. brutto, podatek VAT wyniósł: 685 436,92 zł.

oraz faktury VAT wystawione w latach 2007-2008 przez firmę F.H.U. (...)/z/s w N. ul. (...) na łączną wartość: 1 303 303,40 zł. brutto, podatek VAT wyniósł: 235 021,94 zł.

oraz faktury VAT wystawione w latach 2007-2008 przez firmę P.H.U. (...) z/s we W. ul. (...) na łączną wartość: 1 509 173,40 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 272 146,08 zł.

oraz faktury VAT wystawione przez P.W. (...) z/s w K. ul. (...) dla P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) na łączną wartość: 2.631.438,97zł. brutto, podatek VAT wyniósł 474.521,92 zł.

oraz faktury wystawione przez firmę (...)H.U. (...) z/s w R. ul. (...) dla P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) na łączną wartość: 8.220.913,21 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 1.321.973,31 zł.

oraz faktury VAT wystawione przez P.W. (...)z/s w K., ul. (...) dla P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) na łączną wartość: 1.247.127,55zł. brutto, podatek VAT wyniósł 224.891,85 zł.

oraz wystawione przez P.H.U (...) z/s w B., ul. (...) dla P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) na łączną wartość: 455.234,32zł. brutto, podatek VAT wyniósł 82.091,42 zł.

oraz wystawione przez firmę PPHU (...) z/s w K., ul. (...) dla P.H.U. (...)z/s w Ż. ul. (...)

na łączną wartość: 710.939,20zł. brutto, podatek VAT wyniósł 128.202,20 zł.

oraz faktury VAT wystawione w 2008 roku przez firmę (...) Sp. z o.o. z/s

w Ł., Aleja (...) dla P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) łączną wartość: 632.857,90zł. brutto, podatek VAT wyniósł 114.121,90 zł.

oraz wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) z/s w K., ul. (...) dla P.H.U.(...) z/s w Ż. ul. (...) na łączną wartość: 313.795zł. brutto, podatek VAT wyniósł 56.585,97 zł.

oraz faktury VAT wystawione w 2009 i 2010 roku przez firmę P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) dla P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) na łączną wartość : 823.163,72 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 148.439,37 zł.

oraz działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz z J. M. osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...), a więc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT, w celu uzyskania korzyści majątkowej wystawił niżej wymienione stwierdzające nieprawdę albowiem dokumentujące faktycznie nie istniejącą sprzedaż złomu:

przez P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) dla firmy F.H. (...) z/s w K., ul. (...) na łączną wartość: 185.375,75 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 33.428,40 zł.

przez P.H.U. (...)z/s w Ż. ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) w latach w 2005-2009r. na łączna wartość: 5.482.164,81 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 988.590,66 zł.

oraz posługując się działalnością firmy (...) z/s w S., ul. (...) poprzez zaksięgowanie stwierdzających nieprawdę niżej wymienionych faktur VAT

wystawionych przez FHU (...) z/s w K. dla firmy (...) z/s w S., ul. (...) na łączną wartość: 6.669.482,23 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 1.202,786,73 zł.

wystawionych przez F.H.U. (...) ul. (...) K.dla firmy (...) z/s w S., ul. (...) na łączną wartość: 6.020.470,07 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 1.090.887,65 zł.

wystawionych przez firmę (...) sp. z o.o. z/s we W. na rzecz P.H.U.(...) z/s w S., ul. (...) na łączną wartość:

508.510,66 złotych w tym podatek VAT 91.698,66

wystawionych przez (...) z/s w R. ul. (...) dla PHU (...) faktur VAT na łączną wartość: 6.322.999,36 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 1.140.213 zł.,

wystawionych przez firmę PW (...) z/s w K. ul. (...). na rzecz- PHU (...) faktur VAT na łączną wartość: 1.163.497,36zł. brutto, podatek VAT wyniósł 209.811 zł

wystawionych przez (...) z/s w K., ul. (...) na rzecz PHU (...) na łączną wartość: 1.228.500,58zł. brutto, podatek VAT wyniósł 221.532,88 zł.

wystawionych przez P.H.U (...) z/s w B., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) na łączną wartość: 3.674.758,55zł. brutto, podatek VAT wyniósł 664.314,32 zł.

wystawionych przez firmę PPHU (...) z/s w K., ul. (...) dla PHU (...) na łączną wartość 665.441,63zł. brutto, podatek VAT wyniósł 119.997,65 zł.

wystawionych przez Przedsiębiorstwo (...) z/s w K., ul. (...) na rzecz PHU dla firmy (...) z/s w S., ul. (...) na łączną wartość: 192.052,28zł. brutto, podatek VAT wyniósł 34.632,38 zł.

wystawionych przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z/s w S., ul. (...) dla firmy P.H.U.(...) z/s w S., ul. (...) na łączną wartość: 419.295,69zł. brutto, podatek VAT wyniósł 75.610,69 zł.

oraz działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym z K. G. jako osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...), a więc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT wystawił niżej wymienione stwierdzające nieprawdę albowiem dokumentujące nie mające miejsca transakcje sprzedaży złomu

przez (...) na rzecz P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) łączna wartość 823.163,72 zł. brutto , podatek VAT wyniósł 148.439,37 zł.

oraz wykorzystując działalność firmy (...) w ten sposób, iż:

w okresie od grudnia 2005 roku do czerwca 2006 działając wspólnie i w porozumieniu z R. H. wprowadzał do ewidencji podatkowej firmy (...) fikcyjne faktury VAT wystawiane przez (...) z/s w C., mając świadomość, iż transakcje opisane w tych fakturach w rzeczywistości nigdy nie zaistniały dokonując pomniejszenia podatku należnego o naliczony w tych fakturach podatek VAT w kwocie nie mniejszej niż 117.762,62 złote i w okresie od stycznia 2006 roku do grudnia 2007 roku dokonywał fikcyjnych wpisów w ewidencji podatkowej tj. wpisów w ewidencji zakupów firmy (...), którym nie odpowiadały rzeczywiste transakcje ani jakiegokolwiek faktury VAT na łączną sumę 11.527.764,71 złotych brutto w tym podatek VAT 2.078.777,26 złotych, a następnie współdziałając z innymi osobami oraz z R. H. jako osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...), a więc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT wystawił niżej wymienione stwierdzające nieprawdę albowiem dokumentujące faktycznie nie mającą miejsca sprzedaż złomu przez (...) faktury VAT tj.:

wystawione przez (...) dla PHU (...) z/s w S.. na łączną wartość 149.640,09 zł. brutto , podatek VAT wyniósł 26.984,29 zł.

wystawione przez (...) dla PHU (...) z/s w S. na łączna wartość : 6.669.482,23 zł brutto , podatek VAT wyniósł 122.786,73 zł.

oraz współdziałając z innymi osobami oraz z R. H.jako osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...), a więc będąc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT wystawił niżej wymienione stwierdzające nieprawdę dokumentujące faktycznie nie mającą miejsca sprzedaż złomu przez (...)

przez (...) dla Firmy Handlowej (...) ul. (...) K. na łączną wartość :2.332.078,37 zł. brutto , podatek VAT wyniósł 420.538,67 zł.

przez (...) na rzecz PHU (...) na łączną wartość: 6.020.470,07 zł. brutto , podatek VAT wyniósł 1.090.887,65 zł

przez (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) na łączna wartość :656.909,19 zł. brutto podatek VAT wyniósł 118.459,09 zł.

oraz wykorzystując działalność firmy - PHU (...) z/s w S. poprzez zaksięgowanie fikcyjnych faktur VAT wystawionych:

przez FH (...) z/s w K. ul. (...) dla PHU (...) na łączna wartość: 1.294.043,90 zł. brutto , podatek VAT wyniósł 245.515,99 zł.

Wykorzystując działalność firmy (...) poprzez zaksięgowanie fikcyjnych faktur VAT wystawionych

przez spółkę z o.o. (...) z/s we W. ul. (...). dla (...) z/s w K. na łączną wartość: 576.275,59 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 103.918,55 zł.

oraz wystawionymi przez F.H.U. (...) ul.(...) K. dla Firmy Handlowej (...) ul. (...) K. na łączną wartość 2.332.078,37 zł brutto , podatek VAT wyniósł 420.538,67 zł.

oraz wystawionymi przez P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) dla firmy F.H. (...) z/s w K., ul. (...) na łączną wartość :185.375,75 zł. brutto , podatek VAT wyniósł 33.428,40 zł.

oraz wystawionymi przez (...) oraz na rzecz F.H. (...) z/s w K., ul. (...) na łączną wartość : 36.160,81 zł. brutto , podatek VAT wyniósł 6520,81 zł.

oraz działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz z F. Z. jako z osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą F.H. (...) z/s w K., ul. (...), a więc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT, wystawił niżej wymienione stwierdzające nieprawdę albowiem dokumentujące faktycznie nieistniejące zdarzenia gospodarcze niżej wymienione faktury VAT

wystawione przez firmę (...) z/s w K. ul. (...) na rzecz PHU (...) na łączną wartość : 274.635,71 zł. brutto , podatek VAT wyniósł 49.524,46 zł.

wystawione przez FH (...) z/s w K. ul. (...) na rzecz PHU (...) z/s w S. 294 na łączną wartość : 1.294.043,90 zł. brutto , podatek VAT wyniósł 245.551,99 zł.

w wyniku czego wprowadził w błąd pracowników właściwych Urzędów Skarbowych, co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w tych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 10.763.320,30 złotych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej i za przestępstwo powszechne na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk przy zast. art. 4§1 kk oraz art. 33§2 i 3 kk skazał go na karę 3 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych , a nadto za przestępstwo skarbowe na mocy art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks i art. 23 § 3 kks oraz art.38§2 pkt 1 kks, przy zastosowaniu art.2§2 kks wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych przy czym na zasadzie art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności i grzywna w wysokości 200 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych ;

- czynu zarzucanego mu w pkt VI aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk, polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2004 roku do maja 2011 roku w K. i C., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami:

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) dla PHU (...) przyjmowanie wpłat na wyżej wymieniony rachunek w wys. 558.107,32 złotych z rachunku prowadzonego na rzecz PHU (...), kwoty 60.000 złotych z rachunku prowadzonego dla FH (...) oraz dokonywanie przelewów w wysokości 4.998.145,41 złotych na rzecz PHU (...), w wysokości 2.940.755,29 złotych na rzecz PHU (...), w wysokości 2.278.828,07 zł na rzecz PHU (...), w wysokości 1.659.159,96 złotych na rzecz PHU (...), w wysokości 1.743.728,24 złotych na rzecz PHU (...), w wysokości 595.244,18 złotych na rzecz (...), w wysokości 445.385,63 złotych na rzecz (...), w wysokości 79.121,64 złotych na rzecz PW (...), w wysokości 42.040,84 złotych na rzecz PW (...), w wysokości 10.200 złotych na rzecz FH (...), kwoty 6.015,33 złotych na rzecz (...) oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z wyżej wymienionego rachunku;

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) dla PHU (...), przyjmowanie wpłat na wyżej wymieniony rachunek kwoty 50.000 złotych z rachunku prowadzonego dla FH (...), oraz dokonywanie przelewów w wysokości 25.798,36 złotych na rzecz PHU (...), w wysokości 34.019,09 złotych na rzecz PHU (...) oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z wyżej wymienionego rachunku;

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzony na rzecz PHU (...), dokonywanie z wyżej wymienionego rachunku przelewów w wysokości 5.071.044,87 złotych na rzecz (...), w wysokości 1.304.247,90 złotych na rzecz FH (...), w wysokości 1.157.239,62 złotych na rzecz PHU (...), w wysokości 750.000 złotych na rzecz (...) oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z wyżej wymienionego rachunku;

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzony na rzecz PHU (...), przyjmowanie wpłat na w/wym. rachunek oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z w/wym. rachunku w łącznej wysokości i tak: przyjęcie na wyżej wymieniony rachunek 1.743.728,24 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 30.493,23 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego

oraz poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...) przyjmowanie wpłat na w/wym. rachunek oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z w/wym. rachunku w łącznej wysokości 2.312.857,16 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 1.157.239,62 złotych przelane z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...), a także w wysokości 36.160,81 złotych przelanych z rachunku prowadzonego na rzecz FH (...) oraz dokonanie przelewu z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...) w wysokości 18.652,82 złotych na rachunek nr (...) prowadzony na rzecz PHU (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...), przyjmowanie wpłat na w/wym. rachunek w wysokości 5.014.493,04 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz 178.882 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego dla FH (...), dokonywanie przelewów 3.308.696,77złoty na rachunek bankowy prowadzony na rzecz (...), kwoty 558.107,32 złotych na rachunek bankowy prowadzony na rzecz PHU (...), kwoty 24.812 złotych na rachunek prowadzony na rzecz (...), kwoty 17.232,01 złotych na rachunek bankowy prowadzony na rzecz PW (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz (...), przyjmowanie wpłat na w/w rachunek w wysokości 595.244,18 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz 178.882 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego dla FH (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego;

oraz poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz (...) przyjmowanie wpłat na w/wym. rachunek w łącznej wysokości 415.951 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz kwoty 4.935.453 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz (...) przyjmowanie wpłat na w/wym. rachunek w łącznej wysokości 29.434,26 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz kwoty 135.590 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego dla FH (...) i przyjmowanie wpłat na wyżej wymieniony rachunek w wysokości 1.304.247,90 złotych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...), oraz w kwocie 10.200 złotych z rachunku prowadzonego dla PHU (...) dokonywanie przelewów w kwocie 178.882,91 złotych na rzecz (...), w kwocie 70.000 złotych na rachunek prowadzony na rzecz PHU (...), w kwocie 36.160,81 złotych na rachunek prowadzony na rzecz (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego;

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na prowadzonego dla FH (...) dokonywanie przelewów w wysokości 40.000 złotych, na rachunek bankowy prowadzony na rzecz PHU (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego;

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz (...), przyjmowanie wpłat w wysokości 2.940.755,29 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 3.330.869,77 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego;

oraz poprzez przyjmowanie wpłat na rachunek nr (...) prowadzonego na rzecz PW (...) oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z w/w rachunku w wysokości 24.812,85 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego;

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz (...) z/s w K., ul. (...), przyjmowanie wpłat na w/wym. rachunek w wysokości 42.040,84 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 17232,01 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz P.H.U (...), przyjmowanie wpłat na w/wym. w łącznej wysokości 18.652,82 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 1.659.159,96 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego

podejmował czynności mające na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści związanych z wyłudzenia naliczonego w fikcyjnych fakturach podatku VAT i za to przestępstwo na mocy art. 299 § 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art. 33§2 i 3 kk skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

- czynu zarzucanego mu w pkt VII aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 56 § 1 kks polegającego na tym, że w dniu 5 kwietnia 2007 roku w C. w zeznaniu PIT - 26 złożonym do Pierwszego Urzędu Skarbowego w C. o wysokości osiągniętego dochodu za 2006 r, podał nieprawdę poprzez zawyżenie kosztów uzyskania przychodów o kwotę 1.369.589,45 złotych, wynikającą z transakcji z firmami PHU (...), PHU (...), PHU (...), FHU (...), Firma (...), które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych oraz zawyżenie pozostałych wydatków o kwotę 5.565,15 złotych dotyczącą odpisów amortyzacyjnych oraz zawyżenie odliczeń o kwotę 152,69 złotych dotyczącą składki na ubezpieczenie zdrowotne, powodując uszczuplenie podatku dochodowego od osób fizycznych za 2006 roku w kwocie ogółem 547.225 złotych naruszając w ten sposób przepisy art. 22 ust. 1 i 4, art. 22 n ust. 2 i 6, art. 24a ust. 1, art. 27 b i art. 45 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i za to przestępstwo na mocy art. 56 § 1 kks w zw. z art. 38§1 pkt 3 kks skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

Na mocy art. 46§1 kk zasądził od oskarżonego F. Z. na rzecz Skarbu Państwa – Pierwszego Urzędu Skarbowego w C. kwotę 2.500.000 złotych tytułem częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem zarzuconym mu w pkt V aktu oskarżenia.

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 2 kk i art. 39 § 1 i 2 kks połączył wymierzone oskarżonemu F. Z. kary pozbawienia wolności oraz grzywny i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat oraz karę łączną grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych

2. oskarżonego **J. M.** za winnego popełnienia:

- czynu zarzuconego mu w pkt XII aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk, polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2005 roku do maja 2011 roku w C., K. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez F. Z., K. G. oraz R.H. w skład której wchodził, R. H., L. Z., B. K., A. K. (1), M. G. i inne osoby mającą na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, obrotowi gospodarczemu, a w szczególności wyłudzeniu podatku VAT oraz zajmującej się obrotem środkami odurzającymi i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- czynu zarzuconego mu w pkt XIII aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 kk według stanu prawnego obowiązującego przed 1.03.2017r. i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 273 kk w zw. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk oraz zgodnie z art. 8 § 1 kks przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks – w brzmieniu obowiązującym przed dn.1.01.2017r. i art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks, polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2004 roku do maja 2011 roku w K., C. i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi, brał udział w wyłudzeniu podatku VAT w związku z obrotem złomem i innymi towarami, polegającym na zakupie kolejnych partii złomu bez faktury, a następnie wystawianiu fikcyjnych faktur VAT potwierdzających sprzedaż tego złomu na rzecz specjalnie stworzonych w tym celu podmiotów tj. FH (...), PHU (...), FHU (...), (...), PHU (...), PHU (...), (...) oraz poprzez wystawianie wzajemnie sobie przez wyżej wymienione podmioty stwierdzających nieprawdę faktur VAT mających na celu ukrycie faktycznego pochodzenia złomu, a następnie bezpodstawnym pomniejszeniu kwoty podatku do zapłacenia o koszty rzekomych zakupów, które nie miały potwierdzenia w realnie dokonanych transakcjach zakupu i istniejących rzeczywiście fakturach zakupu posługując się w tym celu działalnością firmy

- (...) z/s w Ż. poprzez zaksięgowanie fikcyjnych faktur VAT wystawionych:

przez firmę P.H.U. (...) z/s we W. ul. (...) tj. na łączną wartość: 3 721 454,60 zł. brutto, podatek VAT wyniósł: 685 436,92 zł.

oraz fakturami VAT wystawione w latach 2007-2008 przez firmę F.H.U. (...) z/s w N. ul. (...) na łączną wartość: 1303 303,40 zł. brutto, podatek VAT wyniósł: 235 021,94 zł.

oraz fakturami VAT wystawione w latach 2007-2008 przez firmę P.H.U. (...) z/s we W. ul. (...) na łączną wartość: 1 509 173,40 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 272 146,08 zł.

wystawionymi przez P.W. (...) z/s w K. ul. (...)

na łączną wartość: 2.631.438,97zł. brutto, podatek VAT wyniósł 474.521,92 zł.

przez firmę F.H.U. (...) z/s w R. ul. (...)

na łączną wartość: 8.220.913,21 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 1.321.973,31 zł.

przez P.W. „(...) z/s w K., ul. (...)

na łączną wartość: 1.247.127,55zł. brutto, podatek VAT wyniósł 224.891,85 zł.

przez P.H.U (...) z/s w B., ul. (...):

na łączną wartość: 455.234,32zł. brutto, podatek VAT wyniósł 82.091,42 zł.

przez firmę PPHU (...) z/s w K., ul. (...):

na łączną wartość: 710.939,20zł. brutto, podatek VAT wyniósł 128.202,20 zł.

-przez firmę (...) Sp. z o.o. z/s w Ł., Aleja (...) na łączną wartość: 632.857,90zł. brutto, podatek VAT wyniósł 114.121,90 zł.

przez Przedsiębiorstwo (...) z/s w K., ul. (...) na łączną wartość: 313.795zł. brutto, podatek VAT wyniósł 56.585,97 zł.

przez firmę P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) na łączną wartość: 823.163,72 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 148.439,37 zł.

oraz będąc osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...), a więc będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT, w celu korzyści majątkowej wystawił niżej wymienione stwierdzające nieprawdę albowiem dokumentujące faktycznie nie istniejącą sprzedaż złomu przez P.H.U. (...)z/s w Ż. ul. (...)

dla firmy F.H. (...) z/s w K., ul. (...) na łączną wartość: 185.375,75 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 33.428,40 zł.

dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) w latach w 2005-2009r. na łączną wartość: 5.482.164,81zł. brutto, podatek VAT wyniósł 988.590,66 zł.

w wyniku czego wprowadził w błąd pracowników właściwych Urzędów Skarbowych, co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w wyżej wymienionych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 3.594.992,06 złotych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej i za przestępstwo powszechne na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk oraz art. 33§2 i 3 kk skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, a nadto za przestępstwo skarbowe na mocy z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks i art. 23 § 3 kks oraz art. 38 § 2 pkt 1 kks przy zastosowaniu art. 2§2 kks wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, przy czym na zasadzie art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności i grzywna w wysokości 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

- czynu zarzucanego mu w pkt XIV aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2005 roku do października 2008 roku w K. i C., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzony na rzecz PHU (...), przyjmowanie wpłat na w/w rachunek oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z w/wym. rachunku i przekazywanie wypłacanych środków pieniężnych K. G. i innym osobom podejmował czynności mające na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści związanych z wyłudzenia naliczonego w fikcyjnych fakturach podatku VAT w łącznej wysokości 5.014.493,04 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz 178.882 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego dla FH (...), dokonywanie przelewów 3.308.696,77 złotych na rachunek bankowy prowadzony na rzecz (...), kwoty 558.107,32 złotych na rachunek bankowy prowadzony na rzecz PHU (...), kwoty

24.812 złotych na rachunek prowadzony na rzecz (...), kwoty 17.232,01 złotych na rachunek bankowy prowadzony na rzecz PW (...)

w łącznej wysokości 30.493,23 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...), oraz poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...) przyjmowanie wpłat na w/w rachunek oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z w/w rachunku i przekazywanie wypłacanych środków pieniężnych K. G. i innym osobom podejmowała czynności mające na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści związanych z wyłudzenia naliczonego w fikcyjnych fakturach podatku VAT w łącznej wysokości 2.312.857,16 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 1.157.239,62 złotych przelane rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...), a także w wysokości 36.160,81 złotych przelanych z rachunku prowadzonego na rzecz FH (...) oraz dokonanie przelewu z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...) w wysokości 18.652,82 złotych na rachunek nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...) i za to przestępstwo na mocy art. 299 § 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 33§2 i 3 kk skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych ;

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 i 2 kk połączył wymierzone oskarżonemu J. M. kary pozbawienia wolności oraz grzywny i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych.

3. oskarżonego **A. K. (1)** za winnego popełnienia:

- czynu zarzucanego mu w pkt XV aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk, polegającego na tym, że w okresie od sierpnia 2004 roku do grudnia 2008 roku w C., K. i innych miejscowości brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodziła, R. H., L. Z., F. Z., K. G., M. G., A. K. (1), J. M., i inne osoby mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu obrotowi gospodarczemu i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- czynu zarzucanego mu w pkt XVI aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 kk – według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1.03.2017r. i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk oraz zgodnie z art. 8 § 1 kks przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks – w brzmieniu obowiązującym przed dn.1.01.2017r. i art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks, polegającego na tym, że w okresie od sierpnia 2004 roku do grudnia 2008 roku w K. i C., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi, brał udział w wyłudzeniu podatku VAT w związku z obrotem złomem i innymi towarami, polegającym na zakupie kolejnych partii złomu bez faktury, a następnie wystawianiu fikcyjnych faktur VAT potwierdzających sprzedaż tego złomu na rzecz specjalnie stworzonych w tym celu podmiotów tj. FH (...), PHU (...), FHU (...), (...), PHU (...), PHU (...), (...), oraz poprzez wystawianie wzajemnie sobie przez wyżej wymienione podmioty stwierdzających nieprawdę faktur VAT mających na celu ukrycie faktycznego pochodzenia złomu, a następnie bezpodstawnym pomniejszeniu kwoty podatku do zapłacenia o koszty rzekomych zakupów, które nie miały potwierdzenia w realnie dokonanych transakcjach zakupu i istniejących rzeczywiście fakturach zakupu, i tak

- Faktury VAT wystawione w 2007r. przez firmę (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 8.595 złotych w tym podatek VAT 8763,11 złotych

- Faktury VAT wystawione w latach 2006-2008r. przez firmę P.P.H. (...) z/s we W., ul. (...) (a następnie z/s we W. ul. (...)) dla firmy P.H.U. (...)z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 2.900.739,11 złotych w tym podatek VAT 523.084,11 złotych

- Faktury VAT wystawione w latach 2007-2008r. przez firmę P.H.U. (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 1063.670,93 złotych w tym podatek VAT 191.809,53 złote

- Faktury VAT wystawione w latach 2006-2007r. przez firmę F.H.U. (...) z/s w N., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 1.743.963,80 złotych w tym podatek VAT 314.485,30 złotych

- Faktury VAT wystawione przez P.H.U (...) z/s w B., ul. (...) P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) o łącznej wartości brutto 1.069.907,82 złotych w tym podatek VAT 192.934,17 złotych,

oraz działalność firmy PHU (...) księgując stwierdzając nieprawdę:

Faktury VAT wystawione w 2005r. przez firmę (...) sp. z o.o. z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 42.322,53 złote w tym podatek VAT 7631,93 złotych

Faktury VAT wystawione w 2008r. przez firmę (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 148.637,56 złotych w tym podatek VAT 26.803,51 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2005-2006r. przez firmę P.P.H. i U. (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 1.337.306,16 złotych w tym podatek VAT 241.153,61 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2005-2008r. przez firmę P.P.H. (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 446.312,11 złotych w tym podatek VAT 80.482,51 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2006-2008r. przez firmę F.H.U. (...) z/s w N., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 2.257.642,73 złote w tym podatek VAT 398.442,13 złotych

oraz faktury VAT wystawione przez P.W. (...) z/s w K., ul. (...) na rzecz PHU (...) na łączną wartość: 404.407,05zł. brutto, podatek VAT wyniósł 72.925,85 zł.

Faktury VAT wystawione w 2005r. przez firmę F.H.U. (...) z/s w K. ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) o łącznej wartości brutto 2.257.642,73 zł w tym podatek VAT 398.442,13 zł.

Faktury VAT wystawione przez firmę (...) z/s w K. ul. (...) na rzecz PHU (...) o łącznej wartości brutto 274.635,71 zł w tym podatek VAT 49.524,46 zł.

Faktury VAT wystawione przez FHU(...) z/s w K. ul. (...) na rzecz PHU (...) o łącznej wartości brutto 149.640,09 zł w tym podatek VAT 26.984,29 zł.

Faktury VAT wystawione w 2008r. przez firmę (...) sp. z o.o. z/s w Ł., Aleja (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) na łączną wartość: 1.273.487,88zł. Brutto złotych, podatek VAT wyniósł 229.645,38 zł.

Faktury VAT wystawione w 2008r. przez firmę Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z/s w S., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) na łączną wartość: 102.782,68zł. brutto, podatek VAT wyniósł 18.534,58 zł.

Faktura VAT wystawioną w 2008r. przez firmę P.H.U (...) z/s w B., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) na kwotę 18.652,82zł. w tym VAT : 3.363,62 zł.

a ponadto, działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. jako osobą prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), więc będąc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT wystawił niżej wymienione stwierdzające nieprawdę dokumentujące faktycznie nie mającą miejsca sprzedaż złomu przez PHU (...) na rzecz (...) o łącznej wartości brutto 1.743.728,24 zł. w tym podatek VAT 314.442,74 zł.

a ponadto, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), a więc będąc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT wystawił niżej wymienione stwierdzające nieprawdę dokumentujące faktycznie nie mającą miejsca sprzedaż złomu przez PHU (...) na rzecz (...) o łącznej wartości brutto 2.341.950,41 zł. w tym podatek VAT 422.319,09 zł.

przez (...) na rzecz F.H. (...) o łącznej wartości brutto 36.160,81 zł. w tym podatek VAT 6.520,81 zł.

w wyniku czego wprowadził w błąd pracowników właściwych Urzędów Skarbowych, co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w tych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 2.310.059,34 złotych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej i za przestępstwo powszechne na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk przy zastosowaniu art.4§1 kk oraz art. 33§2 i 3 kk skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, a nadto za przestępstwo skarbowe na mocy art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks i art. 23 § 3 kks oraz art. 38§2 pkt 1 kks przy zast. art.2§2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 120 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, przy czym na zasadzie art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywna w wysokości 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

- czynu zarzucanego mu w pkt XVII aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk, polegającego na tym, że w okresie od sierpnia 2004 roku do grudnia 2008 roku w K. i C., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...), przyjmowanie wpłat na w/wym. rachunek oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z w/wym. rachunku i przekazywanie wypłacanych środków pieniężnych K. G. i innym osobom podejmowała czynności mające na celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści związanych z wyłudzenia naliczonego w fikcyjnych fakturach podatku VAT w łącznej wysokości 1.743.728,24 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 30.493,23 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...), oraz poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...), przyjmowanie wpłat na w/w rachunek oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z w/wym. rachunku i przekazywanie wypłacanych środków pieniężnych K. G. i innym osobom, podejmowała czynności mające na celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści związanych z wyłudzenia naliczonego w fikcyjnych fakturach podatku VAT w łącznej wysokości 2.312.857,16 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 1.157.239,62 złotych przelane rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...), a także w wysokości 36.160,81 złotych przelanych z rachunku prowadzonego na rzecz FH (...) oraz dokonanie przelewu z rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...) w wysokości 18.652,82 złotych na rachunek nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...) i za to przestępstwo na mocy art. 299 § 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art. 33§2 i 3 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 i 2 kk połączył wymierzone oskarżonemu A. K. (1) kary pozbawienia wolności oraz grzywny i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych ;

Następnie na mocy art. 69§1 i 2 kk, art.70§1 pkt 1 kk - według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1.07.2015r. oraz art.73§2 kk przy zastosowaniu art.4§1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu A. K. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat tytułem próby i oddaje go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego ;

4. oskarżoną **B. K.** za winną popełnienia:

- czynu zarzucanego jej w pkt XVIII aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk, polegającego na tym, że w okresie od września 2006 roku do października 2008 roku w C., K. i innych miejscowościach brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodziła, R. H., L. Z., F. Z., K. G., M. G., A. K. (1), J. M. i inne osoby mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko, mieniu obrotowi gospodarczemu i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 1 kk skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności ;

- czynu zarzucanego jej w pkt II aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 kk – według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1.03.2017r. i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk oraz zgodnie z art. 8 § 1 kks przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks – w brzmieniu obowiązującym przed 1.01.2017r. i art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks, polegającego na tym, że w okresie od września 2006 roku do października 2008 roku w K. i C., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi, brał udział w wyłudzeniu podatku VAT w związku z obrotem złomem i innymi towarami, polegającym na zakupie kolejnych partii złomu bez faktury, a następnie wystawianiu fikcyjnych faktur VAT potwierdzających sprzedaż tego złomu na rzecz specjalnie stworzonych w tym celu podmiotów tj. FH (...), PHU (...), FHU (...), (...), PHU (...), PHU (...), (...) oraz poprzez wystawianie wzajemnie sobie przez wyżej wymienione podmioty stwierdzających nieprawdę faktur VAT mających na celu ukrycie faktycznego pochodzenia złomu, a następnie bezpodstawnym pomniejszeniu kwoty podatku do zapłacenia o koszty rzekomych zakupów, które nie miały potwierdzenia w realnie dokonanych transakcjach zakupu i istniejących rzeczywiście fakturach zakupu i tak

Wykorzystując w tym celu działalność firmy PHU (...) księgując stwierdzające nieprawdę :

- Faktury VAT wystawione w 2007r. przez firmę (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 8.595 złotych w tym podatek VAT 8763,11 złotych

- Faktury VAT wystawione w latach 2006-2008r. przez firmę P.P.H. (...) z/s we W., ul. (...) (a następnie z/s we W. ul. (...)) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 2.900.739,11 złotych w tym podatek VAT 523.084,11 złotych

- Faktury VAT wystawione w latach 2007-2008r. przez firmę P.H.U. (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 1063.670,93 złotych w tym podatek VAT 191.809,53 złote

faktury VAT wystawione w latach 2006-2007r. przez firmę F.H.U. (...) z/s w N., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 1.743.963,80 złotych w tym podatek VAT 314.485,30 złotych

faktury VAT wystawione przez P.H.U (...) z/s w B., ul. (...) P.H.U. (...) z/s w S., Al. (...) o łącznej wartości brutto 1.069.907,82 złotych w tym podatek VAT 192.934,17 złotych,

a ponadto, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), więc będąc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT wystawiła niżej wymienione stwierdzające nieprawdę dokumentujące faktycznie nie mającą miejsca sprzedaż złomu przez PHU (...) na rzecz (...) o łącznej wartości brutto 1.743.728,24 zł. w tym podatek VAT 314.442,74 zł.

w wyniku czego wprowadziła w błąd pracowników właściwych Urzędów Skarbowych, co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w tych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 1.231.076,22 złotych, przy czym zarzucanego jej czynu dopuściła się działając w zorganizowanej grupie przestępczej i za przestępstwo powszechne na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk przy zastosowaniu art.4 § 1 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk skazał ją na karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, a nadto za przestępstwo skarbowe na mocy art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks i art. 23 § 3 kks oraz art. 38§2 pkt 1 kks przy zast. art.2§2 kks wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych przy czym na zasadzie art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności i grzywna w wysokości 100 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych ;

- czynu zarzucanego jej w pkt XIX aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art. 65§1 kk, polegającego na tym, że w okresie od września 2006 roku do października 2008 roku

w K. i C., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz PHU (...), przyjmowanie wpłat na w/w rachunek oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z w/wym. rachunku i przekazywanie wypłacanych środków pieniężnych K. G. i innym osobom podejmowała czynności mające na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści związanych z wyłudzenia naliczonego w fikcyjnych fakturach podatku VAT w łącznej wysokości 1.743.728,24 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 30.493,23 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) i za to przestępstwo na mocy art. 299§5 kk w zw. z art.65§1 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk skazał ją na karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 i 2 kk połączył wymierzone oskarżonej B. K. kary pozbawienia wolności oraz grzywny i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku oraz karę łączną grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

Następnie na mocy art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk, art.73§2 kk wykonanie wymierzonej oskarżonej B. K. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby i oddał ją w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

5. oskarżonego **L. Z.** za winnego popełnienia:

- czynu zarzucanego mu w pkt XX aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk, polegającego na tym, że w C., K. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził, R.H., L. Z., F. Z., K. G., J. M., A. K. (1), B. K., M. G. i inne osoby mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko, mieniu obrotowi gospodarczemu oraz zajmującej się obrotem środkami odurzającymi, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk przy czym ustalił czasokres jego trwania od stycznia 2006r. do kwietnia 2006r. i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności ;

- w ramach zarzutu z punktu XXI aktu oskarżenia uznał go za winnego tego, że w okresie od stycznia 2006 roku do kwietnia 2006 roku w K., C. i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z R. H., S. K. (1) i innymi ustalonymi osobami poprzez dostarczenie nierzetelnych faktur VAT, udzielił R. H. pomocy we wprowadzeniu do ewidencji podatkowej firmy (...) fikcyjnych faktur VAT dokumentujących sprzedaż złomu przez firmę FHU (...), które to transakcje w rzeczywistości nie miały miejsca, a działania te zmierzały do uszczuplenia należnego podatku VAT o kwotę co najmniej 117.762,62 złotych, tj. przestępstwa powszechnego z art.18 § 3 kk w zw. z art.271 § 1 i 3 kk według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1.03.2017r. i art.273 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.12 kk i art. 65§1 kk oraz zgodnie z art.8 § 1 kks przestępstwa skarbowego z art.18 § 3 kk w zw. z art.56 § 1 kks i art.62 § 2 kks w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1.01.2017r. w zw. z art.7 § 1 kks i za przestępstwo powszechne na podstawie art.19 § 1 kk w zw. z art.271 § 3 kk według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1.03.2017r. w zw. z art.11 § 3 kk przy zastosowaniu art.4§1 kk i art.33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych oraz za przestępstwo skarbowe na podstawie art.19 § 1 kk w zw. z art.56 § 1 kks w zw. z art.7 § 2 kks i art.23 § 1 i 3 kks przy zastosowaniu art.2§2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, przy czym zgodnie z art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w wymiarze 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

- uniewinnił L. Z. od popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w punkcie XXII aktu oskarżenia z art. 299 § 1 i 5 kk w związku z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1kk i z art. 64 § 1 kk, polegającego na tym, że w okresie od grudnia 2005 roku do maja 2011 roku, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu

z innymi osobami: poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz (...), przyjmowanie wpłat w wysokości 2.940.755,29 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 3.3308696,77 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego;

oraz poprzez przyjmowanie wpłat na rachunek nr (...) prowadzonego na rzecz PW (...) oraz dokonywanie wypłat gotówkowych z w/wym. rachunku w wysokości 24.812,85 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz przyjmowanie środków wypłacanych z wyżej wymienionego rachunku bankowego,

poprzez założenie rachunku bankowego nr (...) prowadzonego na rzecz (...) z/s w K., ul. (...), przyjmowanie wpłat na w/wym. rachunek w wysokości 42.040,84 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...) oraz w łącznej wysokości 17232,01 złotych przelanych z rachunku bankowego prowadzonego na rzecz PHU (...), podejmował czynności mające na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści związanych z wyłudzenia naliczonego w fikcyjnych fakturach podatku VAT, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 30 marca 2001 roku sygn. akt VI K 1800/00 za czyn z art. 282 kk na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 22 sierpnia 2000 roku do dnia 26 listopada 2002 roku, kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony.

Następnie na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu L. Z. kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy;

6. oskarżonego R. **B.** za winnego popełnienia:

- czynu zarzucanego mu w pkt XLI aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk, polegającego na tym, że w okresie od maja 2008 roku do października 2008 roku w C., K. i innych miejscowości brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził M. T., P. Z., R.H., L. Z., F. Z., K. G., J. M., A. K. (1), B. K., M. G. i inne osoby mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu obrotowi gospodarczemu i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- czynu zarzucanego mu w pkt XLII aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa powszechnego z art. 271 § 1 i 3 kk według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1.03.2017r. w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz zgodnie z art. 8 § 1 kks przestępstwa skarbowego z art. 62 § 1 kks w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1.01.2017r. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks, polegającego na tym, że w okresie od maja 2008 roku do października 2008 roku w K., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...)z/s w K., ul. (...) będąc uprawnionym do wystawiania faktur VAT wystawił stwierdzające nieprawdę albowiem dokumentujące nieistniejące transakcje gospodarcze faktury VAT wystawione na rzecz

- PHU (...) na łączną wartość: 1.228.500,58 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 221.532,88 zł.

oraz na rzecz (...) z/s w Ż. na łączną wartość: 1.247.127,55 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 224.891,85 zł.

oraz na rzecz PHU (...) na łączną wartość: 404,407,05 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 72.925,85 zł i za przestępstwo powszechne na mocy art. 271 § 3 kk według stanu prawnego obowiązującego przed dn.1.03.2017r. przy zastosowaniu art. 4§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto za przestępstwo skarbowe na mocy art. 62 § 1 kks w brzmieniu obowiązującym przed dn.1.01.2017r. w zw. z art. 38§1 pkt 1 kks przy zast. art. 2§2 kks oraz art. 23 § 3 kks wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym zgodnie art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności;

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu R.B. kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku;

Następnie na mocy art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk- według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1.07.2015r. oraz art. 73§2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R.B. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat tytułem próby i oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

7. oskarżonego **M. G.** za winnego popełnienia:

- czynu zarzuconego mu w pkt XLIX aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk, polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2004 roku do grudnia 2008 roku w C., K. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził R. H., L. Z., F. Z., K. G., J. M., A. K. (1), B. K., M. G. i inne osoby mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko, mieniu obrotowi gospodarczemu oraz zajmującej się obrotem środkami odurzającymi i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

- czynu zarzuconego mu w pkt L aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk - według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1.03.2017r i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, a nadto zgodnie z art. 8 § 1 kks przestępstwa skarbowego z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1.01.2017r. oraz art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks, polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2004 roku do grudnia 2008 roku w K., C. i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, chcąc aby W. K. (1) jako osoba prowadząca spółkę z o.o. (...) z/s we W. ul. (...), a więc osoba uprawniona do wystawiania faktur VAT wystawiał stwierdzające nieprawdę faktury VAT dokumentujące faktycznie nie mającą miejsca sprzedaż złomu przez spółkę (...) na rzecz FH (...) oraz (...) nakłaniał go do tego, a następnie przekazywał R. H., F. Z. oraz K. G. stwierdzające nieprawdę faktury VAT wystawione:

przez spółkę z o.o. (...) z/s we W. ul. (...) na rzecz FH (...) na łączną wartość: 1049 918,40 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 197 027,67 zł.

Faktury VAT wystawione przez firmę (...) sp. z o.o. z/s we W. przy ulicy (...) na rzecz firmy (...) o łącznej wartości brutto 508.510,66 w tym podatek VAT 91.698,66

oraz przekazywał R.H., F. Z., K. G. i innym osobom stwierdzające nieprawdę albowiem dokumentujące nieistniejące transakcje gospodarcze niżej wymienione faktury VAT tj:

Faktury VAT wystawiane przez firmę (...) z/s w Z. ul. (...) na rzecz FH (...) na łączną wartość: 1 014 197,60 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 184 852,16 zł.

Faktury VAT wystawiane przez firmę (...) z/s w L. (...) na rzecz FH (...) na łączną wartość: 357 002,12 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 64 377,42 zł.

Faktury VAT wystawiane przez firmę P.H.U. (...) z/s we W. ul. (...) P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) na łączną wartość: 3 721 454,60 zł. brutto, podatek VAT wyniósł: 685 436,92 zł.

Faktury VAT wystawione w latach 2007-2008 przez firmę F.H.U. (...) z/s w N. ul. (...) dla P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) na łączną wartość: 1 303 303,40 zł. brutto, podatek VAT wyniósł: 235 021,94 zł.

Faktury VAT wystawione w latach 2007-2008 przez firmę P.H.U. (...) z/s we W. ul. (...) dla P.H.U. (...) z/s w Ż. ul. (...) na łączną wartość: 1 509 173,40 zł. brutto, podatek VAT wyniósł 272 146,08 zł.

Faktury VAT wystawione w 2007r. przez firmę (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) łącznej wartości brutto 8.595 złotych w tym podatek VAT 8763,11 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2006-2008r. przez firmę P.P.H. (...) z/s we W., ul. (...) (a następnie z/s we W. ul. (...)) dla firmy P.H.U. (...)z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 2.900.739,11 złotych w tym podatek VAT 523.084,11 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2007-2008r. przez firmę P.H.U. (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 1063.670,93 złotych w tym podatek VAT 191.809,53 złote

Faktury VAT wystawione w latach 2006-2007r. przez firmę F.H.U. (...)z/s w N., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 1.743.963,80 złotych w tym podatek VAT 314.485,30 złotych

Faktury VAT wystawione w 2005r. przez firmę (...) sp. z o.o. z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) to łącznej wartości brutto 42.322,53 złote w tym podatek VAT 7631,93 złotych

Faktury VAT wystawione w 2008r. przez firmę (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 148637,56 złotych w tym podatek VAT 26803,51 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2005-2006r. przez firmę P.P.H. i U. (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U.(...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 1.337.306,16 złotych w tym podatek VAT 241.153,61 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2005-2008r. przez firmę P.P.H. (...) z/s we W., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 446.312,11 złotych w tym podatek VAT 80.482,51 złotych

Faktury VAT wystawione w latach 2006-2008r. przez firmę F.H.U. (...) z/s w N., ul. (...) dla firmy P.H.U. (...) z/s w S., ul. (...) o łącznej wartości brutto 2.257.642,73 złote w tym podatek VAT 398.442,13 złotych

umożliwiając ten sposób innym osobom zaksięgowanie wyżej wymienionych faktur VAT w FH (...), PHU (...), PHU (...), PHU (...), (...) i wprowadzenie w ten sposób w błąd pracowników właściwych Urzędów Skarbowych co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w tych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób Skarb Państwa reprezentowany przez Naczelników właściwych Urzędów Skarbowych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT łącznej wysokości 3.523.219,59 złotych i za przestępstwo powszechne na mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 271 § 3 kk według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1.03.2017r. w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk oraz art. 33§2 i 3 kk skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, a nadto za przestępstwo skarbowe na mocy z art. 19 § 1 kk w zw. z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks i art. 23 §3 kks oraz art. 38§2 pkt 1 kks przy zastosowaniu art. 2§2 kks wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, przy czym zgodnie z art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w wymiarze 100 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 i 2 kk połączył wymierzone oskarżonemu M. G. kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy;

8. oskarżonego **M. B. (1)** za winnego popełnienia:

- czynu zarzucanego mu w pkt LVIII aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 kk, polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2003 roku do kwietnia 2009 roku w C. i innych miejscowościach kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład której wchodził Z. K., R. S. i inne osoby mającą na celu popełnienie przestępstw przeciwko, mieniu obrotowi gospodarczemu i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 3 kk skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- czynu zarzucanego mu w pkt LVIX aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa powszechnego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk oraz art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i zgodnie z art.

8 § 1 kks przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1.01.2017r. i art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks, polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2003 roku do kwietnia 2009 roku w C. działając wspólnie i w porozumieniu z Z. K. i innymi osobami w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłonił inne osoby do wystawienia stwierdzających nieprawdę niżej wymienionych faktur VAT, a następnie wprowadził do ewidencji przedsiębiorstwa (...) stwierdzające nieistniejące transakcje wystawione przez (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. (...) sp.z o.o. , (...) sp.z o.o. oraz (...) sp. z o.o. faktury VAT o łącznej wartości brutto nie mniejszej niż 38.750.393,68 złotych, w tym podatek VAT nie mniej niż 6.981.011,91 złotych w wyniku czego doszło do bezpodstawnego pomniejszenia kwoty podatku do zapłacenia o koszty rzekomych zakupów, które nie miały potwierdzenia w realnie dokonanych transakcjach zakupu i istniejących rzeczywiście fakturach zakupu, wprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy w błąd co do zakupu złomu od wyżej wymienionych firm tj. (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp z o.o. a więc co do okoliczności będących podstawą naliczenia świadczeń publiczno-prawnych, doprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 6.981.011,91 złotych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym wyeliminował z opisu czynu twierdzenie, że nakłaniał inne osoby do wystawienia stwierdzających nieprawdę faktur VAT i za przestępstwo powszechne na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk oraz art.33 § 2 i 3 kk skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 300 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 100 złotych, a nadto za przestępstwo skarbowe na mocy art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks, art. 38 § 2 pkt 1 kks przy zastosowaniu art. 2§2 kks i art. 23 § 3 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę po 100 złotych, przy czym zgodnie z art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności i grzywna w wysokości 300 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 100 złotych ;

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu M. B. (1) kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat;

9. oskarżonego **P. B.** za winnego popełnienia:

- czynu zarzucanego mu w pkt LX aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk, polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2003 roku do kwietnia 2009 roku w C. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził Z. K., R. S., M. B. (1) i inne osoby mającą na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu obrotowi gospodarczemu i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- czynu zarzucanego mu w pkt LXI aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa powszechnego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk oraz art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i zgodnie z art. 8 § 1 kks przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks – w brzmieniu obowiązującym przed dn.1.01.2017r. i art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks, polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2003 roku do kwietnia 2009 roku w C. działając wspólnie i w porozumieniu z Z. K. i innymi osobami w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłonił inne osoby do wystawienia stwierdzających nieprawdę niżej wymienionych faktur VAT, a następnie wprowadził do ewidencji przedsiębiorstwa (...) stwierdzające nieistniejące transakcje niżej wystawione przez (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., (...) sp z o.o., (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o. faktury VAT o łącznej wartości brutto nie mniejszej niż 38.750.393,68 złotych, w tym podatek VAT nie mniej niż 6.891.011,91 złotych w wyniku czego doszło do bezpodstawnego pomniejszenia kwoty podatku do zapłacenia o koszty rzekomych zakupów, które nie miały potwierdzenia w realnie dokonanych transakcjach zakupu i istniejących rzeczywiście fakturach zakupu, wprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy w błąd co do zakupu złomu od wyżej wymienionych firm tj. (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. a więc co do okoliczności będących podstawą naliczenia świadczeń publiczno – prawnych, doprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 6.981.011,91 złotych przy czym

zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym wyeliminował z opisu czynu twierdzenie, że nakłaniał inne osoby do wystawienia stwierdzających nieprawdę faktur VAT i za przestępstwo powszechne na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 300 stawek dziennych po 100 złotych, a nadto za przestępstwo skarbowe na mocy art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks i art. 23 § 3 kks oraz art. 38§2 pkt 1 kks przy zastosowaniu art.2§2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 100 złotych, przy czym zgodnie z art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w wysokości 300 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 100 złotych.

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 i kk połączył wymierzone oskarżonemu P. B. kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy;

Na mocy art.46§1 kk zasądził od oskarżonych M. B. (1) i P. B. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Drugiego Urzędu Skarbowego w C. kwotę 6.000.000 zł tytułem częściowego naprawienia szkody wyrządzonej w wyniku przestępstw;

10. oskarżonego **Z. K.** za winnego popełnienia:

- czynu zarzucanego mu w pkt LXIV aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk, polegającego na tym, że w C. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził Z. K., R. S., M. B. (1) i inne osoby mającą na celu popełnienie przestępstw przeciwko, mieniu obrotowi gospodarczemu, przy czym przyjął czasokres jego trwania do dn. 8.04.2009r., i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności ;

- czynu zarzucanego mu w pkt LXV aktu oskarżenia, polegającego na tym, że w C. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził do ewidencji podatkowej prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa (...) stwierdzające nieistniejące transakcje wystawione przez (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp z o.o. faktury VAT o łącznej wartości brutto nie mniejszej niż 38.750.393,68 złotych, w tym podatek VAT nie mniej niż 6.981.011,91 złotych w wyniku czego doszło do bezpodstawnego pomniejszenia kwoty podatku do zapłacenia o koszty rzekomych zakupów, które nie miały potwierdzenia w realnie dokonanych transakcjach zakupu i istniejących rzeczywiście fakturach zakupu, wprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy w błąd co do zakupu złomu od wyżej wymienionych firm tj. (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp z o.o. a więc co do okoliczności będących podstawą naliczenia świadczeń publiczno-prawnych, doprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 6.981.011,91 złotych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej i przyjmując czasokres jego trwania od kwietnia 2003 r. do dn.8.04.2009r., wyczerpującego znamiona przestępstwa powszechnego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk oraz art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i zgodnie z art. 8 § 1 kks przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks – w brzmieniu obowiązującym przed dn.1.01.2017r. i art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks i za przestępstwo powszechne na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, a nadto za przestępstwo skarbowe na mocy art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks i art. 23 § 3 kks oraz art. 38 § 2 pkt 1 kks przy zastosowaniu art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, przy czym zgodnie z art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w wysokości 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu Z. K. kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy;

- uniewinnił Z. K. od popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w punkcie LXII aktu oskarżenia, z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk i z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i z art. 273 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 11 § 2 kk oraz na zasadzie art. 18 § 1 kk w zw. z art. 62 § 2 kks i z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kks przy zast. art. 7 § 1 kks polegającego na tym, że w okresie od grudnia 2005 roku do czerwca 2006 roku w C., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, wspólnie i w porozumieniu z M. T., brał udział w wyłudzeniu podatku VAT w związku z obrotem złomem i innymi towarami, w ten sposób, iż polecił P. Z. zarejestrowanie działalności gospodarczej pod nazwą (...) z/s w C., polecił wyżej wymienionemu aby wystawiał fikcyjne faktury VAT, mając świadomość, iż transakcje opisane w tych fakturach w rzeczywistości nigdy nie zaistniały, a następnie przekazywał je osobom wprowadzającym te dokumenty do ewidencji podatkowej, w wyniku czego wprowadził w błąd pracowników właściwych Urzędów Skarbowych, co do faktu zaistnienia transakcji gospodarczych opisanych w tych fakturach VAT doprowadzając w ten sposób właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 117.762,62 złotych,

a nadto zarzucanego mu w punkcie LVI aktu oskarżenia, z art. 191 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk polegającego na tym, że w 2008 roku w K. i w C. stosując wobec R. S. groźby zabójstwa, popełnienia przestępstwa na szkodę wyżej wymienionego oraz członków jego najbliższej rodziny okazując przedmiot przypominający broń palną, zmuszał wyżej wymienionego do kontynuowania współpracy w zakresie wystawiania „pustych” faktur VAT, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej

11. oskarżonego **R. S.** za winnego popełnienia:

- czynu zarzucanego mu w pkt LXVII aktu oskarżenia wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk, polegającego na tym, że R. S. w okresie od kwietnia 2003 roku do 20 lutego 2008 roku w C. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził Z. K. i inne osoby i mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko, mieniu obrotowi gospodarczemu oraz zajmującej się obrotem środkami odurzającymi i za to przestępstwo na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- czynów zarzucanych mu w pkt LXVIII i LXIX aktu oskarżenia, polegających na tym, że (LXVIII a/o) w okresie od kwietnia 2003 roku do 20 lutego 2008 roku w C. działając wspólnie i w porozumieniu z Z. K. i innymi osobami w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłonił inne osoby do wystawienia stwierdzających nieprawdę niżej wymienionych faktur VAT, a następnie wprowadził do ewidencji przedsiębiorstwa (...) stwierdzające nieistniejące transakcje faktury VAT wystawione przez (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., (...) sp z o.o. o łącznej wartości brutto nie mniejszej niż 31.236.942,62 złotych, w tym podatek VAT nie mniej niż 5.622.520,76 złotych w wyniku czego doszło do bezpodstawnego pomniejszenia kwoty podatku do zapłacenia o koszty rzekomych zakupów, które nie miały potwierdzenia w realnie dokonanych transakcjach zakupu i istniejących rzeczywiście fakturach zakupu, wprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy w błąd co do zakupu złomu od tj. (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., (...) sp z o.o. więc co do okoliczności będących podstawą naliczenia świadczeń publiczno-prawnych, doprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 5.622.520,76 złotych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. art. 294 § 1 kk i z art. 273 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk oraz na zasadzie 8 § 1 kks z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kks przy zast. art. 7 § 1 kks i art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks

oraz (LXIX a/o) że w okresie od 21 lutego 2008 roku do marca 2009 roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z Z. K. i innymi osobami w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłonił inne osoby do wystawienia stwierdzających nieprawdę niżej wymienionych faktur VAT, a następnie wprowadził do ewidencji przedsiębiorstwa (...) stwierdzające nieistniejące transakcje niżej wymienione faktury VAT wystawione przez (...) sp z o.o. o łącznej wartości brutto nie mniejszej niż 7.513.451,06 złotych, w tym podatek VAT nie mniej niż 1.358.491,15 złotych w wyniku czego doszło do bezpodstawnego pomniejszenia kwoty podatku do zapłacenia o koszty rzekomych zakupów, które nie miały potwierdzenia w realnie

dokonanych transakcjach zakupu i istniejących rzeczywiście fakturach zakupu, wprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy w błąd co do zakupu złomu od (...) sp z o.o., a więc co do okoliczności będących podstawą naliczenia świadczeń publiczno-prawnych, doprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 1.358.491,15 złotych, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. art. 294 § 1 kk i z art. 273 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i art. 12 kk oraz na zasadzie 8 § 1 kks z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kks przy zast. art. 7 § 1 kks

i przyjął, że stanowią jedno przestępstwo powszechne z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk oraz art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i zgodnie z art. 8 § 1 kks przestępstwo skarbowe z art. 62 § 2 kks – w brzmieniu obowiązującym przed dn.1.01.2017r.i art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks i za przestępstwo powszechne na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk oraz art.33§2 i 3 kk skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, a nadto za przestępstwo skarbowe na mocy art. 56 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks i art. 23 § 3 kks oraz art.38 § 2 pkt 1 kks przy zast. art.2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych, przy czym zgodnie z art. 8 § 2 kks przyjął, że jako surowsza podlega wykonaniu kara orzeczona za przestępstwo powszechne w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w wysokości 150 stawek dziennych ustalonych na kwotę po 50 złotych;

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu R. S. kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy;

Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. – według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 01.07.2015 r. oraz art. 73 § 2 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu R. S. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby i oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

11. oskarżonego I. M. uniewinnił od popełnienia:

- czynu zarzuconego mu w pkt LXX aktu oskarżenia polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2003 roku do 20 lutego 2008 roku w C. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził R. S., Z. K. i inne osoby i mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, obrotowi gospodarczemu oraz zajmującej się obrotem środkami odurzającymi, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk;

- czynu zarzuconego mu w punkcie LXXI aktu oskarżenia, polegającego na tym, że w okresie od kwietnia 2003 roku do 20 lutego 2008 roku w C. i innych miejscowościach działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., Z. K. i innymi osobami w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził do ewidencji przedsiębiorstwa (...) stwierdzające nieistniejące transakcje niżej wymienione faktury VAT wystawione przez (...) sp z o.o. o łącznej wartości brutto nie mniejszej niż 25.265.271,48 złotych, w tym podatek VAT nie mniej niż 4.545.662,03 złotych w wyniku czego doszło do bezpodstawnego pomniejszenia kwoty podatku do zapłacenia o koszty rzekomych zakupów, które nie miały potwierdzenia w realnie dokonanych transakcjach zakupu i istniejących rzeczywiście fakturach zakupu, wprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy w błąd co do zakupu złomu od tj. (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., (...) sp z o.o. oraz (...) sp z o.o., więc co do okoliczności będących podstawą naliczenia świadczeń publiczno-prawnych, doprowadzając w ten sposób właściwy Urząd Skarbowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na zaniechaniu pobrania wskazanego w tych fakturach naliczonego podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 4.545.662,03 złotych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. art. 294 § 1 kk i z art. 273 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk oraz na zasadzie 8 § 1 kks z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kks przy zast. art. 7 § 1 kks i art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks .

Na mocy art. 63 § 1 kk zaliczył na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

- a) F. Z. w okresie od dnia 02.02.2011 r godz. 7:00 do dnia 20.09.2011 r
- b) L. Z. w okresie od dnia 22.03.2010r. godz. 9.15. do dnia 14.10.2010 r
- c) Z. K. w okresie od dnia 07.04.2009 r godz. 6.45. do dnia 15.06.2010 r
- d) M. B. (1) zatrzymanie w dniu 18.07.2012 r
- e) P. B. zatrzymanie w dniu 18.07.2012 r.
- f) M. G. w okresie od dnia 2.02.2011r. godz.6.42 do dnia 2.04.2012r.
- g) J. M. zatrzymanie w dniu19.07.2011r.

Nadto na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet kar grzywny okresy rzeczywistego pozbawienia wolności przyjmując dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny 2 dziennym stawkom grzywny:

- a) A. K. (1) zatrzymanie w dniu 2.02.2011 r
- b) B. K. zatrzymanie w dniu 2.02.2011 r
- c) R.B.zatrzymanie w dniach 24.02.2012 r. i 3.12.2012r.
- d) R. S. od dnia 28.09.2011 r godz. 10:00 do dnia 19.10.2011 r.

Sąd Okręgowy na mocy art. 627 kpk oraz art. 2 ust.1 pkt 3, 4, 5 i art. 3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłat sądowych od oskarżonego F. Z. kwotę 3.400 złotych , od oskarżonego J. M. kwotę 2.300 złotych, od oskarżonego M. G. kwotę 300 złotych, od oskarżonego A. K. (1) kwotę 2.300 złotych, od oskarżonej B. K. kwotę 1.180 złotych, od oskarżonego M. B. (1) kwotę złotych, od oskarżonego P. B. kwotę 300 złotych, od oskarżonego L. Z. kwotę 300 złotych, a nadto obciążył tych oskarżonych w części wydatkami postępowania w kwotach po 500 złotych. Na mocy art. 624 kpk zwolnił oskarżonych R.B. R. S. i Z. K. od kosztów postępowania obciążając tymi należnościami Skarb Państwa.

Sąd I instancji zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata I. K., adw. D. C. i adw. A. K. (2) kwoty po 6.494,40 zł i na rzecz adw. T. S. kwotę 5.313, 60 zł, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wraz z należnym podatkiem VAT, a nadto orzekł w przedmiocie dowodów rzeczowych.

Apelacje wniesione zostały przez prokuratora, oskarżycieli posiłkowych, tj. I i II Urząd Skarbowy w C., obrońców wszystkich oskarżonych – za wyjątkiem oskarżonego I. M..

Prokurator zaskarżył wyrok na niekorzyść w odniesieniu do wszystkich oskarżonych, za wyjątkiem oskarżonego R. B. (2). I tak:

- wobec F. Z. w punktach 2, 3, 4, i 6;
- wobec J. M. w punktach 8 i 10;
- wobec A. K. (1) w punktach 12, 13, 15;
- wobec B. K. w punktach 17, 18 i 19;
- wobec L. Z. w punktach 21, 22, 23;
- wobec M. G. w punktach 30 i 31;

- wobec M. B. (1) w punktach 33 i 34;
- wobec P. B. w punktach 36 i 37;
- wobec Z. K. w punktach 40, 41 i 42;
- wobec R. S. w punkcie 44;
- wobec I. M. w punkcie 47.

Prokurator w bardzo obszernej apelacji postawił liczne zarzuty i związane z tymi zarzutami wnioski, które przedstawione zostaną w niniejszym uzasadnieniu jedynie hasłowo, zaś szczegółowe ich brzmienie znajduje się na kartach od 2 do 24 środka odwoławczego. A zatem, oskarżyciel publiczny postawił następujące zarzuty:

- obraży prawa materialnego, tj. art. 286 § 1 k.k., polegającej na mylnym przyjęciu (wobec wszystkich oskarżonych, którym popełnienie tego przestępstwa przypisano), iż czyny oskarżonych, polegające na uszczupleniu podatku VAT, w sytuacji gdy nie doszło do nienależnego zwrotu tego podatku, a jedynie do zaniżenia zobowiązania publicznoprawnego, a więc w sytuacji gdy zgodnie z aktualnym orzecznictwem Sadu Najwyższego nie doszło do rozporządzenia mieniem przez organy administracji skarbowej, wyczerpują znamiona wyżej wymienionego przepisu,

- obraży przepisu prawa materialnego, a to art. 62 § 2 k.k.s., polegającej na przejęciu, że czyny oskarżonych F. Z., J. M., A. K., B. K. nie wyczerpują znamion występku tam stypizowanego, podczas gdy zgodnie z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez sąd I instancji ich działanie polegało na wystawianiu stwierdzających nieprawdę faktur VAT, posługiwaniu się takimi dokumentami w celach podatkowych,

-obraży przepisów postępowania, mającej wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. przepisu art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., polegającej na wadliwym określeniu czynu przypisanego oskarżonym, poprzez zaniechanie wskazania, iż poszczególni oskarżeni, współdziałając z innymi osobami składającymi deklaracje podatkowe podali w nich nieprawdę dokonując pomniejszenia wartości należnego podatku od towarów i usług o podatek naliczony wskazany w stwierdzających nieprawdę, a wyżej opisanych fakturach VAT, narażając w ten sposób na uszczuplenie podatek od towarów i usług w odpowiednich dla każdego z nich kwotach, co stanowi jedno ze znamion art. 56 § 1 k.k.,

- rażąco niewspółmierność wymierzonych kar pozbawienia wolności i grzywny wymierzonych wobec F. Z., J. M., A. K., B. K., M. G., M. B. (1), P. B. i Z. K..

Dodatkowo wobec A. K. (1) i B. K. obrażę prawa materialnego, tj. art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. polegającą na wymierzeniu wobec nich kar, które nie spełniają wymogów określonych w treści art. 65 § 1 k.k., tj. nie zostały orzeczone powyżej dolnego ustawowego zagrożenia przewidzianego za dany typ przestępstwa.

Wobec L. Z. w punktach 21, 22 i 23 zaskarżonego wyroku, zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na mylnym przyjęciu przez sąd I instancji, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów w formie i zakresie, w jakim zarzucił prokurator w akcie oskarżenia, co skutkowało bądź uniewinnieniem go od ich popełnienia, bądź pominięciem w ich opisie niektórych zachowań.

Wobec M. B. (1) i P. B. w punkcie 33 i 36 zaskarżonego wyroku, polegający na mylnym przyjęciu przez sąd I instancji, że oskarżeni nie nakłaniali innych osób do wystawienia fikcyjnych faktur VAT, ani też nie współpracowali z R. S., a tym samym, że nie wyczerpali znamion przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 k.k.

Wobec Z. K. w punkcie 42 błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na mylnym przyjęciu, że zebrany materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że dopuścił się on czynów opisanych w punktach LXII i LVI aktu oskarżenia. Dodatkowo w punkcie 40 błąd w ustaleniach faktycznych polegający na mylnym przyjęciu przez sąd I instancji, że oskarżony nie nakłaniał innych osób do wystawienia fikcyjnych faktur VAT, ani też nie współpracował z R. S., a tym samym, że nie wyczerpał znamion przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 k.k.

Co do R. S. dodatkowo w punkcie 44 zaskarżonego wyroku błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że czyny zarzucone oskarżonemu w punktach LXVIII i LXIX stanowią jeden czyn ciągły, gdyż prawidłowo ocenione jego wyjaśnienia prowadzą do wniosku, że te zachowania nie były podjęte w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Nadto w tym samym punkcie poprzez błędne ustalenie, iż R. S. nie podejmował czynności związanych z wystawianiem fikcyjnych faktur VAT, a tym samym że jego zachowanie nie wyczerpuje znamion występku z art. 271 § 1 i 3 k.k.

Wobec I. M. w punkcie 47 zaskarżonego wyroku błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż oskarżony nie dokonał czynów zarzucanych w punktach LXX i LXXI aktu oskarżenia.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego I Urzędu Skarbowego w C. zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonych A. K. (1) i J. M. w części dotyczącej nieorzeczenia o obowiązku naprawienia szkody. Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k., polegającą na zaniechaniu orzeczenia obligatoryjnego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody, mimo złożenia stosownego wniosku przez pokrzywdzonego i mimo istnienia podstaw do orzeczenia takiego środka.

Podnosząc powyższy zarzut, pełnomocnik I Urzędu Skarbowego w C. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na rzecz Skarbu Państwa – Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w C. poprzez zasądzenie od A. K. (1) solidarnie z F. Z. kwoty 6.520,81 zł oraz od J. M. solidarnie z F. Z. kwoty 35.789,92 zł, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego II Urzędu Skarbowego w C. zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonych Z. K. i R. S. w części dotyczącej nieorzeczenia wobec tych oskarżonych o obowiązku naprawienia szkody. Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k., polegającą na zaniechaniu orzeczenia obligatoryjnego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody, mimo złożenia stosownego wniosku przez pokrzywdzonego i mimo istnienia podstaw do orzeczenia takiego środka.

Podnosząc powyższy zarzut, pełnomocnik II Urzędu Skarbowego w C. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na rzecz Skarbu Państwa Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w C. poprzez zasądzenie od oskarżonych Z. K., R. S., M. B. (1) i P. B. solidarnie kwoty 6.000.000 zł tytułem częściowego naprawienia szkody, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie.

Obrońca oskarżonego M. G. zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego, tj. w punktach 29, 30, 31, 50 w całości. Orzeczeniu zarzucił mającą wpływ na treść wyroku obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 i 424 § 1 i 2 k.p.k. a nadto błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony należał do grupy przestępczej i dopuścił się pozostałych przypisanych mu czynów. Obrońca wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego R.B. zaskarżył wyrok w całości w części dotyczącej tego oskarżonego.

Wyrokowi zarzucił obrazę prawa materialnego, a to art. 270 § 1 k.k. i art. 15 ust. 1 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku o towarów i usług, art. 62 § 2 k.k.s. (w apelacji omyłkowo wskazano art. 65 § 2 k.k.s.) poprzez ich błędną wykładnię i zastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego. Zarzucił nadto obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. poprzez brak wskazania w opisie czynu z punktu XLII faktur wystawionych w ramach działalności oskarżonego; art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie, czy wszystkie faktury wystawione przez R. B. zostały przez niego podpisane, co wymagało dopuszczenia z urzędu opinii grafologa; błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej i że wiedział o istnieniu takiej grupy.

Obrońca oskarżonego Z. K. zaskarżył wyrok w całości w zakresie odnoszącym się do tego oskarżonego.

Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego a to art. 7, 410, 5 § 2 i 413 § 2 k.p.k., która miała wpływ na treść wyroku. Nadto obrazę prawa materialnego, tj. art. 62 § 2 k.k.s. przez przyjęcie tej kwalifikacji w odniesieniu do zachowania oskarżonego, podczas gdy swym zachowaniem nie wyczerpał on znamion tego przepisu.

Z ostrożności procesowej obrońca postawił zarzut rażąco niewspółmierności orzeczonej kary. Powołując się na postawione zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, bądź o zmianę orzeczenia o karze poprzez jej obniżenie.

Obrońca oskarżonego A. K. (1) zaskarżył wyrok w całości w zakresie dotyczącym tego oskarżonego, tj. w punktach 11, 12, 13, 14, 15, i 50. Wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 258 § 1 k.k. poprzez przypisanie oskarżonemu działania w zorganizowanej grupie przestępczej; obrazę art. 44 k.k.s. w zw. z art. 70 ordynacji podatkowej, poprzez nieuwzględnienie przedawnienia przestępstw podatkowych za lata 2004 – 2005 r.; obrazę art. 424 k.p.k.; błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się przestępstw mu przypisanych.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Obrońcy oskarżonego P. B. w dwóch apelacjach zaskarżyli wyrok w całości w zakresie dotyczącym tego oskarżonego.

Adwokat S. K. (2) zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 7, 92, 410, 167 w zw. z art. 366 § 1 k.p.k., która miała wpływ na treść wyroku; błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżony dopuścił się czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Adwokat K. S. zarzuciła wyrokowi:

- obrazę prawa materialnego, tj. art. 11 § 3 k.k. poprzez skazanie oskarżonego na podstawie art. 294 § 1 k.k. w sytuacji, gdy przepis ten nie penalizuje konkretnego czynu zabronionego i nie stanowi samodzielnej podstawy skazania, art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 65 § 1 k.k. poprzez wymierzenie kary grzywny w oparciu o te przepisy w sytuacji, gdy żaden z nich nie przewiduje możliwości jej wymierzenia obok kary pozbawienia wolności; obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 7, 5 § 2, 410, 413 § 2 pkt 1, art. 7 w zw. z art. 2 § 2 i 167 w zw. z art. 366 § 1 k.p.k., art. 424 § 1 i 2 k.p.k.; błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego R. S. zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze. Wyrokowi zarzucił rażąco obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 60 § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji odstąpienie od nadzwyczajnego złagodzenia kary, pomimo że oskarżony ujawnił współdziałające z nim osoby oraz inne istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności, co implikowało w konsekwencji wymierzeniem rażąco niewspółmiernie surowej kary.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie kary łagodniejszej, a to kary samoistnej grzywny lub ograniczenia wolności.

Obrońcy oskarżonego M.B.w trzech apelacjach zaskarżyli wyrok w całości w zakresie odnoszącym się do tego oskarżonego.

Adwokat A. G. zarzucił wyrokowi obrazę prawa procesowego, a to art. 424 § 1 pkt 1, 413 § 2 pkt 1 k.p.k., błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę oraz obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 286 § 1 k.k., art. 46 § 1 k.k., art. 56 k.k.s. Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, wskazując również – co jest wnioskiem nieuprawnionym - że na zasadzie art. 435 k.p.k. wnosi o uchylenie wyroku wobec P. B., R. S. i Z. K..

Adwokat J. J. zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 424 § 1 pkt 1, 7, 92, 410, 167 w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. Nadto błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść. Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, wskazując również – co również jest wnioskiem nieuprawnionym - o uchylenie wyroku wobec P. B., R. S. i Z. K. (za wyjątkiem punktu 42) na zasadzie art. 435 k.p.k.

Adwokat K. S. zarzuciła wyrokowi obrazę prawa materialnego, tj. art. 11 § 3 k.k. poprzez skazanie oskarżonego na podstawie art. 294 § 1 k.k. w sytuacji, gdy przepis ten nie penalizuje konkretnego czynu zabronionego i nie stanowi samodzielnej podstawy skazania, art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 65 § 1 k.k. poprzez wymierzenie kary grzywny w oparciu o te przepisy w sytuacji, gdy żaden z nich nie przewiduje możliwości jej wymierzenia obok kary pozbawienia wolności; obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 7, 5 § 2, 410, 413 § 2 pkt 1, art. 7 w zw. z art. 2 § 2 i 167 w zw. z art. 366 § 1 k.p.k., art. 424 § 1 i 2 k.p.k.; błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego J. M. zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze. Wyrokowi zarzucił obrazę art. 4 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie w kwalifikacji prawnej i podstawie wymiaru kar jednostkowych i kary łącznej; brak warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Podnosząc zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez poprawienie i zmianę kwalifikacji prawnej czynów w zakresie normy z art. 4 § 1 k.k. i przyjęcie, że względniejszą dla oskarżonego będzie ustawa karna obowiązująca przed 1 lipca 2015 r. w związku z czym o orzeczenie kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5 tytułem próby.

Obrońca oskarżonego F. Z. zaskarżyła wyrok w części, w zakresie dotyczącym tego oskarżonego, tj. punktach od 1 do 6 – w całości. Orzeczeniu zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zakresie czynu opisanego w punkcie II wyroku, art. 424 § 1 i 2, 170 § 1 w zw. z art. 6, art. 366 w zw. z art. 167, 7 w zw. z 4 i 410, 5 § 2 k.p.k. mającą wpływ na treść wyroku. W zakresie punktu 2 wyroku zarzuciła obrazę art. 8 k.k.s. i art. 286 w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 271, 273 poprzez ich błędne zastosowanie, w sytuacji gdy zastosowanie winny mieć wyłącznie przepisy Kodeksu karnego skarbowego.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniosła o uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu opisanego w punkcie I, III, IV a także poprzez umorzenie postępowania karnego w zakresie czynu opisanego w punkcie II w zakresie, w jakim nastąpiło już prawomocne skazanie oskarżonego za ten sam czyn i wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu opisanego w punkcie II art. 286 k.k., art. 271 § 1 i 3 k.k., art. 273 k.k., art. 294 k.k. i wymierzenie oskarżonemu kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego L. Z. zaskarżyła wyrok w części w zakresie dotyczącym tego oskarżonego, tj. w punktach 21, 22, 24. Orzeczeniu zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 17 § 1 pkt 6 w zw. z art. 4 k.p.k. i art. 44 § 1 i 5 k.k.s. i 113 k.k.s. poprzez ich niezastosowanie, podczas gdy w sprawie zachodziła negatywna przesłanka procesowa w postaci przedawnienia karalności czynu wyczerpującego znamiona z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s., art. 424 § 1 i 2, 170 § 1 w zw. z art. 6, art. 366 w zw. z art. 167 k.p.k., art. 7 w zw. z art. 4 i 410, art. 5 § 2 k.p.k. mającą wpływ na treść wyroku. W zakresie punktu 22 wyroku zarzuciła obrazę art. 8 § 1 k.k.s. i art. 271 § 1 i 3 w zw. z art. 18 k.k. poprzez ich błędne zastosowanie.

Jednocześnie z ostrożności procesowej, w razie nieuwzględnienia wskazanych wyżej uchybień, zarzuciła rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniosła o uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu opisanego w punkcie XIV a także poprzez eliminację z opisu czynu stwierdzenia, że oskarżony działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a także poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu kwalifikacji art. 271 § 1 i 3 k.k., art. 273 k.k., art. 56 k.k.s. i umorzenie postępowania karnego z uwag na przedawnienie karalności czynu wyczerpującego znamiona z art. 62 § 2 k.k.s. Ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniesione w sprawie środki odwoławcze i uznanie ich w części za zasadne skutkowało wydaniem przez Sąd Apelacyjny orzeczenia o częściowej zmianie i częściowym utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oskarżonych F. Z., J. M., A. K. (1), B. K., M. G., M. B. (1), P. B., R.B.. W przypadku oskarżonych Z. K., I. M., R. S. i oskarżonego L. Z. doszło do uchylenia orzeczenia i przekazania ich sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie.

Omówienie rozstrzygnięć z punktu I - od podpunktów 1 do 6.

Konsekwencją uznania za trafne zarzutów postawionych w apelacji prokuratora oraz obrońców oskarżonych M. B. (1) i P. B. stała się konieczność zmiany zaskarżonego wyroku w sposób wskazany w jego punkcie I.

I tak, rację miał prokurator, kiedy zarzucił w odniesieniu obrazę prawa materialnego, a to art. 286 § 1 k.k. – a w konsekwencji także art. 294 § 1 k.k. - poprzez jego błędne zastosowanie do zachowań przypisanych oskarżonemu F. Z. w punkcie 2, J. M. w punkcie 8, A. K. (1) w punkcie 12, B. K. w punkcie 17. W realiach niniejszej sprawy zachowanie wyżej wymienionych oskarżonych polegało na wystawianiu fikcyjnych faktur VAT w celu ich zaksięgowania w ewidencji zakupów szeregu podmiotów gospodarczych, celem wprowadzenia do obrotu pochodzącego z tzw. szarej strefy złomu zakupionego bez opodatkowania go podatkiem VAT. Takie działanie, jak słusznie wskazuje w apelacji prokurator, pozwalało dokonywać sprzedaży złomu w cenie brutto (z VAT-em), podczas gdy był on przez firmy oskarżonych kupowany w cenie netto (bez VAT-u). Księgowane w należących do nich firmach tzw. puste faktury VAT pozwalały oskarżonym pomniejszać zobowiązania podatkowe, jakie winni oni zapłacić z tytułu sprzedaży złomu o rzekomo zapłacony podatek VAT przez firmę, wystawcę pustej faktury VAT. Na skutek takich działań organy skarbowe były wprowadzane w błąd co do okoliczności będących podstawą naliczania świadczeń publicznie - prawnych z tytułu podatku VAT. W wyniku takiego wprowadzenia w błąd organy skarbowe zaniechały dochodzenia należnych Skarbowi Państwa roszczeń z tytułu podatku VAT, lecz nie dochodziło do wydawania przez organy skarbowe decyzji o zwrocie podatku VAT. Co istotne wykorzystywane w procedurze podmioty korzystały z instytucji samoobliczenia podatku VAT. W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2015 r. sygn. akt I KZP2/15 wyrażony został pogląd, zaakceptowany przez doktrynę i judykaturę, iż ustawowe upoważnienie udzielone organowi podatkowemu (organowi kontroli skarbowej) do zaniechania sprawdzenia prawidłowości samoobliczenia podatku w deklaracji (art. 21 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, Dz.U. z 2015 r., poz. 613 i art. 99 ust. 12 ustawy z dnia 11

marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, Dz.U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.), w której podatnik zaniżył podatek należny, wyklucza realizację przez niego znamion z art. 286 § 1 k.k. w postaci doprowadzenia tego organu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez zaniechanie pobrania podatku należnego. Stąd też konieczne stało się wyeliminowanie błędnie przyjętej przez sąd I instancji kwalifikacji prawnej z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. co skutkowało koniecznością wskazania innej podstawy wymiaru kary w przypadku oskarżonych F. Z., J. M., A. K. (1) i B. K., sprowadzającego się do wyeliminowania z niej art. 294 § 1 k.k.

Kolejną kwestią wymagającą korekty w zaskarżonym wyroku było uchylene rozstrzygnięcia z punktu 5 zaskarżonego wyroku, dotyczące F. Z. i nałożonego nań obowiązku częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie 2. Sąd Okręgowy oparł swoje orzeczenie w tym zakresie o treść przepisu art. 46 § 1 k.k., uwzględniając fakt, że oskarżony został skazany m.in. za występki z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. W sytuacji, kiedy na skutek trafnych zarzutów zawartych w apelacji prokuratora konieczne stało się wyeliminowanie błędnie przyjętej przez sąd I instancji kwalifikacji prawnej z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w odniesieniu do tego zachowania oskarżonego, brak było także podstaw do nałożenia obowiązku z art. 46 § 1 k.k. Przepis ten pozwala na orzeczenie takiego obowiązku, lecz wyłącznie w sytuacji skazania za przestępstwo powszechne w wyniku którego poniesiona została szkoda, nie zaś za przestępstwo, czy wykroczenie skarbowe. Kodeks karny skarbowy ma w tym zakresie swe odrębne uregulowania, a przepisu art. 46 k.k. nie stosuje się, co wynika jasno z treści art. 20 § 2 k.k.s. Jako że w wyniku orzeczenia reformatoryjnego oskarżony F. Z. skazany został wyłącznie za przestępstwa skarbowe i przestępstwo powszechne z art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. – według stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1 marca 2017 r., a więc przestępstwo formalne, którego bezpośrednim skutkiem nie było wyrządzenie szkody, brak było podstaw faktycznych i prawnych aby o tym obowiązku orzekać po myśli art. 46 k.k. Jednocześnie w apelacji prokurator nie wnosił o orzeczenie obowiązku przepadku przedmiotów, bądź ich równowartości pieniężnej, czy też przepadku korzyści majątkowych, bądź ściągnięcia ich równowartości po myśli stosownych przepisów Kodeksu karnego skarbowego, co zgodnie z treścią art. 434 § 1 k.p.k. stało na przeszkodzie wydaniu takiego orzeczenia przez sąd odwoławczy. Z tych też powodów nie mogły zasługiwać na uwzględnienie apelacje wniesione przez pełnomocników Urzędów Skarbowych w C.. Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego I Urzędu Skarbowego w C. zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonych A. K. (1) i J. M. w części dotyczącej nieorzeczenia o obowiązku naprawienia szkody. Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k. Pełnomocnik wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na rzecz Skarbu Państwa – Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w C. poprzez zasądzenie od A. K. (1) solidarnie z F. Z. kwoty 6.520,81 zł oraz od J. M. solidarnie z F. Z. kwoty 35.789,92 zł. Postulat apelującego nie mógł zostać uwzględniony. Zarówno wobec oskarżonego A. K. (1), jak i J. M. wyeliminowano z kwalifikacji prawnej skazania przepisy art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k., w związku z czym nie doszło do spełnienia warunków określonych w art. 46 k.k., pozwalających na orzeczenie ewentualnego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, jakiego się dopuścili – odpowiednio w punktach 8 i 12. Wystąpiła zatem sytuacja analogiczna jak w przypadku oskarżonego F. Z..

Z kolei pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego II Urzędu Skarbowego w C. zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonych Z. K. i R. S. w części dotyczącej nieorzeczenia wobec tych oskarżonych o obowiązku naprawienia szkody. Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k., polegającą na zaniechaniu orzeczenia obligatoryjnego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody, mimo złożenia stosownego wniosku przez pokrzywdzonego i mimo istnienia podstaw do orzeczenia takiego środka. Pełnomocnik II Urzędu Skarbowego w C. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na rzecz Skarbu Państwa Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w C. poprzez zasądzenie od oskarżonych Z. K., R. S., M. B. (1) i P. B. solidarnie kwoty 6.000.000 zł tytułem częściowego naprawienia szkody. Także i ten środek odwoławczy nie mógł zostać uwzględniony. W pierwszej kolejności z powodu uniewinnienia oskarżonych M. B. (1) i P. B. od popełnienia zarzucanych im czynów, opisanych w punktach LVIII, LIX, LX i LXI aktu oskarżenia, zaś w drugiej – z powodu uchylenia sprawy oskarżonych Z. K., R. S. i przekazania jej do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Wprawdzie w tej sytuacji, odnoszenie się do zarzutów postawionych wyrokowi w części związanej z oskarżonymi Z. K. i R. S. mogłoby wydawać się przedwczesne, niemniej jednak, tylko dla porządku i dla potrzeb przyszłego procedowania wskazać trzeba, że w razie uznania, iż ci

oskarżeni dopuścili się występów zarzucanych im w punktach LXV – odnośnie Z. K. i LXVIII oraz LXIX - odnośnie R. S., nie będzie możliwe przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k., a zatem nie będzie również możliwe orzeczenie na mocy art. 46 § 1 k.k. obowiązku naprawienia szkody, z przyczyn, o jakich mowa w poprzedzających akapitach.

Trafne były także zarzuty prokuratora wskazujące, że doszło do obrazu przepisu prawa procesowego, a to art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., w zakresie dotyczącym wyżej wymienionych czynów, a dodatkowo również w odniesieniu do oskarżonego M. G. w punkcie 30. Zgodnie z dyspozycją art. 413 § 1 k.p.k., wyrok powinien zawierać dokładne określenie przypisanego oskarżonym czynu. Rozstrzygnięcia zawarte w punktach 2 w odniesieniu do oskarżonego F. Z., w punkcie 8 wobec J. M., w punkcie 12 wobec A. K. (1), w punkcie 17 wobec B. K. oraz w punkcie 30 wobec M. G., pomimo prawidłowej kwalifikacji prawnej z art. 56 § 1 k.k.s. przyjętej przez sąd meriti do ich zachowań, nie zawierały właściwego opisu przestępstwa skarbowego za jakie zostali skazani. Opisy te nie zawierały wszystkich ustawowych znamion tego przestępstwa, choć w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k.101) sąd I instancji słusznie wskazuje, iż zakres kryminalizacji występków z art. 56 § 1 k.k.s. obejmuje wszystkie przypadki, gdy dochodzi do nieprawidłowego, tj. ustalonego na niższym, niż wynika to z przepisów prawa podatkowego, ustalenia zobowiązania podatkowego. W tym więc zakresie należało poszczególne punkty zaskarżonego wyroku uzupełnić o sformułowanie: "a nadto współdziałając z innymi osobami składającymi deklaracje podatkowe podali w nich nieprawdę dokonując pomniejszenia wartości należnego podatku od towarów i usług o podatek naliczony wskazany w stwierdzających nieprawdę, a wyżej opisanych fakturach VAT, narażając w ten sposób na uszczuplenie podatek od towarów i usług" w odpowiednich dla każdego z nich kwotach. Prawidłowe ustalenia sądu I instancji w zakresie zachowania oskarżonych (a następnie trafna ich subsumpcja) nie znalazła jednak swojego odzwierciedlenia w opisach czynów przypisanych wyżej wymienionym oskarżonym, co musiało zostać konwalidowane przez sąd odwoławczy.

Nie miał racji prokurator zarzucając sądowi I instancji obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 62 § 2 k.k.s. wynikającą z jego niezastosowania w kwalifikacji prawnej występów przypisanych oskarżonym w punktach 2, 8, 12, 17 zaskarżonego wyroku, pomimo wskazania w opisie czynów znamion ustawowych tego przestępstwa skarbowego. Kwalifikacja z art. 62 § 2 k.k.s. znajduje się w podstawie prawnej skazania, co przyznał również skarżący w trakcie rozprawy odwoławczej. Zarzut ten okazał się być zatem oczywiście bezzasadny i wynikał najprawdopodobniej z omyłki skarżącego, w związku z czym nie wymaga on odnoszenia się doń przez sąd odwoławczy.

Zasadne okazały się być zarzuty oskarżyciela publicznego dotyczące obrazu prawa materialnego, tj. art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wynikające z orzeczenia wobec oskarżonego A. K. (1) i oskarżonej B. K. kar w dolnej granicy ustawowego zagrożenia za przypisane im występków, bez uwzględnienia konieczności ich obostrzenia, wynikającej z art. 65 § 1 k.k. Istotnie, występki z art. 299 § 1 i 5 k.k. zagrożony jest karą, której dolna granica wynosi 1 rok pozbawienia wolności. W niniejszej sprawie sąd I instancji uznał trafnie, że oskarżeni A. K. (1) i B. K. dopuścili się przypisanych im przestępstw z art. 299 § 1 k.k. w warunkach z art. 65 § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu, do sprawców działających w ramach zorganizowanej grupy przestępczej stosuje się przepisy o wymiarze kary przewidziane wobec sprawców odpowiadających w warunkach art. 64 § 2 k.k. Z kolei ten ostatni przepis wymaga, aby kara wymierzana była powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianej za przypisane przestępstwo. W tym stanie rzeczy sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 13 wobec oskarżonego A. K. (1) oraz w punkcie 19 wobec B. K. i podwyższył orzeczone kary pozbawienia wolności do 1 roku i 1 miesiąca, a zatem tak, aby odpowiadały wymogom stawianym przez ustawodawcę w treści art. 65 § 1 k.k., a jednocześnie były dostosowane do wszystkich okoliczności związanych zarówno ze stopniem społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonym czynów, jak i stopnia ich winy.

Ostatni z zarzutów apelacji prokuratora dotyczący oskarżonych F. Z., J. M., A. K. (1), B. K. oraz M. G. odnosił się do rzekomo rażąco niewspółmiernych kar, jakie zostały wobec nich orzeczone, wynikający z ich nadmiernej łagodności. W tym zakresie nie ma racji oskarżyciel publiczny, jak również chybione są zarzuty obrońców poszczególnych oskarżonych – w tym także R.B., zmierzające do wykazania, że kary o jakich orzekł sąd I instancji, są niewspółmiernie surowe. W pierwszej kolejności podnieść trzeba, że ustawodawca uznał, iż przesłanką uzasadniającą zmianę orzeczenia o karze w ramach podstawy odwoławczej z art. 438 pkt 4 k.p.k. jest nie sama "niewspółmierność kary", lecz wyłącznie taka, która ma przymiot "rażącej" w rozumieniu ww. przepisu. Nie każda bowiem różnica w ocenie łagodności lub

surowości kary pomiędzy sądem meriti a skarżącym, ma prowadzić do zmiany orzeczenia o karze w postępowaniu odwoławczym, czy też w ogóle dawać podstawę do kwestionowania trafności wydanego przez Sąd I instancji orzeczenia. Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona wyłącznie wtedy, jeśli z punktu widzenia nie tylko sprawcy, ale i ogółu społeczeństwa, kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość, bądź też rażąco niewspółmiernie łagodna, nie do pogodzenia z ciężarem gatunkowym przestępstw, jakich sprawca się dopuścił oraz szkód, jakie zostały przez niego wyrządzone.

Z taką sytuacją absolutnie nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Nie można bowiem zapominać, że orzeczenie o karze stanowi swoisty konglomerat różnych składowych, a więc kar zasadniczych, które możliwe są do wymierzenia za dane przestępstwo, jak również środków kompensacyjnych i karnych. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku przekonuje, iż sąd orzekający należycie rozważył i właściwie ocenił wszystkie istotne okoliczności sprawy, w tym podnoszone przez skarżących, a mające związek z wymierzonymi karami pozbawienia wolności i grzywny. Sąd ten zważył na okoliczności popełnienia poszczególnych czynów, sposób działania oskarżonych i ich motywację, a nadto na ich właściwości i warunki osobiste. Sąd I instancji w sposób prawidłowy zróżnicował wymiar kar jednostkowych i w efekcie kar łącznych, mając na uwadze stopień zaangażowania każdego ze sprawców, osiągnięte korzyści majątkowe i role, jakie pełnili w grupie przestępczej. Sąd Apelacyjny w pełni podzielił ustalenia sądu meriti w tym przedmiocie uznając, że wymierzone kary nie noszą cech rażącej niewspółmierności i dostosowane zostały do wymogów opisanych w art. 53 k.k.

I tak, w odniesieniu do oskarżonego F. Z., należycie zważył sąd meriti, iż był on jednym z organizatorów i koordynatorów przestępczego procederu, miał decydujący wpływ na wszystkie sprawy związane z doбором współników i zapewnieniem powodzenia przestępczym manipulacjom. Uczestniczył w podziale zysków na równi z K. G. i R. H.. Nie bez znaczenia pozostawało, że w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do winy, lecz w toku procesu zakwestionował stawiane mu zarzuty i podjął nieudolną próbę wycofania się z nich. Sąd I instancji zważył nadto na podeszły wiek oskarżonego, poczytał na jego korzyść postawę w toku śledztwa, niemniej jednak należycie ocenił również znaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstw, jakie popełnił a nadto wielką skalę nieprawidłowości w zakresie uszczupleń podatkowych, których się oskarżony dopuścił.

Co do J. M., to oskarżony ten włączył do procederu swoją firmę (...) i aktywnie uczestniczył w pozorowaniu transakcji obrotu złomem poprzez wystawianie pustych faktur VAT i przyjmowanie takich faktur od innych firm. Rola J. M. była bardziej znacząca niż innych właścicieli firm słuźów, albowiem dodatkowo wyszukiwał źródła oferujące sprzedaż złomu bez faktury. Jako właściciel firmy uczestniczącej w pozorowaniu transakcji i osoba odpowiedzialna za wytworzenie nierzetelnej dokumentacji księgowej, J. M. miał bezpośredni udział w wyłudzeniu podatku VAT – pod szyldem firmy (...) wystawił puste faktury na firmę FH (...) i PHU (...), a nadto przyjął do księgowości swojej firmy nierzetelne faktury wystawione przez PHU (...) FHU (...) PHU (...), PW (...), (...), PW (...), PHU (...), PPHU (...), sp. (...), (...), PHU (...). Trafnie sąd meriti przyjął, iż oskarżony jedynie spełniał polecenia F. Z., K. G. i R. H. i pełnił zdecydowanie mniej znaczącą rolę, nie będąc osobą decydującą o podziale zysków z przestępczej działalności.

Nie miał racji obrońca oskarżonego J. M., apelując w zakresie orzeczonej kary i podnosząc, że doszło do obrazy art. 4 § 1 k.k., wynikającej z niezastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia orzeczonej kary 2 lat pozbawienia wolności. Zarzut ten jest chybiony, albowiem powodem, dla którego sąd I instancji nie skorzystał z możliwości zastosowania wobec oskarżonego probacji nie był brak możliwości jej zastosowania po zmianach w Kodeksie karnym od dnia 1 lipca 2015 r., który uniemożliwia m.in. warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze powyżej 1 roku, lecz fakt, iż nie przemawiały za tym cele jakie kara ma osiągnąć i to zwłaszcza w znaczeniu ogólnoprewencyjnym. Choć niewątpliwie oskarżony J. M. nie był osobą karaną i posiada pozytywną opinię środowiskową, to jednak skala jego przestępczej działalności, jak i stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów absolutnie nie pozwalały na to, aby tak orzeczoną karę warunkowo zawiesić. Wobec wielkiej wysokości uszczuplonego podatku VAT, długotrwałości przestępczych zachowań, orzeczenie kary z zastosowaniem wnioskowanego przez oskarżonego i jego obrońcę dobrodziejstwa, musiałoby zostać odebrane jako zbyt pobłażliwe i rażąco niewspółmiernie łagodne potraktowanie takiego sprawcy. Reasumując zatem, nawet jeśliby zastosowano

porządek prawny sprzed 1 lipca 2015 r. i tak brak byłoby przesłanek merytorycznych – pomimo zaistnienia tych formalnych – do skorzystania z możliwości przewidzianych w treści art. 69 i następnego Kodeksu karnego.

Właścicielami firm słupek były także A. K. (1), B. K., R. B. i, z tym że właściciele firm (...) nie tylko wystawiali puste faktury ale także nierzetelną dokumentację przyjmowali do księgowości swoich firm, natomiast R. B. (1), jako właściciel firmy (...) ograniczał się jedynie do wystawiania pustych faktur. Skala działalności oskarżonego A. K. (1) i B. K. była jednak stosunkowo znaczna, ale z kolei byli oni osobami dotychczas niekaranymi, posiadającymi dobrą opinię środowiskową - w przeciwieństwie do oskarżonego R. B.. W sytuacji podwyższenia wymiaru kar za przestępstwa prania brudnych pieniędzy w odniesieniu do oskarżonych A. i B. K., zaistniała konieczność orzeczenia wobec nich nowych kar łącznych, które wymierzone zostały w dotychczasowej wysokości. Sąd odwoławczy nie uznał za konieczne, aby ta łączna sankcja karna za zachowanie oskarżonych musiała zostać orzeczona na wyższym poziomie, niż uczynił to sąd meriti. Konieczne stało się także wskazanie prawidłowych podstaw warunkowego zawieszenia kar i oddania pod dozór kuratora sądowego, który był obligatoryjny wobec wszystkich trojga oskarżonych, w tym również R. B.. Sąd zmiana w punktach 15, 20 i 28 zaskarżonego wyroku.

Co do M. G. to świadczył on usługi związane z pozyskiwaniem pustych faktur i – jak wynika z ustaleń Sądu Okręgowego – bardzo aktywnie wspierał proceder, wykazując się przy tym pomysłowością i determinacją. W tej sytuacji słusznie uznano, że jego udział należy oceniać jako znaczący, a w konsekwencji zasługujący na orzeczenie kary izolacyjnej, zwłaszcza wobec jego postawy w toku procesu, kiedy zaprzeczał on konsekwentnie, iżby miał opuścić się popełnienia zarzucanych mu czynów i nigdy nie wyraził skruchy.

Orzekając reformatoryjnie, Sąd Apelacyjny dostrzegł również, iż w przypadku oskarżonego J. M. w punkcie 7 oraz oskarżonego M. G. w punkcie 29, sąd meriti niezasadnie przyjął, iż ich działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej sprowadzało się także do „obrotu środkami odurzającymi”. Takich ustaleń sąd meriti w żadnym razie nie poczynił, nie prowadził nawet na te okoliczności postępowania dowodowego, a zaistniała sytuacja jest najprawdopodobniej wynikiem bezkrytycznego przyjęcia opisu czynu za prokuratorem, formułującym taki zarzut w akcie oskarżenia.

Kolejna zmiana zaskarżonego wyroku dotyczyła oskarżonego F. Z. i przypisanego mu w punkcie 4 przestępstwa skarbowego. Sąd odwoławczy wyeliminował z podstawy wymiaru kary przepis art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. Brak było podstaw do przyjęcia, że istniały warunki do nadzwyczajnego obostrzenia kary, jak tego wymaga przepis art. 37 § 1 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 k.k.s., tj. w dniu 5 kwietnia 2007 r. Oskarżony F. Z. nie dopuścił się go bowiem – w szczególności - działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, czy też nie uczynił sobie z popełnienia tego przestępstwa stałego źródła dochodu. Żadne z takich okoliczności – ani innych wymienionych w przepisie art. 37 § 1 k.k.s. w brzmieniu sprzed zmian - nie zostały w opisie czynu przez sąd meriti przywołane.

Omówienie rozstrzygnięcia z punktu I, podpunkt 7, co do oskarżonych M. B. i P. B..

Kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku doprowadziła do konieczności wydania reformatoryjnego orzeczenia wobec obydwu wyżej wymienionych oskarżonych, zgodnie z postulatami obrońców tych oskarżonych, którzy zaskarżyli wyrok w tej części.

Sąd Apelacyjny nie podzielił oceny materiału dowodowego w tym zakresie, jak i poczynionych na jej podstawie ustaleń faktycznych, które doprowadziły Sąd Okręgowy do przekonania, jakoby oskarżeni M. i P.B. dopuścili się przypisanych im czynów, zarówno kierowania i udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, jak również uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu podatku VAT.

Po pierwsze wskazać trzeba, że w aktach sprawy brak jest jakichkolwiek przekonujących dowodów, które potwierdzałyby wersję zaprezentowaną w akcie oskarżenia, jakoby oskarżeni M. B. (1) i P. B. pozostawali w porozumieniu ze Z. K. i zarazem obejmowali swoją wiedzą i zgodą fakt, iż ten wprowadzał do swej księgowości nierzetelne faktury VAT dokumentujące zakup złomu od firm słupek, tj. (...), (...), (...) i (...). Po drugie nie budzi

wątpliwości, że do firmy (...) prowadzonej przez braci B. miały miejsce dostawy złomu przez firmę (...) w ilościach, jak wskazywały na to wystawione przez Z. K. faktury. Po trzecie, w księgowości H. nie odnotowano ewidencjonowania faktur pochodzących bezpośrednio od firm słupek. Po czwarte nie zostało wykazane, aby oskarżeni pozostawali w jakichkolwiek kontaktach z oskarżonym R. S. i aby mieli współpracować z nim, bądź kimkolwiek z właścicielami firm słupek w procedurze wystawiania nierzetelnych faktur dokumentujących nielegalny obrót złomem.

Nie budzi wszak wątpliwości, że do tego, aby można było oskarżonym M. B. (1) i P. B. przypisać odpowiedzialność karną za zarzucone im przestępstwa, oskarżyciel musiałby wykazać za pomocą wiarygodnych dowodów, iż obaj oskarżeni mieli wiedzę, świadomość, że (...) zaopatruje się w złom z nielegalnego źródła, że złom ten kupowany jest za cenę netto, bez uiszczania podatku VAT, że wystawione przez firmy słupek faktury za tak zakupiony przez K. złom są nierzetelne i że firmy te w ogóle nie prowadzą księgowości, nie odprowadzają należności podatkowych. Oskarżyciel musiałby wykazać, że obaj oskarżeni brali czynny udział w ustaleniach pomiędzy R. S., Z. K. i rzekomymi właścicielami firm słupek, że taki stan rzeczy akceptowali, osiągalni korzyści majątkowe z wyłudzonego podatku VAT, a dodatkowo w przypadku oskarżonego M. B. (1) koniecznym dla przypisania mu kierowania zorganizowaną grupą przestępczą byłoby wykazanie, iż to on miał rolę decyzyjną, wydawał odpowiednie polecenia poszczególnym jej członkom i decydował o podziale zysków z takiej przestępczej działalności. Analiza akt sprawy dokonana w toku postępowania odwoławczego nie wykazała, aby którykolwiek z wyżej wskazanych elementów zachodził i miał miejsce w odniesieniu do oskarżonych M. i P. B.. Oskarżyciel nadto nawet nie starał się wykazać jak fizycznie miało dochodzić do uzyskiwania korzyści majątkowej, czy podziału pieniędzy pomiędzy rzekomych członków grupy przestępczej. Czy należności te wypłacane były w gotówce i kto je otrzymywał, czy też płatności przelewane były na konto, kto ewentualnie dokonywał ich wypłat a następnie podziału pomiędzy wspólników.

Otóż niewątpliwie firma (...) Sp. j. z siedzibą w K. zajmowała się już od wielu lat handlem złomem – a prowadzona była początkowo przez ojca obu oskarżonych, który założył ją w roku 1989. W połowie lat 90-ych oskarżeni założyli prywatne firmy, które później połączyli z firmą ojca. Firma ta osiągnęła na przestrzeni lat gospodarczy sukces, zatrudnia od 120 do 130 pracowników i jest znana na rynku krajowym oraz zagranicznym. Niekwestionowanym pozostaje także, że współpracowała ona m.in. z firmą (...) prowadzoną przez Z. K., m.in. okresie od kwietnia 2003r. do kwietnia 2009r. W okresie współpracy z K., firma miała kilkuset innych dostawców i roczne zyski wynosiły wiele milionów złotych. K. był jednym z wielu dostawców firmy (...), sprzedawał złom także do firm (...). Żaden z oskarżonych osobiście nie przeprowadzał z nim transakcji, albowiem firma z uwagi na swoje rozmiary posiada odpowiednich i wyspecjalizowanych ku temu pracowników. Oskarżeni nigdy w zarzuconym okresie osobiście nie zajmowali się obsługą dostaw, ważeniem czy klasyfikowaniem towaru, jak również rozliczaniem lub przyjmowaniem złomu, ponieważ czynności tego rodzaju należały do zakresu obowiązków zatrudnionych w firmie pracowników. M. B. (1) zajmował się w spółce sprzedażą złomu, zaś P. B. sprawami kadrowymi i zakupem złomu. Wszystkie istotniejsze decyzje w firmie oskarżeni podejmowali wspólnie. (...) to duża firma eksportowa, w której często były przeprowadzane kontrole skarbowe, w ramach których sprawdzano zasadność zwrotu podatku VAT i weryfikowano dostawy kontrahentów firmy. Decyzję o nawiązaniu współpracy ze Z. K. podjął P. B. w roku 2003, po przedstawieniu mu go przez M. W., zaś po nim współpracą tą zajmował się M. W., który początkowo w firmie (...) był zatrudniony na podstawie umowy zlecenia, a następnie na podstawie umowy o współpracę. Przed nawiązaniem współpracy ze Z. K. były sprawdzane dokumenty rejestrowe jego firmy oraz zaświadczenie, że jest płatnikiem podatku VAT. Firma (...) dostarczała złom także innym firmom, przy czym nie miała swojego magazynu. Oskarżony K. dowoził złom do (...) własnym, bądź wynajętym transportem, przy czym takich dostaw mogło być nawet kilka dziennie. Zakup złomu odnotowywano w dokumentacji firmy (...), oskarżony K. dostarczał złom na plac firmy, zaś do sekretariatu zanosił wystawione faktury VAT. W sprawach finansowych kontaktował się z właścicielami firmy, przy czym cennik towaru ustalany był przez niego z M. W., a w sprawach miejsca składowania złomu kontaktował się z placowym, tj. W. K. (2). W ten sposób na przestrzeni okresu od kwietnia 2003 r. do kwietnia 2009 r., Z. K. dostarczył w ramach swej firmy (...). złom o wartości łącznej brutto 38.750.392, 68 zł. Płatność następowała przelewem na konto (...). Zarówno oskarżony M. B. (1), jak i oskarżony P. B. nie posiadali wiedzy o tym, iż oskarżony Z. K. dokonuje zakupów złomu na tzw. czarnym rynku od osób nie będących płatnikami podatku VAT, a dla udokumentowania faktu zakupu złomu wspólnie i w porozumieniu z R. S. oraz innymi osobami wykorzystuje firmy słupek, nie prowadzące żadnej działalności gospodarczej,

w związku z czym nie będące płatnikami podatku VAT. Oskarżeni przed rozpoczęciem postępowania w niniejszej sprawie nie znali R. S., I. M., J. G. czy W. Ł. (1). Oskarżony Z. K., choć sam był płatnikiem podatku od towarów i usług, nie miał prawa po dokonywanych transakcjach sprzedaży złomu do (...) odliczać od podatku należnego Skarbowi Państwa kwot VAT-u rzekomo uiszczonych z tytułu zakupu nielegalnego złomu, albowiem przy dokonaniu takich transakcji na tzw. czarnym rynku, należności takiej nie uiszczał sprzedającemu. Oskarżeni M. B. (1) i P. B. uczestniczyli w przyjęciu weselnym Z. K.. Współpraca pomiędzy firmami została zakończona z chwilą aresztowania Z. K..

Sąd Apelacyjny przy ustalaniu stanu faktycznego opierał się na wyjaśnieniach oskarżonych M. B. (1) (k. 15357-15360 tom 71), k. 15379-15381 tom 71, k. 21677-21680 tom 103), P. B. (k. 15445-15448 tom 71, k.17897-17899 tom 84, k. 21653-21656 tom 103) jakie złożyli w toku postępowania przygotowawczego i podtrzymywali na rozprawie głównej. Częściowo również na podstawie wyjaśnień Z. K. (k. 453-456 tom 3, k. 3507-3510 tom 16, k. 15275-15277 tom 7), lecz wyłącznie w zakresie, w jakim dotyczyły jego współpracy z firmą (...) Sp. j. Podstawą do ustaleń faktycznych uczyniono również zeznania W. K. (2) k. 4701, M. W. k. 4675, 15467-70 t.72, wyjaśnienia z rozprawy z dnia 20.04.2017 r. oraz częściowo wyjaśnienia R. S. w zakresie jego kontaktów z oskarżonym Z. K. oraz firm słuźpów (k. 2509 t.16, k.13336 t. 61), nadto częściowo wyjaśnienia I. M., w których przyznał się do wystawiania nierzetelnych faktur w firmie (...) oraz zaprzeczył, aby kiedykolwiek spotkał się z firmami (...) czy (...) (k.14254 -5 t.66), zeznania J. G. (k. 3613 t.17, k.3865-7, 3868 – 70 t. 18, 13636 – 8 t. 63), W. Ł. (k. 3620 t.17, 13504 t.62).

Wyżej wskazane dowody nie dają podstaw do potwierdzenia zasadności zarzutów postawionych oskarżonym B.. Z żadnej spośród wskazanych depozycji procesowych nie wynika udział M. B. (1) i P. B. w procederze o jaki zostali oskarżeni. Żaden z oskarżonych – poza R. S. o czym mowa będzie poniżej – jak również żaden ze świadków przesłuchanych w sprawie, nie wskazuje na braci B., którzy mieliby w jakikolwiek sposób uczestniczyć w procederze wyłudzenia podatku VAT. Zaprzeczają temu również w sposób konsekwentny i logiczny sami oskarżeni - M. i P. B.. Na żadnym etapie postępowania nie przyznali się do stawianych zarzutów i jasno wskazywali powody, dla których takie zachowania byłyby dla nich nie tylko nieakceptowalne z moralnego punktu widzenia, lecz zwyczajnie po ludzku nieopłacalne i ryzykowane. Prowadzona przez nich firma uzyskiwała zadowolające dochody, istniała na rynku już od wielu lat, zapewniała utrzymanie na wysokim poziomie zarówno im, jak i ich rodzinie. Te wyjaśnienia potwierdzają również wyniki kontroli skarbowych prowadzonych w firmie, nie stwierdzające nieprawidłowości jak idzie o sposób rozliczania podatku VAT. Zeznania W. K. (2) i M. W. potwierdzają wersję oskarżonych co do przebiegu współpracy z firmą (...) i tym depozycjom także należy dać wiarę. Oskarżyciel publiczny na potwierdzenie swojej tezy o zaangażowaniu oskarżonych B. w proceder wyłudzenia należnego podatku VAT nie przedstawił de facto żadnego konkretnego i wiarygodnego dowodu. Z całą pewnością za dowód taki nie można uznać, jak uczynił to sąd I instancji, wyjaśnień oskarżonego R. S., a tym bardziej zeznań świadka koronnego P. Z.. Z pewnością te ostatnie oświadczenia procesowe nie były – jak twierdzi sąd meriti – „momentem przełomowym w śledztwie”. Świadek koronny nie wspominał bowiem kiedykolwiek o oskarżonych B., firmie (...), albowiem nie miał na ten temat jakiegokolwiek wiedzy. To na skutek jego zeznań organy ścigania wszczęły postępowanie, lecz w odniesieniu do Z. K., a nie oskarżonych M. i P. B.. To był bowiem dopiero kolejny etap śledztwa, gdy okazało się, iż Z. K. sprzedaje złom do firmy (...). Także dowód z wyjaśnień R. S. nie może stanowić o winie i sprawstwie oskarżonych B.. Jeśli zważyć na zmienność jego depozycji, ich lakoniczność w odniesieniu do udziału obu oskarżonych w przestępczym procederze, brak szczegółów mających wskazywać na faktyczny udział w przestępstwach, a w końcu niewątpliwe procesowe korzyści, jakie oskarżony S. osiągnął w momencie gdy złożył obciążające wyjaśnienia i pomówił oskarżonych o współudział w wyłudzeniu podatku VAT przy udziale Z. K., to ocena całości jego depozycji musi być krytyczna. Przypomnieć wszak trzeba, że oskarżony R. S. po złożeniu w dniu 13 października 2011 roku obciążających oskarżonego M. i P. B. wyjaśnień, został zwolniony z zakładu karnego, po uchyleniu przez prokuratora tymczasowego aresztowania. Przechodząc do merytorycznej oceny jego wyjaśnień składanych na poszczególnych etapach postępowania stwierdzić trzeba, że początkowo oskarżony ten całkowicie zaprzeczał swemu udziałowi w zarzuconych mu przestępstwach. Przesłuchiwany w związku z zarzutami stawianymi mu w niniejszej sprawie (k. 13336-13339 tom 61), oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Twierdził, że w latach 2002-2003 uczestniczył w procederze związanym z wyłudzeniem podatku VAT w związku z obrotem złodem i w tym czasie współpracował z firmami o nazwach (...), (...), (...) i (...) firmy te zostały utworzone w celu wystawiania pustych faktur VAT i uczestniczyły w fikcyjnym obrocie złodem, przy czym

w rzeczywistości nie zajmowały się prowadzeniem działalności gospodarczej. Na przełomie 2002-2003 roku był właścicielem firmy (...), jednak na polecenie właścicieli (...) udziały tej spółki zostały zbyte W. Ł. (2), który dalej uczestniczył w procederze wystawiania pustych faktur. Przyznał, że będąc właścicielem firm (...) i (...) zajmował się wystawianiem faktur, obsługą i wypłatą środków pieniężnych z rachunków firmowych. W zakresie prowadzonej działalności związanej z obrotem złomem, wszystkie polecenia otrzymywał od właścicieli (...), którzy decydowali o sprawach dotyczących firmy (...) i pozostałych firm wymienionych w akcie oskarżenia – firmy wymienione w akcie oskarżenia „pracowały” na rzecz (...)u. Z tytułu współpracy, oskarżony otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 5000 – 7000 zł miesięcznie, przy czym było ono uzależnione od wysokości uzyskanego obrotu. Gdy w 2004r. organy ścigania zaczęły się interesować działalnością (...), zdecydowano o sprzedaży pozostałych firm. Wyjaśnił, że w okresie od 2004r. do 2008r. przebywał poza granicami kraju.

Kolejny raz przesłuchiwany następnego dnia (k. 13340 – 13342 tom 61) R. S. nie przyznał się do stawianych mu zarzutów i odmówił składania wyjaśnień.

Podczas posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania (k. 13382-13384, tom 62), oskarżony przyznał, że w latach 2002 – 2004 brał udział w grupie przestępczej, która zajmowała się wyłudzeniem podatku VAT i praniem pieniędzy. We wskazanym okresie w procederze uczestniczyły firmy wymienione w akcie oskarżenia.

Oskarżony zaznaczył, że za przypisane mu przestępstwo został już prawomocnie skazany w 2008r. Aktualnie twierdził, że przebywał za granicą w latach 2003-2004. Dopiero przesłuchiwany przez prokuratora w dniu 13.10.2011 r. przyznał się do zarzutów, przy czym zastrzegł, że ma wątpliwości odnośnie ustalonego przez prokuratora czasokresu przypisanych mu zdarzeń. Wyjaśnił, że dotychczas nie przyznawał się do winy, ponieważ był przekonany, iż zarzuty te były objęte wydanym już wcześniej wyrokiem. Potwierdził, że działalność firm wymienionych w zarzutach służyła do wystawiania „pustych” faktur VAT. Firmami (...), (...), (...) i (...) faktycznie zarządzała firma (...). Oskarżony na polecenie właścicieli (...) zajmował się odbieraniem faktur od firm (...), (...), (...), (...), a następnie (...) faktury przekazywał do (...), której szefem był M. B. (1) – taka procedura trwała do 2004r., gdy organy ścigania zaczęły się interesować działalnością (...). Od 2004r. właściciele (...) narzucili nowe zasady współpracy, które polegały na tym, że zrezygnowali z pośrednictwa w przekazywaniu faktur do (...). Z inicjatywy właścicieli (...) J. i C., doszło do spotkania z B., na którym oskarżony dowiedział się, że poza fakturami wystawianymi przez (...), firma (...) ma zapotrzebowanie na „puste” faktury VAT wystawiane przez (...), (...), (...) i (...). W ramach nowych zasad, początkowo puste faktury VAT były wystawiane na (...), przy czym dane do wypełnienia ich treści odnośnie nazwy i wartości towaru, oskarżony otrzymywał bezpośrednio od B.. Po pewnym czasie M. B. (1) stwierdził, że bezpieczniej będzie, jeśli pomiędzy nim a (...) dodatkowo będzie pośredniczyła inna firma. Wkrótce potem B. przedstawił oskarżonemu Z. K. i poinformował go, że od tego momentu oskarżony będzie współpracował z firmą (...). W ramach tej współpracy Z. K. przekazywał oskarżonemu dane do wystawienia pustych faktur VAT, a następnie odbierał faktury już wypełnione. Do 2004r. z tytułu wystawionych faktur VAT oskarżony otrzymywał zapłatę w wysokości około 3000 – 4000 zł miesięcznie, następnie zasady wynagradzania uległy zmianie i miał płacony ustalony procent od zafakturowanej sumy, przy czym wysokość miesięcznego wynagrodzenia była porównywalna do tego płaconego w początkowym okresie. Wynagrodzenie otrzymywał początkowo od B., a gdy już bezpośrednio współpracował z firmą (...), pieniądze przekazywał mu Z. K.. Oskarżony dodał, że dla uwiarygodnienia transakcji dokumentowanych pustymi fakturami VAT, były wykonane także przelewy bankowe. Wyjaśnił, że od Z. K. otrzymywał rozpiskę odnośnie tego, co ma zafakturować na jego firmę, a otrzymane w ten sposób dane przekazywał między innymi I. M., Ł., G. – właścicielom firm podanych w fakturach – by w oparciu o wskazane im dane, wystawili puste faktury VAT, które nie odzwierciedlały faktycznych transakcji. Następnie oskarżony odbierał wystawione przez nich faktury VAT i przekazywał je Z. K.. Oskarżony podkreślił, że firmy: (...), (...), (...) i (...) faktycznie nie prowadziły działalności gospodarczej. Dodał, że na początku współpracy z (...), dla stworzenia pozorów legalności transakcji, były przeprowadzane transakcje sprzedaży towaru do innych firm nie związanych z (...), (...) i (...) Za wystawienie pustych faktur właściciele tych firm dostawali wynagrodzenia. Według twierdzeń oskarżonego, z rozmów z K. wywnioskował, że głównym decydem w tym procederze był M. B. (1), a K. był mu podporządkowany. Podczas spotkań z B., które miały miejsce w siedzibie (...) i restauracjach na terenie K., tematy rozmów często dotyczyły wystawiania pustych faktur VAT dla K.. Z

obserwacji oskarżonego wynikało, że M. B. (1) kierował całym procederem i był bardzo dobrze zorientowany odnośnie zasad współpracy pomiędzy oskarżonym a Z. K.. Przyznał, że jako właściciel firmy (...) uczestniczył w procederze wystawiania pustych faktur dla firmy (...), jednak nie miał pewności czy jego firma wystawiała faktury dla Z. K.. Dodatkowo wyjaśnił, że był przekonany, iż Z. K. jest członkiem mafii i obawiając się gróźb kierowanych pod jego adresem nadal z nim współpracował, mimo skazania za wystawianie pustych faktur przez Sąd Okręgowy w Krakowie. Wyjaśnił, że w okresie od 2004r. do 2007r. przebywał poza granicami kraju i w tym czasie w jego imieniu ze Z. K. spotykał się I. M. - oskarżony pomimo, że utrzymywał jedynie kontakt telefoniczny ze Z. K., to nadal miał wypłacane od niego wynagrodzenie za wystawianie pustych faktur VAT.

Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 18.10.2011r. (k. 13520-13523 tom 62) na okazanych tablicach z dokumentacją fotograficzną, oskarżony rozpoznał J. G., M. B. (1) i jego brata P. oraz M. K., który zajmował się wystawianiem pustych faktur przez firmę (...). Potwierdził, że w procederze obiegu pustych faktur VAT współpracował z M. B. (1), przy czym zastrzegł, że podczas wizyt w firmie (...) miał kontakt również z P. B.. Nawiązując do firmy (...) dodał, że na początku działalności deklaracje podatkowe były składane przez I. M., a potem oskarżony przejął na siebie ten obowiązek. Stwierdził, że I. M. w procederze wystawiania i obiegu pustych faktur VAT na pewno uczestniczył jeszcze po uchyleniu wobec oskarżonego aresztu tymczasowego w sprawie prowadzonej przez Prokuraturę Okręgową w Krakowie. Dodał, że początkowo Z. K. otrzymywał puste faktury VAT podpisane przez wystawców, a później były mu przekazywane „gołe faktury VAT” tzn. bez podpisu, co wynikało z faktu zastosowania aresztu tymczasowego wobec niego i I. M. i przez to pozbawienie możliwości bezpośredniego kontaktu ze współnikami. Nawiązując do swojego pobytu za granicą w okresie od 2004r. do 2007r., przyznał że wszystkie sprawy związane z wystawianiem i obiegiem pustych faktur VAT telefonicznie ustalał ze Z. K., a fizycznie przekazywaniem tych faktur zajmował się I. M..

Przesłuchiwany w dniu 21 grudnia 2011r. (k. 14090-14092 tom 65) R. S. podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia. Podczas ostatnich przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym oskarżony skorzystał z prawa odmowy składania wyjaśnień (k. 14159-14161 tom 66, k. 18031-18033 tom 84, k. 18611-18612 tom 87). W toku postępowania sądowego (k. 21682-21684 tom 103) R. S. przyznał się do winy i podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia. obrońca oskarżonego wniósł o rozpoznanie sprawy w trybie art. 387 kpk, jednak w późniejszym czasie R. S. zmienił swoje stanowisko w przedmiocie dobrowolnego poddania się karze.

Analizując treść wyjaśnień oskarżonego S. w kontekście twierdzeń Z. K. i oskarżonych M. B. (1) oraz P. B., a nadto zeznań świadków i zgromadzonej dokumentacji, stwierdzić należy, że są one niewiarygodne w zakresie w jakim dotyczą rzekomej współpracy z firmą (...). Żaden z w/w oskarżonych nie potwierdza depozycji S. odnośnie ich współpracy, spotkań w restauracjach, rozmów na temat związany z wystawianiem nierzetelnych faktur, sposobu podziału pieniędzy itp. I o ile nie sposób dać wiary Z. K. co do braku kontaktów pomiędzy nim a S., albowiem przeczą temu właśnie zatrzymane w sprawie nierzetelne faktury wystawione przez podmioty związane z S. (firmy słupy (...), (...) itd.) to w przypadku oskarżonych M. i P. B. brak jakichkolwiek dowodów potwierdzających tezy oskarżonego S.. W toku składanych wyjaśnień oskarżony ten wspomina wszak o wystawianiu przez pewien czas pustych faktur bezpośrednio na firmę (...), co nie zostało w żaden sposób wykazane. Dokumentów takich brak w księgowości (...), oskarżyciel również takich faktur nie przedstawił sądowi, co wszak mogłoby być dowodem wskazującym na udział oskarżonych w przestępczym procederze i potwierdzenie tez R. S., jako że niewątpliwie firmy (...), (...), (...) i (...) faktycznie nie prowadziły działalności gospodarczej, służyły wyłącznie do wystawiania nierzetelnych faktur sprzedaży złomu. Zauważyć także należy, że oskarżony ten pomawia o współudział w procederze w latach wcześniejszych, przed rozpoczęciem współpracy z (...) - właścicieli firmy (...), a to J. C. i R. J.. Świadcowi ci (k.22612, 22647 t. 107) istotnie przyznali, że znają oskarżonych B. i R. S.. Podali, że w latach 2000 – 20005 współpracowali z ich firmami w zakresie handlu złomem, lecz każda z tych transakcji była rzeczywista i została potwierdzona rzetelnymi fakturami. Nigdy nie zdarzyło się, aby nabywali złom od podmiotów, które nie chcą wystawić im faktury.

Zauważyć trzeba, że oskarżony R. S. tak w poprzednim postępowaniu karnym, jak i obecnie, stara się zdecydowanie umniejszyć swą rolę w przestępczym procederze, obciążając winą właścicieli dużych firm, z którymi współpracował. Twierdzi, że to na ich zamówienie i zapotrzebowanie wystawiane były faktury, że to właśnie oni mieli rolę decydującą i kierowniczą. Jest to rzecz znamienne, że zarówno na mocy poprzedniego wyroku skazującego (SO Kraków), jak

i obecnego – który został zaskarżony, oskarżony skazany został na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, z uwagi na jego postawę, którą prezentował w toku procesu i zdecydował się wyjaśniać, obciążając inne osoby.

Sąd Apelacyjny w żadnym razie nie podziela ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd meriti w przedmiocie działalności drugiej z grup przestępczych, kierowanej rzekomo przez oskarżonego M. B. (1). Ustalenia przez ten sąd poczynione są absolutnie dowolne, nieoparte jakimikolwiek dowodami. Nie sposób zaakceptować twierdzeń sądu I instancji, zawartych w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, o tym jakoby: M. B. (1) i P. B. mieli uprzywilejowaną pozycję w stosunku do zwerbowanych przez siebie współników, a korzyści uzyskiwane z procederu były ich przywilejem. Zarówno R. S., jak i Z. K. nie mieli prawa uczestniczenia w podziale finalnego zysku, jednak za swój wkład otrzymywali stałą prowizję, mieli świadomość wszystkich istotnych aspektów procederu i aktywnie współpracowali z braćmi B. w celu zapewnienia powodzenia manipulacji podatkowych, a zatem w pełni realizowali wszystkie aspekty nielegalnego planu. Ustalenia te zupełnie odbiegają od przeprowadzonych w sprawie dowodów, nie mając w nich żadnego oparcia. Podobnie jak idzie o rolę i udział oskarżonych M. B. (1) i P. B. w kolejnym zarzucanym im przestępstwie wprowadzenia do księgowości firmy (...) nierzetelnych faktur i wyłudzenia na ich podstawie przez ten podmiot należności podatkowych. Jeśli zważyć, że oskarżony S. nie pamięta nawet imienia właściciela firmy (...), z którym miał rzekomo – według jego twierdzeń – spotykać się w restauracjach i prowadzić przez okres 6 lat wspólne interesy, nie wie nawet jak miał na imię drugi z właścicieli, to nieprawdziwe muszą być jego twierdzenia dotyczące obu oskarżonych B. i ich zaangażowania w proceder. Oskarżony S. podnosi również, że nie może z całą pewnością stwierdzić, że o procederze wiedział „brat tego M.”. Jego wiedza o firmie (...) i ich właścicielach była niezwykle ogólna, w wyjaśnieniach podawał jedynie zdawkowe informacje na ich temat, które niewątpliwie mógł posiadać podczas wizyt na terenie firmy, bądź zasłyszeć od Z. K.. W tym stanie rzeczy, w kontekście zeznań W. K. (2), jak również M. W., którzy zaprzeczają, aby współpraca z (...) miała mieć przestępczy charakter, zaś dostawy złomu faktycznie się odbywały, wystawiane były na tę sprzedaż faktury VAT, nieuprawnione są twierdzenia sądu I instancji, jakoby Z. K. nie dostarczał do (...) złomu, a wystawiał jedynie puste faktury, wyłącznie dla uwiarygodnienia rzekomych transakcji. Zważyć również trzeba, że sąd meriti jest w tych twierdzeniach niekonsekwentny, albowiem już w innej części uzasadnienia twierdzi, że takie dostawy złomu ze strony (...) były, a wyłącznie te wcześniejsze transakcje pomiędzy firmami słupami, a (...) nie miały miejsca. Mając na uwadze powyższe rozważania należało uniewinnić M. B. (1) i P. B. od popełnienia zarzucanych im czynów, nie znajdując podstaw w zgromadzonym materiale dowodowym do przyjęcia ich sprawstwa i zawinienia w zakresie postawionych im w akcie oskarżenia zarzutów.

Nadto zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych P. B. i M. B. (1) kwoty po 1680 zł dla każdego z nich, z tytułu kosztów ustanowienia jednego obrońcy w postępowaniu odwoławczym, Podstawę tego orzeczenia stanowił przepis art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. albowiem kosztami procesu, w związku z uniewinnieniem obu oskarżonych, obciążono w całości Skarb Państwa. Skutkowało to także koniecznością zwrotu poniesionych przezeń wydatków związanych z ustanowieniem jednego obrońcy w sprawie w sytuacji kiedy obrońca oskarżonych taki wniosek w imieniu oskarżonych złożył.

Omówienie rozstrzygnięć z punktu II wyroku Sądu Apelacyjnego.

Oskarżony L. Z..

Rację miał skarżący, tj. oskarżyciel publiczny, stawiając zarzuty odnoszące się do oskarżonego L. Z. i rozstrzygnięć zawartych w punktach 21, 22 i 23 zaskarżonego wyroku, które to wskazywały na błędy w ustaleniach faktycznych, jakich dopuścił sąd I instancji. Przypomnieć należy, że sąd meriti w punkcie 22 wyeliminował z przypisanego oskarżonemu opisu czynu działalność związaną z wystawianiem stwierdzających nieprawdę faktur VAT z firm (...), PW (...), PW (...), (...), PW (...) i tym samym brak przyjęcia, że w tym zakresie brał udział w uszczupleniu należności podatkowych na szkodę Skarbu Państwa. Konsekwencją takiego stanu rzeczy stało się ograniczenie czasowe działania tego oskarżonego w grupie przestępczej (punkt 21) a w końcu także uniewinnienie L. Z. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXII aktu oskarżenia (punkt 23 wyroku), tj. przestępstwa prania brudnych pieniędzy z wykorzystaniem transakcji na rachunkach bankowych prowadzonych na rzecz podmiotów FHU (...), PW (...), (...).

Słusznie wskazuje apelujący, że z takim rozstrzygnięciem nie sposób się zgodzić. Analiza materiału dowodowego przeprowadzona w toku kontroli odwoławczej wskazuje na to, że sąd meriti niewłaściwie ocenił podczas orzekania o odpowiedzialności karnej tego oskarżonego przede wszystkim osobowe źródła dowodowe, które mogły wskazywać na czynny udział L. Z. także i w tym zakresie przestępczego procederu prowadzonego przez grupę F. Z.. Przede wszystkim sąd I instancji całkowicie pomija, bądź nie daje wiary depozycjom składanym przez D. L., który na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia wszystkich zrzucanych mu czynów, a jego wyjaśnienia znalazły – wbrew twierdzeniom sądu meriti – potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. O ile trafnie sąd I instancji ustala, że oskarżony poprzez dostarczenie nierzetelnych faktur VAT, udzielił R. H. pomocy we wprowadzeniu do ewidencji podatkowej firmy (...) fikcyjnych faktur VAT dokumentujących sprzedaż złomu przez firmę FHU (...), które to transakcje w rzeczywistości nie miały miejsca, a działania te zmierzały do uszczuplenia należnego podatku VAT, o tyle dziwi, iż tożsamego zachowania oskarżonego nie przyjął w odniesieniu do pozostałych firm słupów. Okoliczności takie wynikają dla przykładu z następujących dowodów:

- wyjaśnienia K. G. k. 13112 – „po zakończeniu współpracy z M. G. F. Z. zaoferował, że jest w stanie załatwić faktury od nowych pewnych dostawców. Powiedział mi, że skontaktuje się ze mną jego syn L. Z., który miał kogoś znać, kto załatwi mu takie faktury”. Po jakimś czasie do mnie do domu przyjechał L. Z. z mężczyzną o imieniu D., który przedstawiony mi został jako osoba, która będzie załatwiała dla nas faktury kosztowe pod zakupiony złom. Na początku pośrednikiem pomiędzy D. a mną był L. Z., który otrzymywał ode mnie rozpiski z danymi do faktur, a następnie przywoził mi gotowe faktury i odbierał pieniądze w celu rozliczenia się z wystawionych faktur.” K. G. twierdzi dalej, że miał wobec L. Z., D. L. i F. Z. pretensje o nieterminowość, stąd L. Z. stwierdzając, że nie ma czasu załatwiać ich spraw, przywoził do niego mężczyznę o imieniu M., który do tej pory miał zajmować się załatwianiem faktur kosztowych. Na k. 22201 – 22202 wskazuje wprost, że faktury które przywoził L. Z. nie były wystawiane na jego firmę, lecz na firmy (...), (...), (...), (...), (...) i jeszcze inne, lecz już nie pamięta ich nazw. Po tych 2 – 3 miesiącach, kiedy taka sytuacja miała miejsce, przyprowadził do jego biura M. B. i D. L. mówiąc, że od tego momentu to oni będą zajmowali się jego dotychczasową działalnością;

- wyjaśnienia J. M. k.12789, który wypowiada się o L. Z. w kontekście działalności związanej z R. H.,

- wyjaśnienia R. H.k. 4762, w których twierdzi, iż L. Z. załatwiał transporty złomu bez faktur, „kręcił się” za towarem i załatwiał faktury z (...), współpracował z nim od 6 do 8 miesięcy,

- wyjaśnienia R. H. k.6076, k. 6250, k. 6880, w których potwierdza okoliczności jak wyżej, a nadto mówi, iż L. Z. miał dostawać 6-8 % wartości kwoty brutto na fakturze, opisuje także szerszy zakres działalności L. Z., mówiąc o tym, że jeździł po odbiór gotówki do (...), zawoził do biura faktury, czasem płacił też kierowcom pieniądze, zarobkami mieli dzielić się ze Z. po połowie. Na k. 22181 do 82 wyraża opinię, iż w czasie gdy współpracował z L. Z. był on finansowany przez swego ojca i na pewno o jego działalności F. Z. wiedział;

- wyjaśnienia M.B.k. 13164, 13187, w których potwierdza, że był w towarzystwie (...) u K. G., który to podczas jednego ze spotkań „miał rzucić hasło” aby założyli jakąś firmę, która będzie wystawiać faktury VAT na złom. On miał ją znaleźć i się nią opiekować. W ten sposób doszło do powstania firmy słupa (...) i (...). Przyznał również, że L. Z. poznał za pośrednictwem D. L., opisał sposób podziału zysków z procederu pomiędzy L. Z., M. P. i D. L.,

- wyjaśnienia D. L. k.13192, 13202, 13206, 14779 – 14784, 14880, w których opisuje jak poznał L. Z. i jaka współpraca ich łączyła, także w zakresie firm słupów (...) i (...), potwierdzając zasadność stawianych oskarżonemu zarzutów;

- wyjaśnienia R. P. k. 14832, 14929, 22189, w których podaje, że poznał L. Z. za pośrednictwem D. L.. Założył dla niego firmę na R. B. (1), ponieważ L. Z. miał „problemy z płynnością finansową i potrzebował firmy, która mogłaby przepuszczać pieniądze, czyli normalnie funkcjonować z wykorzystaniem rachunku bankowego, to znaczy, że przelewy miałyby być uzupełnieniem transakcji do faktur VAT. Wskazuje, że środki jakie wpływały na rzecz (...) wypłacał i przekazywał L. Z. po potrąceniu wynagrodzenia za wystawianie pustych faktur. Dodał również, że firma (...) także wystawiała faktury dla L. Z., o czym mówił sam R. R.. Odnośnie firmy (...) wyjaśnił, że była to firma powołana do

wystawiania pustych faktur i nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej. Pomógł F. założyć tę firmę, a potem już zgodnie z wytycznymi L. Z., bądź B. wystawiali faktury VAT. Odbierał je zawsze L. Z. lub B.. Kilka razy dokonano płatności za nie przelewem na konto F., który je następnie wypłacił, a potem podzielił się z nim, zaś resztę przekazywał Z.. Faktury były wystawiane na (...) i (...);

- wyjaśnienia R. R. k.14926, z których wynika, iż wystawiał faktury według rozpiski, którą przywoził mu D. L. na firmy (...). Osobiście je wystawiał i podpisywał. Miało to miejsce raz, dwa razy w tygodniu. Tak wytworzone faktury odbierał od niego D. L., niemniej raz, bądź dwa razy zawoził je do L. Z., wynagrodzenie dostawał w gotówce;

W kontekście przytoczonych wyżej – oczywiście fragmentarycznie i wyłącznie dla przykładu - wyjaśnień i zeznań, trudno podzielić ocenę depozycji D. L. zaprezentowaną przez sąd meriti oraz uznanie ich za niewiarygodne i niepotwierdzone innymi dowodami. Ponowna analiza tych dowodów przez sąd, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania powinna być kompleksowa i musi zawierać także odniesienie do wyjaśnień i zeznań składanych przez K. G., R. H., M. B., R. i S. R., M. P., częściowo także J. M. a w końcu także R. B. (1), choć ten nie zetknął się bezpośrednio z oskarżonym L. Z.. Zważyć także trzeba, że oskarżony L. Z. podczas składania wyjaśnień (k.17381) przyznał się do przedstawionych mu zarzutów, choć w istocie generalnie zaprzeczał swemu sprawstwu.

Oczywistym jest, że sąd odwoławczy nie mógł w zakresie L. Z. wydać orzeczenia o charakterze reformatoryjnym, z powodów, o których mowa w treści art. 454 § 1 k.p.k. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy również pamiętać, że nie może dojść do przyjęcia dla działania oskarżonego opisanego w punkcie 22 zaskarżonego wyroku, kwalifikacji prawnej z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k., z przyczyn podanych w uzasadnieniu Sądu Apelacyjnego odnoszącego się do powodów, dla których wyeliminowano tę podstawę skazania w przypadku oskarżonych F. Z. i innych.

Odnosząc się z kolei do argumentacji zawartej w apelacji obrońcy oskarżonego L. Z., który przede wszystkim kwestionuje jego sprawstwo i winę w zakresie przypisanych mu czynów, stwierdzić trzeba, że jest ona zdecydowanie chybiona i nie może odnieść skutku w postaci postulowanej zmiany wyroku i uniewinnienia tego oskarżonego od przypisanych mu na chwilę obecną przestępstw. Taka ocena zarzutów apelacji obrońcy, w świetle zacytowanych depozycji procesowych współoskarżonych, jawi się jako nieuzasadniona polemika z materiałem dowodowym wskazującym na zasadność postawionych w akcie oskarżenia zarzutów.

Oskarżony Z. K., R. S. i I. M..

W związku z orzeczeniem Sadu Apelacyjnego o uniewinnieniu oskarżonych M. B. (1) i P. B. od popełnienia wszystkich zarzucanych im czynów, w tym zwłaszcza od przestępstw kierowania i udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, konieczne stało się uchylene zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oskarżonych R. S. i Z. K., a także I. M., którym zarzucono m.in. udział w tejże grupie. Powodem takiego rozstrzygnięcia był przede wszystkim fakt, że jej istnienie w postaci ustalonej przez sąd I instancji było zdecydowanie błędne, a każdemu z tych oskarżonych przypisano popełnienie pozostałych czynów w ramach i w związku z jej istnieniem, co znalazło wyraz w odpowiednio skonstruowanym opisie czynów i ich kwalifikacji prawnej. Jak wynika z ustaleń dokonanych przez sąd odwoławczy, M. B. (1) nie kierował zorganizowaną grupą przestępczą, zaś jego brat P. nie brał w niej udziału. Nie sposób na chwilę obecną przesądzić, czy taka grupa w ogóle istniała i kto wchodził w jej skład, kto nią kierował w sytuacji gdy orzeczono już prawomocnie, że nie był to M. B. (1). Nie można wszak wykluczyć, że działania R. S. i Z. K. wynikały wyłącznie z wcześniejszego porozumienia tych oskarżonych i innych osób – właścicieli firm słułów, którzy na potrzeby i na polecenie tych dwóch oskarżonych, bądź wyłącznie R. S., wystawiali puste faktury dokumentujące sprzedaż złomu dla firmy (...). Niewątpliwie jest w niniejszej sprawie, że oskarżony Z. K. dostarczał złom do (...), wystawiając stosowne faktury VAT, które dokumentowały faktyczne dostawy złomu do firmy braci B.. Jednak w sytuacji niewykazania i nieudowodnienia przez oskarżyciela, że właściciele (...) byli zaangażowani w proceder na wcześniejszym etapie, tj. w czasie gdy Z. K. uzyskiwał złom z nielegalnych źródeł, od podmiotów którym uiszczał za niego tylko cenę netto, bez Vat'u, a następnie dla zalegalizowania tej sprzedaży uzyskiwał puste faktury VAT od firm słułów, konieczne będzie dokonanie ustaleń, czy istotnie w sprawie można mówić o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej. Należy ustalić kto ewentualnie mógł wchodzić w jej skład, w jakim okresie miałyby ona istnieć, na jakim terenie działać. Pamiętać

również trzeba, że I. M. został uniewinniony od udziału w niej i choć Sąd Apelacyjny tę część wyroku również uchylił, a sprawę przekazał do ponownego rozpoznania, to nie wskazuje jednoznacznie, że uczynił to z powodów określonych w treści art. 454 § 1 k.p.k. w odniesieniu do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. W takiej sytuacji poza R. S. i Z. K. w jej skład mogliby wchodzić – w różnych konfiguracjach osobowych i w różnych okresach – właściciele firm sępów, tj. (...), (...), (...) i (...), bo faktury wystawione przez te podmioty były księgowane przez Z. K. w (...). Wymaga to jednak wyjaśnienia i przeanalizowania dostępnego materiału dowodowego, w tym w szczególności wyjaśnień oskarżonego R. S. i zeznań świadków, którzy figurowali jako właściciele tych firm. Nie trzeba już w tym miejscu przypominać sądowi meriti o utrwalonym w tej mierze orzecznictwie i poglądach prezentowanych przez doktrynę co do warunków, jakie muszą zostać spełnione, aby można było mówić o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej. Jednocześnie w razie, gdyby sąd I instancji doszedł do przekonania, że jednak można mówić o istnieniu takiej zorganizowanej grupy, nie będzie przeszkód do ustalenia, że jej skład osobowy był inny, niż wskazany przez prokuratora w akcie oskarżenia, albowiem oskarżonym Z. K., R. S. i I. M. zarzucono udział w niej w składzie osobowym niezamkniętym poprzez wskazanie wyłącznie konkretnych współsprawców, a użyto określenia, iż w jej skład wchodziły także „inne osoby”. W sytuacji, gdy istnienie grupy nie zostanie potwierdzone, należy działanie w jej warunkach wyeliminować z przypisanych oskarżonemu Z. K. i R. S. pozostałych czynów.

Jeśli idzie o oskarżonego R. S. i zarzuty postawione w apelacji jego obrońcy, dotyczące tego, iż sąd I instancji błędnie nie skorzystał z dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary, to choć w sytuacji wydania wyroku kasatoryjnego, odnoszenie się do tego zarzutu można by uznać za przedwczesne, stwierdzić jednak trzeba, że zarzut ten jest zdecydowanie chybiony. Wyjaśnienia tego oskarżonego nie przyczyniły się bowiem do ujawnienia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności, czy też osób z nim współdziałających. Oskarżony ten dopiero w końcowej fazie śledztwa zdecydował się złożyć wyjaśnienia, które nie były do końca szczere i przekonujące, o czym świadczy chociażby fakt konieczności wydania orzeczenia reformatoryjnego wobec oskarżonych B.. Słusznie sąd I instancji dostrzegł także w jego wyjaśnieniach brak konsekwencji, nieścisłości i przekłamania dotyczące jego współpracy z oskarżonym Z. K., czy I. M., przy jednoczesnych ewidentnych staraniach oskarżonego S. do przedstawienia siebie w jak najkorzystniejszym świetle, co rzutowało chociażby na wątpliwe ustalenia odnoszące się do istnienia „drugiej „ z grup przestępczych i jej faktycznego kierownictwa. Nadto, co nie pozostaje bez znaczenia dla generalnej oceny wiarygodności wyjaśnień tego oskarżonego, bezpodstawnie obciążył on oskarżonego Z. K. twierdząc, iż ten miał stosować wobec niego groźby pozbawienia życia w sytuacji, gdy chciał on odstąpić od przestępczej działalności związanej z wyłudzeniem należności podatkowych. Okoliczności te nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym, co skutkowało słusznym uniewinnieniem Z. K. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie LVI aktu oskarżenia. Sąd Okręgowy zasadnie ocenił takie zachowanie oskarżonego R. S., jako chęć usprawiedliwienia powrotu do nielegalnej działalności już po wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie, jaki zapadł wobec niego i I. M. w dniu 20 lutego 2008 r. (k.14096 i nast.). Zważyć również trzeba, że oskarżony ten osiągnął ewidentną korzyść procesową po złożeniu wyjaśnień (w dniu 13.10.2011 r. k. 13482- 13488), w których poinformował organy ścigania o rzekomym udziale w przestępczym procederze braci B., co skutkowało uchyleniem przez prokuratora stosowanego wobec niego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Chybione były również zarzuty zawarte w apelacji prokuratora, a dotyczące niezasadnego – zdaniem tego skarżącego – ujęcia działań oskarżonego R. S., jako jednego czynu ciągłego w odniesieniu do jego zachowań opisanych w punktach LXVIII i LXIX. Kwalifikacja zaproponowana przez prokuratora i rozdzielenie działań oskarżonego na dwa odrębne czyny miała swoje uzasadnienie wyłącznie przy ustaleniu – co wszak nie zostało wykazane – że po wyroku SO Kraków, oskarżony został zmuszony na skutek bezprawnych zachowań Z. K. do kontynuowania swej przestępczej działalności, czyli do odnowienia jego zamiaru w postaci dostarczania pustych faktur wystawianych przez firmy sępy na rzecz (...) Jak trafnie wskazał sąd meriti sytuacja wyglądała zgoła inaczej, a zamiar taki istniał po stronie R. S. przez cały okres jego przestępczej działalności, tj. przed i po zapadnięciu wyroku w jego sprawie w Sądzie Okręgowym w Krakowie, zaś on sam nigdy nie stał się ofiarą przestępstwa, które miał rzekomo popełnić Z. K. na jego szkodę.

Odnosząc się do przyczyn uchylenia zaskarżonego wyroku w punkcie 42, w zakresie odnoszącym się do uniewinnienia oskarżonego Z. K. od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXII aktu oskarżenia, to przyznać należy rację

prokuratorowi, kiedy podnosi w apelacji, iż doszło w tym zakresie do błędnych ustaleń faktycznych, wynikających z niewłaściwej analizy dowodów dokonanej przez Sąd Okręgowy, zwłaszcza w postaci zeznań świadka koronnego P. Z.. Jak wynikało z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, sąd I instancji uznał, że uzyskane w toku postępowania depozycje świadka koronnego P. Z. nie były wystarczające do przypisania Z. K. sprawstwa w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie LXII. Istotnie, jedynym dowodem potwierdzającym udział Z. K. w procederze wystawiania fikcyjnych faktur VAT z firmy (...), zarejestrowanej na P. Z. były zeznania świadka koronnego. W tym zakresie jednak, oświadczenia procesowe świadka nie były niekonsekwentne, czy niepełne, jak wynika to z oceny tego dowodu zaprezentowanej przez sąd meriti. Jego zeznania wydają się być wiarygodne, zwłaszcza w kontekście tego, na co zwraca uwagę apelujący, że zarówno P. Z., jak i M. T., dotychczas zajmujący się działalnością przestępczą w zakresie handlu narkotykami, nie mieli skąd posiadać wiedzy na temat funkcjonowania obrotu gospodarczego, fakturowania zakupów i sprzedaży towaru, rozliczeń podatku VAT i przestępczych możliwości uzyskiwania dochodów z racji wystawiania faktur VAT. Jediną osobą w ich otoczeniu, która taką wiedzę posiadała, był właśnie oskarżony Z. K.. Dodatkowo, wersję podawaną przez P. Z. potwierdzał również fakt, iż faktury VAT wystawiane przez firmę (...) dotyczyły takiego samego towaru, jak faktury którymi posługiwał się w swej działalności Z. K.. A jeśli zważy się dodatkowo na brak jakichkolwiek powodów, dla których świadek Z. miałby bezpodstawnie obciążać Z. K. i na konsekwencję z jaką twierdził, że „mózgiem” całego przedsięwzięcia był właśnie oskarżony K., to jego relacji nie sposób ocenić jako niewiarygodne, jak uczynił to sąd I instancji. Świadek Z. na k. 5 i 17 twierdzi, iż po tym, jak T. nabrał do niego zaufania, w grudniu 2005r. na polecenie T. założył na swe nazwisko firmę (...), chodziło o puste faktury i handel złomem. Spotkania z T. i podpisywanie pustych faktur odbywało się raz w miesiącu, zaś kilkakrotnie widział świadek, jak na te spotkania przyjeżdżał on w towarzystwie (...), na którego mówiono D., pseudonim (...). Wówczas to właśnie przywożone były puste faktury do podpisu, zaś w każdym przypadku, kiedy pojawiał się jakiś problem z fakturami, M. T. dzwonił do K.. P. Z. podtrzymał swe zeznania również podczas konfrontacji ze Z. K. (k. 936 t.5). Dodatkowo w późniejszej fazie procesu P. Z. nadal podtrzymywał swe depozycje, a na k. 382 – 387 podał również, iż jego firma nigdy nie prowadziła żadnej działalności w zakresie handlu złomem, a jedyne czynności, jakie podejmował to podpisywanie wszystkiego, co mu dostarczył M. T., który na te spotkania przyjeżdżał w towarzystwie zawsze tego samego mężczyzny, tj. D. Z. Ten mężczyzna czekał w samochodzie, gdy on podpisywał faktury. Po ich podpisaniu M. zabierał po jednym egzemplarzu każdej z faktur i wracał do samochodu do Złomiarza. Faktury miały tę samą szatę graficzną, wydrukowane były na komputerze i widniała już na nich pieczęć firmy (...). Podpisy drugiej strony transakcji nanosił M. T. a jako towar wpisywany był złom kolorowy, bądź części komputerów. T. miał zawsze spieszyć się z podpisywaniem faktur, bo w samochodzie czekał na niego D.. Pieniądze na ZUS, podatek miał przelewać T., a kiedy Z. pytał dlaczego nie zarabia na tym więcej, M. T. miał zawsze dzwonić w tej sprawie do Złomiarza i przekazywał mu jego pytania, a rozmawiał z nim jak z kimś, kto decyduje o wszystkim. Rozmowy te były prowadzone w jego obecności. M. T. zaprzeczał wprawdzie twierdzeniom Z., niemniej jednak przyznał, że zna Z. K. i możliwe, że utrzymywali ze sobą kontakty telefoniczne.

Nie miał jednak racji prokurator, kwestionując ustalenia sądu I instancji odnoszące się do czynu zarzucanego w punkcie LVI aktu oskarżenia tj. uniewinnienia tego oskarżonego od działania na szkodę R. S.. Sąd meriti trafnie ustala, że nie można dać wiary w tym zakresie depozycjom R. S., a jego wyjaśnienia w tym zakresie są absolutnie nieprzekonujące. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny w całości zaakceptował rozważania Sądu Okręgowego w Częstochowie odnoszące się do tego czynu (k. 115 – 115 v. uzasadnienia zaskarżonego wyroku), w których jasno wskazuje się z jakich powodów nie można było dać wiary tezom przedstawionym przez R. S.. Trafnie – co do zasady – uznał sąd meriti, iż uzasadnione wątpliwości nasuwał zarzut z pkt LVI dotyczący przestępstwa z art. 191 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, popełniony na szkodę R. S.. Oskarżony R. S. niewątpliwie miał świadomość grożących mu konsekwencji prawnych nie tylko w związku z aktualnie prowadzonym postępowaniem, ale także ze względu na możliwość zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej sprawie III K 338/07 Sądu Okręgowego w Krakowie (k. 22225-22248 tom 105). W relacjach S. ze Z. K. nie sposób było zauważyć jakiegokolwiek sygnału świadczącego o przymuszeniu go do nielegalnych poczynań. Faktem pozostawało, że R. S. już od wielu lat zajmował się pozyskiwaniem pustych faktur i tego rodzaju działalność była dla niego stałym źródłem utrzymania. Nadto z wyjaśnień P. Z. wynikało, że Z. K. miał stosunkowo znaczącą pozycję w relacjach ze znanym w środowisku przestępczym M. T., a zatem miał warunki do pozyskania nowych źródeł pustych faktur, niezależnie od R. S.. Rację miał również Sąd I instancji podkreślając, że na

uwagę zasługiwał kontekst zarzutu uczynionego przez S. pod adresem K. odnośnie rzekomych gróźb – S. wyraźnie nawiązał do wcześniejszego skazania za umyślne przestępstwo tego samego rodzaju i starał się usprawiedliwić powrót do nielegalnej działalności, tłumacząc się obawami z powodu gróźb wypowiedzianych przez Z. K.. Ten wątek, mimo że dla pokrzywdzonego powinien stanowić istotne zdarzenie, faktycznie został potraktowany marginalnie i bez emocji świadczących o poczuciu zagrożenia. Z tych powodów, uznając, że apelacja prokuratora nie zawiera żadnej augmentacji mogącej zakwestionować prawidłowość ustaleń sądu meriti w zakresie dotyczącym uniewinnienia Z. K. od zarzutu opisanego w punkcie LVI, Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy tę część wyroku.

W związku z uchyleniem wyroku w zakresie dotyczącym tego oskarżonego, omawianie zarzutów zawartych w apelacji jego obrońcy byłoby przedwczesne, niemniej jednak należy zasygnalizować sądowi ponownie rozpoznającemu sprawę, iż postulaty zawarte w apelacji, a związane z koniecznością uniewinnienia tego oskarżonego od dotychczas przypisanego mu w punkcie 40 zaskarżonego wyroku czynu, zdają się być oczywiście niezasadne w świetle przede wszystkim dowodów z dokumentów księgowych, tj. faktur wystawionych przez firmy słupy (...), (...), (...), (...), które nie prowadziły żadnej działalności gospodarczej i były wyłącznie przykrywką dla procedury uszczuplenia należności z tytułu podatku VAT. Fakty te wynikają wprost z wyjaśnień i zeznań osób, na których firmy te były zarejestrowane (dla przykładu J. G. k.13637, 3613, W. Ł. (2) k. 3620, 13504, I. M. 13710) jak również z wyjaśnień R. S..

Odnosząc się z kolei do przyczyn, dla których uchylono zaskarżony wyrok w odniesieniu do oskarżonego I. M., a w szczególności co do czynu zarzuconego mu w punkcie LXXI aktu oskarżenia, zważyć trzeba, iż prokurator miał rację wyłącznie w części augmentacji przedstawionej w apelacji. Z całą pewnością bowiem – i jest to rzecz oczywista już na obecnym etapie postępowania – nie można przypisać temu oskarżonemu zarówno działania w zorganizowanej grupie przestępczej, jak również wystawiania nierzetelnych faktur w celu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu podatku VAT w całym zarzuconym mu przez prokuratora okresie. Świadczą o tym niewątpliwie wyjaśnienia tego oskarżonego, z których wynika, iż 29 lub 30 czerwca 2006 r. miał opuścić Polskę i wyjechać do Anglii. Z niekwestionowanych danych wynika także, że w późniejszym czasie – ale ciągle w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia – miał być tymczasowo aresztowany do sprawy SO Kraków, a następnie ponownie udać się do Anglii w celach zarobkowych. Niemniej jednak w aktach sprawy znajdują się wyjaśnienia I. M., który wprost nawiązał do genezy jego znajomości z S. i współpracy w procederze wytwarzania fikcyjnych faktur (k. 3880-3885). Stwierdził, że za namową i przy pomocy S., najpierw zarejestrował na siebie firmę (...), a później firmę (...). Gdy po pewnym czasie S. oznajmił mu, że firmy muszą być sprzedane, zaczął jeździć z nim do notariusza aby załatwić formalności. I. M. przyznał także, że skuszony obietnicą zarobku, zarejestrował na swoje nazwisko dwie firmy i wystawiał pod ich szyldem puste faktury VAT, przy czym faktycznie nie wykonywał żadnej działalności gospodarczej. Początkowo podał, że jego udział w procederze trwał od wiosny 2002 r. do 30 czerwca 2006 r. gdy wyjechał do Anglii (m.in. k. 13710-15), z tym, że przesłuchiwany na rozprawie zastrzegł, iż prowadził nielegalne działania tylko do 2003 r. Przypomnieć w tym miejscu trzeba, że przestępstwa, których popełnienie zarzuca mu prokurator miały być datowane na okres od kwietnia 2003 r. do 20 lutego 2008 r. Sąd Okręgowy nie wyjaśnił w należyty sposób, dlaczego uznał za wiarygodne jego wyjaśnienia złożone w toku rozprawy, w których znacznie ograniczył czas swej przestępczej działalności w sposób, który ekskulpowałby go od jakichkolwiek działań mogących mieć związek z aktualnym zarzutem. W aktach sprawy znajdują się przecież i inne jego wyjaśnienia, na które sąd meriti nie zwraca należytej uwagi, a mianowicie na k.14254 – 5. Wynika z nich, iż był właścicielem (...), (...) tylko na papierze, do wystawiania faktur namówił go S., który dokumenty sporządzał a on je wyłącznie podpisywał. Pieczętki nie były imienne, a nosiły pieczętkę firmy. W tych wyjaśnieniach podaje, że po wyroku SO Kraków nie miał z tym procederem nic wspólnego, zaś wcześniej był „słupem „ S., który miał więcej takich firm, jak (...). Z kolei w cytowanych przez sąd meriti wyjaśnieniach k. 13714 twierdzi, że taka działalnością zajmował się tylko do wyjazdu S. za granicę, czyli do około 2005 roku. Jak ustala również sąd meriti na większości kwestionowanych faktur brak jest podpisu tego oskarżonego, a zastąpiony on jest podpisami osób rzekomo upoważnionych do ich zatwierdzenia. W tym zakresie w aktach sprawy znajdują się jeszcze wyjaśnienia oskarżonego R. S., który twierdził, że podczas jego nieobecności w Polsce to I. M. zajmował się nielegalnym procederem w jego imieniu. Na k. 13521 t. 62 wyjaśnia również, że I. M. nie uczestniczył w procederze do końca, lecz z pewnością brał w nim udział jeszcze po uchyleniu tymczasowego aresztowania w sprawie SO Kraków. Należy także zwrócić uwagę, co sygnalizował także Sąd I instancji, iż w zarzucie LXXI aktu oskarżenia widnieją rzeczywiście tylko faktury (...), jakie

miał wystawić ten oskarżony dla (...) przez co następnie we współdziałaniu z K. i S. miał je wprowadzić do księgowości tej firmy, niemniej jednak już dalsza część zarzutu świadczy o tym, że prokurator zarzuca objęcie świadomością i porozumieniem wprowadzenie w błąd Urzędu Skarbowego także za pomocą pustych faktur wystawionych przez inne firmy służy zaangażowane w proceder. Zważyć także trzeba, że I. M. sprzedał udziały w firmie (...) dopiero w dniu 09.02.2004 r. (k.3589 t.18). W świetle tych okoliczności nie sposób podzielić rozważań jakie zaprezentował sąd I instancji w odniesieniu do działań oskarżonego I. M. i analizy dowodów jego sytuacji dotyczącej. Konieczne będzie zatem ponowne przeanalizowanie materiału dowodowego w tym zakresie, a następnie dokonanie rzetelnych i prawidłowych ustaleń co do faktycznego okresu współpracy pomiędzy R. S. i I. M., jej zakresu, charakteru, a następnie właściwa prawnokarna ocena zachowania tego oskarżonego ze wskazaniem w jakim faktycznie czasie miała ona miejsce i czy można ją określić – tak jak chciałby tego prokurator – działaniem w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

Omówienie rozstrzygnięcia z punktu III wyroku Sądu Apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, nie znajdując podstaw do zakwestionowania ustaleń faktycznych w zakresie działania zorganizowanej grupy przestępczej pod przewodnictwem m.in. oskarżonego F. Z., którą dla uproszczenia nazwać można pierwszą z grup, w odróżnieniu do drugiej grupy, w której skład wchodzić mieli m.in. Z. K. i R. S., a której istnienia – co wynika z motywów sądu odwoławczego wskazanych powyżej – nie sposób jeszcze na dzień dzisiejszy przesądzić.

A zatem, w zakresie działalności pierwszej zorganizowanej grupy przestępczej Sąd Okręgowy poczynił co do zasady trafne ustalenia faktyczne, za wyjątkiem okoliczności dotyczących oskarżonego L. Z.. W omawianym zakresie sąd meriti procedował w niniejszej sprawie prawidłowo, nie naruszając podstawowych zasad procesu karnego oraz poczynił trafne ustalenia faktyczne co do sprawstwa i winy oskarżonych F. Z., J. M., A. K. (1), B. K., M. G. i R.B., w zakresie postawionych im zarzutów, zaś swoje stanowisko w sposób jasny i przekonujący uzasadnił w pisemnych motywach, sporządzonych zgodnie z wymogami art. 424 § 1 k.p.k. Lektura uzasadnienia wskazuje, iż sąd orzekający miał w polu widzenia wszystkie dowody zebrane w toku postępowania, zarówno te dla oskarżonych niekorzystne, jak i te, przemawiające na ich korzyść. Kontrola odwoławcza wykazała również, że właściwa była prawnokarna ocena przypisanych oskarżonym przestępstw, za wyjątkiem nieprawidłowo przyjętej kwalifikacji z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., o czym mowa była powyżej. Sąd I instancji prawidłowo ustalił także stan faktyczny, wywodząc logiczne wnioski z właściwie przeprowadzonej oceny dowodów zebranych w sprawie. Jak wynika z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, sąd meriti zapoznał się ze wszystkimi dowodami, jakie strony mu przedstawiły, rozważył je wnikliwie oraz dokonał wyboru, którym z nich daje wiarę, a którym tej wiary odmawia i wskazał w sposób wyczerpujący z jakiego powodu tak uczynił. Nie doszło zatem w żadnym wypadku do naruszenia przepisów prawa procesowego jak zarzucono to w apelacjach, tj. art. 7, 410, czy 5 § 2 k.p.k., których obraza mogłaby mieć wpływ na treść wyroku. Podobnie Sąd Apelacyjny akceptuje ustalenia faktyczne dokonane przez sąd meriti w zakresie, a jakim utrzymano w mocy zaskarżony wyrok. Powielanie analizy dowodów, dokonanej przez sąd I instancji wydaje się w tej sytuacji być zbędne.

W tych okolicznościach nie sposób więc skutecznie wywodzić, jak czynią to apelujący – obrońcy w/w oskarżonych, że doszło do naruszenia wskazanych w apelacjach przepisów prawa procesowego, czy też do dokonania błędnych ustaleń faktycznych, mających mieć wpływ na treść wyroku. Sąd Apelacyjny w całości podziela i akceptuje ocenę dowodów i poczynione na ich podstawie ustalenia faktyczne odnoszące się do istnienia zorganizowanej grupy przestępczej a także do poszczególnych przestępstw przypisanych oskarżonym. Prawidłowo ustala sąd I instancji, że proceder zainicjowany porozumieniem K. G., F. Z. i R. H. oraz ich współników miał na celu wyłudzenie nienależnego im podatku VAT poprzez dokonywanie niezasadnych odliczeń z zobowiązań podatkowych, jakie na nich ciążyły z tytułu handlu i obrotu złomem. Wspólnicy pozyskiwali złom z różnych źródeł oferujących towar w drodze transakcji nie dokumentowanych fakturą. Stworzyli sieć firm „słupów”, które nie prowadziły żadnej działalności gospodarczej i służyły wyłącznie do stworzenia pozorów aktywności na rynku obrotu złomem. Obniżanie należności publicznoprawnej Skarbu Państwa z tytułu tego podatku było możliwe tylko w przypadku sprzedaży złomu kontrahentowi, który na dowód zakupu żądał wystawienia faktury, będącej dla współników podstawą odliczenia należności z tytułu podatku VAT – były

nim centrale złomowe (...) i (...). Ukrycie proceduru wymagało wykorzystywania przez firmy skupujące złom pustych faktur dokumentujących transakcje pozyskania towaru. Wspólnicy biorący udział w procederze uzyskiwali nienależne im korzyści majątkowe w postaci możliwości odliczenia podatku VAT, który faktycznie w realiach przeprowadzonych transakcji im nie przysługiwał. Prowadzenie przedsięwzięcia było możliwe tylko w przypadku ukrycia przed urzędami skarbowymi okoliczności stanu faktycznego i stworzenie fałszywej dokumentacji księgowej oraz utworzenie podmiotów gospodarczych pozornie aktywnych na rynku obrotu złomem. Każdy ze wspólników posiadał wiedzę, że jego działania spełniają określoną rolę w przedsięwzięciu, na które składała się aktywność grupy osób wykonujących określone zadania w celu uzyskania zamierzonego celu jakim była bezprawna korzyść majątkowa. Nie ulegało także wątpliwości, co wykazane zostało przeprowadzonymi przez sąd I instancji dowodami i czemu dał wyraz ten sąd w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, że porozumienie zawarte między K. G., F. Z. i R. H. miało na celu utworzenie stałych, podległych im struktur proceduru „wyłudzenia” podatku VAT. Przedsięwzięcie już w dacie podjęcia pierwszych działań było zakrojone na szeroką skalę, a w miarę jego rozwoju, włączane były w system wzajemnych powiązań kolejne osoby, realizujące powierzony im zakres czynności. W grupie wspólników obowiązywał podział zadań i wynikające z niego relacje zależności, przy czym ten system powiązań był podporządkowany nadrzędnemu celowi jakim było nieprawidłowe odliczanie podatku VAT od podatku faktycznie należnego Skarbowi Państwa. Oskarżony F. Z. współtworzył grupę i należał do ścisłego kierownictwa, nadzorującego całość przedsięwzięcia i wyznaczającego kierunki działania podporządkowanym sobie osobom. Do grupy wspólników mających bezpośredni kontakt z kierownictwem należeli M. G. i J. M.. Najmniejszy wpływ na decyzje dotyczące spraw organizacyjnych mieli właściciele firm słuźpów, z tym że powodzenie przedsięwzięcia praktycznie nie byłoby możliwe bez ich udziału – w tej grupie wspólników znaleźli się m.in. A. K. (1) i jego żona B. K. oraz R. B.. Każdy ze wspólników był świadomy faktu współdziałania z innymi osobami i jeśli nawet nie posiadał precyzyjnej wiedzy odnośnie wszystkich okoliczności działania grupy, to miał świadomość ogólnych zasad funkcjonowania proceduru. Zasadnicze znaczenie dla poczynienia ustaleń faktycznych miały konsekwentne niemal od początku procesu wyjaśnienia K. G., które podtrzymał kiedy był już słuchany w charakterze świadka przed sądem I instancji, po prawomocnym skazaniu (k. 22198-22204 tom 105, k. 22254-22264 tom 106). Słusznie sąd I instancji dał im wiarę praktycznie w całości. Podobnie jeśli idzie o wyjaśnienia R. H. (k. 4760-4764 tom 23, k. 6074-6078 tom 30, k. 6106-6110, 6256-6259 tom 30, k. 6878-6882 tom 33), który także już w trakcie postępowania przygotowawczego zdecydował się ujawnić funkcjonowanie proceduru i osoby w nim uczestniczące, a następnie podtrzymał tę wersję w trakcie składania zeznań przed sądem (k. 22180-22183, 22187-22188, 22283-22288, 22319-22320 tom 106). Również oskarżony F. Z. (k. 13028 – 13030, tom 60, k. 13099 – 13102, tom 60, k. 17622 – 17623 tom 82, k. 18456 – 18457 tom 87) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Materiał dowodowy w postaci wyjaśnień pozostałych uczestników przestępczego proceduru, a to A. K. (1) (k. 8248-8250 tom 38 k. 8335-8338, tom 38), J. M. (k. 12786 – 12790, tom 59, k. 12791-12795 tom 59, k. 13051-13053 tom 60, k. 17303-17305 tom. 81, k. 21510-21511 tom 102), B. K. (k. 8259-8261 tom 38), R. B. (k. 14338-14340 tom 66) również pozwolił na dokonanie niewątpliwych ustaleń w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonych w niniejszej sprawie.

W toku śledztwa pozyskane zostały także informacje odnośnie operacji bankowych przeprowadzonych za pośrednictwem rachunków firmowych podmiotów gospodarczych biorących udział w procederze, przeprowadzono dowód z analizy kryminalistycznej, będącej efektem przeglądu i oceny relacji pomiędzy poszczególnymi firmami i przeprowadzonych operacji na rachunkach bankowych przypisanych do tych podmiotów (sprawozdanie k. 14266-14300 tom 66). Z informacji udzielonych m.in. przez banki wynikało, że A. K. (1) reprezentujący firmę PHU (...), B. K. – właścicielka PHU (...), F. Z. na którego była zarejestrowana firma (...), R. i M. H. z firmy (...) SC oraz K. G. działający w imieniu firm (...) i (...), wykazywali dużą aktywność w przeprowadzaniu operacji bankowych tytułem rozliczeń z podmiotami gospodarczymi pozostającymi w sieci wzajemnych powiązań. Niezależnie od własnych firm (...), posiadał pełnomocnictwo do rachunków firmy PHU (...). W trakcie prowadzonego postępowania karnego zgromadzono dokumentację księgową poszczególnych firm, zatrzymano faktury dokumentujące nielegalny obrót złomem. Na podstawie posiadanych dokumentów, urzędy skarbowe stwierdziły nieprawidłowości, które wskazywały na pozorny charakter transakcji obrotu złomem firm widniejących w fakturach. Prowadzone czynności sprawdzające pozwoliły także wyjaśnić, że niektóre z tych firm nie posiadały żadnego zaplecza, a zarejestrowane siedziby miały tylko pozorować ich aktywność gospodarczą (m.in. 6270 b tom 30), jak również stwierdzono oczywiste dowody fałszowania

dokumentacji rzekomych transakcji (m.in. k.8660 tom 39, k. 11613, k. 11626 tom 53, k. 11678, 11792 tom 54, k. 12906 tom 59).

W świetle tak licznych wiarygodnych i konsekwentnych dowodów potwierdzających sprawstwo i winę oskarżonych, chybione są zarzuty ich obrońców, zmierzające do wykazania iż nie dopuścili się popełnienia zarzucanych im czynów.

Sąd odwoławczy odnie się teraz do apelacji poszczególnych obrońców, w stosunku do których utrzymano w mocy zaskarżony wyrok, przez pryzmat innych zarzutów, niż dotyczących rzekomo błędnych ustaleń faktycznych, czy oceny dowodów dokonanej z naruszeniem art. 7, bądź też naruszenia treści 410 k.p.k., czy art. 5 § 2 k.p.k., bo w tych kwestiach wypowiedział się powyżej, uznając, że są one niezasadne.

Obrońca oskarżonego F. Z. zarzucił dodatkowo obrazę przepisu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zakresie dotyczącym czynu przypisanego w punkcie VII aktu oskarżenia, uznając, że zachodziła ujemna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej. Przypomnieć trzeba, że F. Z. skazany został (punkt 4 zaskarżonego wyroku) za występki z art. 56 § 1 k.k.s. polegający na tym, że w dniu 5 kwietnia 2007 roku w C. w zeznaniu PIT - 26 złożonym do Pierwszego Urzędu Skarbowego w C. o wysokości osiągniętego dochodu za 2006 r, podał nieprawdę poprzez zawyżenie kosztów uzyskania przychodów o kwotę 1.369.589,45 złotych, wynikającą z transakcji z firmami PHU (...), PHU (...), PHU (...), FHU (...), Firma (...), które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych oraz zawyżenie pozostałych wydatków o kwotę 5.565,15 złotych dotyczącą odpisów amortyzacyjnych oraz zawyżenie odliczeń o kwotę 152,69 złotych dotyczącą składki na ubezpieczenie zdrowotne, powodując uszczuplenie podatku dochodowego od osób fizycznych za 2006 roku w kwocie ogółem 547.225 złotych naruszając w ten sposób przepisy art. 22 ust. 1 i 4, art. 22 n ust. 2 i 6, art. 24a ust. 1, art. 27 b i art. 45 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Nie miał jednak racji skarżący, albowiem jak wynika z opisu czynu, w niniejszym zakresie zarzucono i przypisano oskarżonemu uszczuplenie należności podatkowych z tytułu podatku dochodowego, a nie podatku VAT. Przyjęto wprawdzie dla tego zachowania konstrukcję przestępstwa ciągłego, a okres jego popełnienia jest w części tożsamy z przypisanym oskarżonemu przestępstwem opisanym w punkcie 2 zaskarżonego wyroku, niemniej jednak przedsięwzięte przez niego zachowania koncentrowały się na złożeniu nieprawdziwej deklaracji podatkowej PIT – 26 w dniu 5 kwietnia 2007 r., a nie deklaracji Vat, które składane były comiesięcznie i dotyczyły zupełnie innych należności podatkowych, wynikających wprawdzie także z transakcji, opisanych w punkcie 2 zaskarżonego wyroku. W przypadku tego zarzutu (punkt VII a.o.) oskarżony przedsięwziął inne działania, towarzyszył oskarżonemu zupełnie inny zamiar i nie sposób uznać go za fragment jednego stałego zamiaru wyłudzenia należności z tytułu podatku VAT, który wynikał z udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Jak wynika z opisu czynu, i co stanowiło o konieczności wyeliminowania podstawy wymiaru kary art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s., działania te podjęte zostało poza grupą a oskarżony nie działał wspólnie i w porozumieniu z innymi oskarżonymi, jak miało to miejsce w przypadku pozostałych przypisanych mu czynów.

Odnośnie zarzutu nieprzeprowadzenia opinii biegłego z dziedziny księgowości i rachunkowości, a jednocześnie zarzutu dotyczącego niesłusznego zaniechania weryfikacji kwot wyłudzeń podatku VAT, to zważyć trzeba, że także i ten zarzut jest chybiony. Dla dokonania ustaleń z tytułu uszczupleń podatku VAT nie jest konieczne posiadanie wiedzy specjalistycznej, a wyłącznie znajomość podstawowych działań arytmetycznych. Skoro działanie zorganizowanej grupy przestępczej, kierowanej i nadzorowanej m.in. przez F. Z. polegało na zakupie kolejnych partii złomu bez faktury, a następnie wystawianiu fikcyjnych faktur VAT potwierdzających sprzedaż tego złomu na rzecz specjalnie stworzonych w tym celu podmiotów tj. (...) F. Z., PHU (...), (...) H., H. S. M.H., R. H. PHU (...), PHU (...) G., (...) J. M., H. oraz poprzez wystawianie wzajemnie sobie przez wyżej wymienione podmioty stwierdzających nieprawdę faktur VAT mających na celu ukrycie faktycznego pochodzenia złomu, to wszystkie transakcje dokumentowane przez faktury VAT wystawiane przez poszczególne podmioty dokumentowały nieistniejące transakcje. Po zsumowaniu kwot wynikających z poszczególnych faktur uszczuplona należność podatku VAT stanowić będzie odpowiedni procent tak wyliczonej sumy. Jeśli zaś idzie o uszczuplenie należności podatkowej z punktu VII aktu oskarżenia, podstawą ich wyliczeń były decyzje podatkowe wydane przez I Urząd Skarbowy w C.. Skarżący nie wykazał, aby były one nierzetelne, czy błędne, zatem słusznie sąd meriti obdarzył je walorem wiarygodności. Prawidłowa była również ocena prawno karna zachowania oskarżonego i przyjęcie kwalifikacji z art. 271 k.k., co kwestionował obrońca. Otóż niewątpliwie F. Z., jako prowadzący działalność gospodarczą, właściciel firmy (...) był osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów,

o jakich mowa w art. 271 k.k., tj. faktur VAT dokumentujących transakcje gospodarcze. Kwestionowanie takiego stanu rzeczy w świetle utrwalonej już w tej mierze linii orzeczniczej jest nieuprawnione (por. poniższe uwagi dot. oskarżonego R. B.).

Nie miał także racji obrońca oskarżonego M. G. uznając, że oskarżony ten został bezpodstawnie pomówiony przez K. G., R. H. F. Z. o udział w przestępczym procederze. Brak jest jakichkolwiek powodów do wysuwania takich twierdzeń, skoro wyjaśnienia i zeznania R. H., K. G., W. K. (1) (k. 14584-14587 tom 68, k. 16021-16026 tom 74, k. 16471-16472 tom 77, k. 17307-17309 tom 81, k. 22188 tom 105) a także wyjaśnienia F. Z., w których przyznał się do popełnienia stawianych mu zarzutów są wyjątkowo spójne, konsekwentne i jednoznaczne w swej wymowie, co do czynnego udziału M. G. w przypisanych mu przestępstwach. Analiza tych osobowych źródeł dowodowych prowadzi do wniosku o ich wiarygodności, mimo iż M. G. w toku całego procesu zaprzeczał, jakoby miał zajmować się wyszukiwaniem firm słupów, mogących wystawiać puste faktury dla grupy przestępczej K. G.. Trafne są ustalenia sądu meriti co do tego, że obowiązki związane z załatwieniem pustych faktur przejął R. H., który przez okres co najmniej 2 miesięcy pobierał je od M. G., a w późniejszym czasie już sam je wytwarzał, przy czym ukrył ten fakt przed współnikami. Po ujawnieniu nierzetelności H., współnicy odsunęli go od dalszej współpracy, a jego obowiązki przejął F. Z., który osobiście kontaktował się z M. G. w sprawie nierzetelnych faktur i rozliczał uzgodnioną zapłatę. Puste faktury dostarczane od M. G. księgowane były również w firmie (...) prowadzonej przez J. M.. To właśnie z wyjaśnień F. Z. i K. G. wynika, że wystawianiem „pustych” faktur VAT zajmował się R. H. i M. G., któremu były przekazywane informacje odnośnie ilości i klasy złomu w celu zamieszczenia tych danych w treści faktur. Wyjaśniał on również, że gdy R. H. przestał wystawiać puste faktury na firmę (...) i (...), skontaktował się z nim M. G., który przejął tę część obowiązków w ramach prowadzonego przez nich procederu. F. Z. spotykał się z M. G., który przekazywał mu puste faktury wystawione na firmy biorące udział w tym procederze tj. (...), (...), (...) oraz (...). Oskarżony Z. otrzymywał od K. G. kwotę należną za dostarczenie pustych faktur, a następnie przekazywał zapłatę M. G. – prowizja od pustych faktur wynosiła 5 procent wartości brutto na fakturze. Oprócz pieniędzy, oskarżony przekazywał M. G. także rozpiski zawierające dane na podstawie których wystawiane były puste faktury. Załatwiane przez M. G. puste faktury pochodziły od firm: (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz (...) przy czym były one wystawiane na firmy (...), (...), (...) i (...). Według wiedzy oskarżonego F. Z., M. G. puste faktury załatwiał od J. H. z W.. W momencie kiedy tego rodzaju fakturami zaczęły się interesować urzędy skarbowe, zakończono współpracę z M. G.. W świetle takich ustaleń dokonanych przez sąd meriti, zarzuty apelacji jawią się jako oczywiście niezasadne, w związku z czym postulaty skarżącego o uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania nie mogły zostać uwzględnione przez sąd odwoławczy.

Obrońca oskarżonego R. B. zakwestionował w apelacji możliwość przypisania temu oskarżonemu przestępstw z art. 270 § 1 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k.s. (zapewne obrońcy chodziło o kwalifikację z art. 271 § 1 i 3 k.k. oraz z art. 62 § 2 k.k.s., albowiem tak właśnie zakwalifikował sąd meriti występki, których dopuścił się ten oskarżony). Gdyby oceniać środek odwoławczy tylko według jego literalnego brzmienia, należałoby skonstatować, że do obrazy tych przepisów prawa materialnego nie doszło, gdyż nie znalazły one zastosowania przy ocenie prawnie karnej zachowań oskarżonego R. B. i na tym zakończyć rozważania. Niemniej jednak z uzasadnienia apelacji wynika, że skarżący kwestionuje fakt uznania oskarżonego B. za „podatnika” w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, w związku z tym, że nigdy nie prowadził on rzeczywistej działalności gospodarczej, a wystawione faktury nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń. Skarżący nie zgadza się również z ustaleniem, że R. B. był osobą uprawnioną do wystawiania faktur VAT, w związku z czym nie mógł popełnić przestępstwa indywidualnego, jakim jest występki z art. 271 k.k. a dodatkowo również przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 k.k.s., jako że wystawione przez niego nierzetelne faktury nie godziły w obowiązek podatkowy. Każde z tych twierdzeń apelacji jest błędne i pozbawione racji. To, że R. B. zgłosił działalność gospodarczą i zarejestrował swą firmę (...) z/s w K. przy ulicy (...) i zarazem pozorował prowadzenie działalności gospodarczej, składając deklaracje podatkowe, wystawiając faktury sprzedażowe dla innych firm, zawierające w cenie sprzedaży podatek VAT, automatycznie powodowało, że stał się osobą uprawnioną do wystawiania dokumentu, o którym mowa w art. 271 k.k. a zarazem podatnikiem w rozumieniu cytowanej ustawy, nawet w sytuacji, jeśli do sprzedaży towaru faktycznie nie dochodziło. Co do tego, że faktura takim dokumentem jest, nie ma żadnych wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie. (por. pogląd wyrażony w uchwale 7 sędziów SN z 30.09.2003

r. I KZP 22/03 OSNKW 2003 /9-10/ poz. 75), „faktura VAT wystawiona przez uprawnioną osobę (właściciel firmy – sprzedawca) może być przedmiotem przestępstwa fałszu intelektualnego z art. 271 § 1 kk”. Nie ma również żadnych wątpliwości co do tego, że swym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 k.k.s. o czym także mowa w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na k. 105. Sąd Okręgowy słusznie konstataje, iż podmiotem posługiwania się fakturą wystawioną w sposób nierzetelny z art. 62 § 2 kks jest każdy, kto fakturą taką się posługuje. Znamię czynnościowe wystawienia faktury lub rachunku w sposób nierzetelny obejmuje zachowanie polegające na sporządzeniu dokumentu nieodzwierciedlającego stanu rzeczywistego. Przedmiotem bezpośredniego działania czynu wystawienia faktury lub rachunku w sposób nierzetelny jest również pusta faktura (fikcyjna), tj. obrazująca zdarzenie, które nie miało miejsca w rzeczywistości. Wystawca takiej faktury ma obowiązek uiścić podatek należny w niej wykazany, jednakże odbiorca nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z tej faktury.

Obrońca zarzucił nadto w apelacji, że brak jest dowodów wskazujących bezpośrednio na to, że oskarżony podpisał wszystkie wystawione przez (...) faktury. Istotnie, w odniesieniu do zabezpieczonych w toku śledztwa faktur i dowodów KP, R. B. (1) stwierdził autentyczność swojego podpisu na fakturach nr (...) z dnia 4.06.2008r. (...)z dnia 4.06.2008r., (...) z dnia 20.06.2008r., (...) z dnia 14.07.2008r., (...) z dnia 16.07.2008r., (...)z dnia 17.07.2008r., (...) z dnia 18.07.2008r., na dowodzie Kp z dnia 29.07.2008r. zapłaty za faktury VAT nr (...), na fakturach (...) z dnia 26.07.2008r., (...) z dnia 28.08.2008r., (...) z dnia 9.09.2008r., (...)z dnia 10.09.2008r., (...)z dnia 5.06.2008r., (...) z dnia 5.06.2008r., (...) z dnia 24.07.2008r., (...) z dnia 21.08.2008r. (...) z dnia 4.09.2008r., na dowodzie KP zapłaty za fakturę VAT (...), na fakturze VAT (...) z dnia 29.07.2008r., (...) z dnia 14.07.2008r. , (...) z dnia 22.08.2008r. Jednocześnie oskarżony zaprzeczył, by złożył podpis na innych dokumentach mimo, iż na etapie śledztwa przyznał się do winy w całej rozciągłości i potwierdził udział w przestępczym procederze przez okres dłuższy niż podany w zarzucie, a przy tym wyjaśniał, że podpisywał pakiet „pustych” faktur przeciętnie 2 razy w miesiącu. W związku z taką treścią jego wyjaśnień złożonych w śledztwie, wyjaśnienia z rozprawy wydają się chwiejne i niekonsekwentne, nie wytrzymują krytyki w konfrontacji z rzeczowymi informacjami ujawnionymi podczas przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym, jeśli zważy się nadto, że oskarżony miał problemy z alkoholem i często pozostawał pod jego wpływem, to wydaje się prawdopodobne, iż część faktów zatarła mu się w pamięci wraz z upływem czasu. Z tych powodów nie uwzględniono postulatów także i tego skarżącego.

Obrońca oskarżonego A. K. (1) oprócz błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie uznania sprawstwa i zawinięcia tego oskarżonego odnośnie przypisanych mu czynów zarzucił także naruszenie przepisu art. 424 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego wyroku w sposób nie spełniający jego ustawowych wymogów. Do naruszenia przywołanego przepisu nie doszło, albowiem sąd meriti w odniesieniu do A. K. (1), jak również pozostałych oskarżonych - w tym również B. K. - w stosunku do których utrzymano co do zasady zaskarżony wyrok - w sposób jasny i precyzyjny wskazał jakie poczynił ustalenia faktyczne, wskazał ponadto przyczyny uznania poszczególnych dowodów za wiarygodne oraz uzasadnił dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, czym uczynił zadość obowiązkowi sądu, wynikającym z zasady prawdy materialnej - art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. Zważyć przecież trzeba, że w postępowaniu przygotowawczym oskarżony ten wielokrotnie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, a jego wyjaśnienia korespondowały z twierdzeniami K. G., J. M., F. Z., czy R. H.. Wskazywał także na udział w procederze swojej żony, której rola - według jego wyjaśnień - sprowadzała się do zajmowania się „sprawami papierkowymi” oraz pobieraniem pieniędzy z konta firmy w przypadku przelewów bądź do odbierania ich w gotówce. Te pieniądze następnie przekazywała jemu, a on zanosił je dalej, po potrąceniu prowizji. Oczywistym jest w świetle tych dowodów, że oskarżony A. K. (1) wystawiał pod szyldem swojej firmy puste faktury stosownie do wytycznych udzielonych mu przez K. G. i F. Z., w szczególności w okresie od 5.01.2005 r. do 31.10.2006 r. wystawiał nierzetelną dokumentację na rzecz (...) i w okresie od 6.01.2006 r. do 6.03.2006 r. na rzecz (...). Przyjął do księgowości swojej firmy puste faktury VAT wystawione w okresie od 27.06.2007 r. przez (...), wystawione w okresie od 4.05.2006 r. do 13.02.2008 r. przez (...), wystawione w okresie od 1.12.2005 r. do 29.01.2008 r. przez PHU (...), wystawione w okresie od 22.11.2005 r. do 28.12.2005 r. przez spółkę (...), wystawione w okresie od 1.02.2008 r. do 22.02.2008 r. przez (...), wystawione w okresie od 22.07.2008 r. do 12.12.2008 r. przez PW (...), wystawione w okresie od 14.04.2008 r. do 12.06.2008 r. przez PHU (...), wystawione w okresie od 30.01.2008 r. do 26.01.2008 r. przez spółkę (...) w Ł., wystawione w okresie od 23.08.2004 r. do 14.10.2004 r. przez FH

(...), wystawione w okresie od 3.01.2005 r. do 14.02.2005 r. przez (...). Oskarżony – podobnie jak jego żona B. - udostępniali również swoje firmowe rachunki bankowe do pozorowania transakcji obrotu złodem. Oczywistym jest przy tym wniosek, że przelewy zarejestrowane na ich rachunkach nie miały pokrycia z rzeczywistych zdarzeniach uzasadniających zaistnienie wierzytelności. Z wyjaśnień m.in. K. G. jednoznacznie wynikało, że powodzenie ich nielegalnego przedsięwzięcia zależało od stworzenia pozorów aktywności gospodarczej poprzez tworzenie firm „słupów”, wprowadzanie do księgowości pustych i nierzetelnych faktur oraz wykonywanie czynności bankowych nie mających pokrycia w rzeczywistości. Analiza dowodów - przeprowadzona prawidłowo przez sąd meriti - dotyczących rachunków bankowych firm biorących udział w procederze jednoznacznie świadczyła o pozorowaniu rozliczeń finansowych na rachunkach firm prowadzonych przez K. G., F. Z., R. H., A. K. (1), B. K. i J. M..

Kolejny zarzut z apelacji obrońcy A. K. (1) – sformułowany wprawdzie jako obraza prawa materialnego, tj. przepisu art. 258 § 1 k.k. – w rzeczywistości sprowadzał się do zakwestionowania prawidłowości ustaleń sądu meriti co do udziału oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej. Wielokrotnie dawano temu wyraz z doktrynie i orzecznictwie, że zarzut obrazy prawa materialnego można postawić tylko wówczas, gdy skarżący nie podważa ustaleń faktycznych związanych z tą kwalifikacją. Jeżeli bowiem nieprawidłowe są ustalenia faktyczne, na podstawie których sąd dokonał kwalifikacji prawnej czynu, to błędem pierwotnym jest błąd w ustaleniach faktycznych, a jego następstwem wadliwa kwalifikacja prawna. Dlatego też w takiej sytuacji skarżący powinien postawić tylko zarzut błędu w ustaleniach faktycznych i wskazać, że mógł mieć on wpływ na treść wyroku właśnie co do kwalifikacji prawnej czynu. Nie należy także stawiać zarzutu obrazy prawa materialnego, gdy kwestionowana jest kwalifikacja prawna czynu pod kątem strony podmiotowej przestępstwa, jeżeli wiąże się ona z ustaleniami faktycznymi. Ustalenia w zakresie umyślności lub nieumyślności oraz ich postaci (np. odnoszące się do zamiaru - bezpośredni czy ewentualny) są elementem faktycznym, gdyż na podstawie faktów dokonywana jest ocena stosunku psychicznego sprawcy do popełnionego czynu. W tym zakresie zarzut odwoławczy powinien dotyczyć błędu w ustaleniach faktycznych (art. 438 pkt 3 k.p.k.). Podobnie obrońca oskarżonej B. K. zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie przyjęcia udziału tej oskarżonej w zorganizowanej grupie przestępczej. I z tymi zarzutem zgodzić się nie można. Słusznie podkreśla sąd I instancji, iż nie ulega wątpliwości, że porozumienie zawarte między K. G., F. Z. i R. H. miało na celu utworzenie stałych, podległych im struktur procedury wyłudzenia podatku VAT. Przedsięwzięcie już w dacie podjęcia pierwszych działań było zakrojone na szeroką skalę, a w miarę jego rozwoju, włączane były w system wzajemnych powiązań kolejne osoby, realizujące powierzony im zakres czynności. W grupie wspólników obowiązywał podział zadań i wynikające z niego relacje zależności, przy czym ten system powiązań był podporządkowany nadrzędnemu celowi jakim było wyłudzenie podatku VAT. W świetle dowodów nie ulega wątpliwości, że F. Z. współtworzył grupę i należał do ścisłego kierownictwa, nadzorującego całość przedsięwzięcia i wyznaczającego kierunki działania podporządkowanym sobie osobom. W grupie wspólników mających bezpośredni kontakt z kierownictwem należy wymienić m.in. M. G. i J. M.. Najmniejszy wpływ na decyzje dotyczące spraw organizacyjnych mieli właściciele firm słupów, z tym, że powodzenie przedsięwzięcia praktycznie nie byłoby możliwe bez ich udziału – w tej grupie wspólników znaleźli się m.in. A. K. (1) i jego żona B. K.. Każdy ze wspólników był świadomy faktu współdziałania z innymi osobami i to na szeroką skalę. Zнали swoją rolę w grupie, zadania i obowiązki. A jeśli nawet nie posiadali wiedzy odnośnie wszystkich okoliczności stanu faktycznego, to przecież niewątpliwie znane im były ogólne zasady funkcjonowania procedury. A. K. (1), B. K., J. M. pozorowali transakcje obrotu złodem poprzez wystawianie pustych faktur VAT pod szyldem swoich firm i przyjmowanie nierzetelnej dokumentacji do księgowości tych podmiotów – ich działania miały szeroki aspekt i nosiły znamiona uszczuplania należności Skarbu Państwa z tytułu należności podatkowych, wystawiania stwierdzających nieprawdę dokumentów, a także udziału w praniu brudnych pieniędzy. Oczywistym było przy tym, że działania podejmowane przez poszczególnych wspólników były podporządkowane decyzjom F. Z., K. G. i R. H., którzy zawłaszczali dla siebie całość wyłudzonego podatku VAT, a pozostałym członkom grupy jedynie wypłacali ustalone wynagrodzenia i nie dopuszczali do udziału w podziale zysku. Przytoczone w apelacji przez obrońcę oskarżonej B. K. fragmenty zeznań świadków, czy wyjaśnień oskarżonych, w żadnym razie nie podważają trafnych ustaleń sądu meriti w zakresie jej udziału w przypisanych jej przestępstwach. Skutku takiego nie mogą wszak wyrzucić wyrwane z kontekstu i odpowiednio dobrane depozycje procesowe, z których wynikać by miał brak wiedzy, zaangażowania i świadomości oskarżonej co do faktycznego zakresu przestępczej działalności, w jakiej uczestniczyła. Naiwne i niewiarygodne jest jej nieprzyznawanie się do udziału w przestępczym procederze w świetle jej oświadczenia, że jej firma nie przechowywała

złomu i nie posiadała środka transportu do przewozu złomu. Skrajnie naiwne są też jej tłumaczenia, iż powodem dla którego zdecydowała się zarejestrować działalność gospodarczą była aktualna sytuacja firmy jej męża, która ze względu na wysokości obrotów, zbliżała się do granicy limitu przewidzianego do prowadzenia ograniczonej księgowości. Przy czym miała niewątpliwie świadomość, że także firma jej męża nie prowadziła żadnej realnej działalności. Dodatkowo – co wynika z wyjaśnień jej męża – zajmowała się dokumentacją firmy, wypłacała z założonych rachunków bankowych znaczne sumy pieniędzy, które następnie przekazywała mężowi. W obliczu takich faktów nie sposób dać wiary jej wyjaśnieniom, że nie miała wiedzy co do pozorowanej działalności swojej firmy i jej męża A. K. (1). B. K. jest wszak kobietą dorosłą, inteligentną o dużym doświadczeniu życiowym z racji swego wieku i wykształcenia.

W apelacji obrońcy oskarżonego A. K. (1) postawiono także zarzut obrazy art. 44 k.k.s. w zw. z art. 70 ordynacji podatkowej, poprzez nieuwzględnienie przedawnienia przestępstw skarbowych przypisanych oskarżonemu, a mających mieć miejsce w latach 2004 – 2005. Zarzut ten jest chybiony. Skarżący nie zauważa, że datą końcową popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art 7 § 1 k.k.s. przy zast. art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s jest grudzień 2008 roku, z uwagi na przyjęcie konstrukcji opisanej w art. 6 § 2 k.k.s., tj. czynu ciągłego, albowiem dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony. To właśnie od tej daty, tj. od grudnia 2008 r., może być liczony okres przedawnienia jego karalności. Nie jest i nie może być tak, jak chciałby tego skarżący, że poszczególne zachowania wchodzące w skład jednego czynu zabronionego – ciągłego - mogłyby się systematycznie przedawniać w momencie, kiedy upłyne przewidywany okres przedawnienia dla każdego z jednostkowych działań, wchodzącego w skład czynu ciągłego.

Obrońca oskarżonej B. K. zarzuciła dodatkowo obrazę przepisu art. 624 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k., polegającą na niezasadnym obciążeniu jej kosztami sądowymi. Zarzut ten nie jest zasadny. Art. 627 k.p.k. statuuje zasadę ponoszenia kosztów sądowych przez skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego. Aby mogło dojść do jej przełamania konieczne jest wystąpienia przesłanek zwolnienia od kosztów sądowych, przewidzianej w art. 624 § 1 k.p.k. Ta instytucja prawa procesowego ma fakultatywny charakter, co ma określone implikacje w sferze kontroli odwoławczej. Przepis art. 624 § 1 k.p.k. wymaga wykazania przez stronę ubiegającą się o zwolnienie od kosztów sądowych tych przesłanek, które w treści wskazanego przepisu, jako konieczne ustawodawca przewidział (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 lipca 2018 r., sygn. akt II AKa 234/18, LEX nr 2612790.) Oskarżona B. K. nie znajduje się przecież w trudnej sytuacji życiowej, czy finansowej. Na dzień wyrokowania przez sąd I instancji miała 57 lat, pozostawała w stałym stosunku zatrudnienia, jest współwłaścicielem budynku mieszkalnego i wspólnie z mężem utrzymywała dwoje dzieci. Stąd uiszczenie kosztów sądowych za postępowanie przed Sądem I instancji nie będzie stanowić dla niej nadmiernej uciążliwości.

W tym stanie rzeczy, nie znajdując podstaw do podzielenia pozostałych zarzutów i wniosków apelacji obrońców oskarżonych w zakresie wpływu postawionych zarzutów na treść zaskarżonego orzeczenia, jak też do działania z urzędu niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku w pozostałym zakresie.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów I. K., D. C., A. K. (2) i T. S. kwoty po 1033,20 zł, w tym 23 % VAT dla każdego z nich, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonym A. K. (1), B. K., R.B. i I. M. w postępowaniu odwoławczym. O kosztach w części utrzymującej w mocy zaskarżony wyrok orzeczono po myśli art. 624 § 1 k.p.k.

SSA Iwona Hyla SSA Wiesław Kosowski SSA Aleksander Sikora